

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้
โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติไทย

นางสาวปฐมพร ภัคดี

ลงทะเบียนวันที่	15 ก.พ. 2555
เลขทะเบียน	121137
เลขหมู่	04 กค ๒๕๕๐ ๒/๑๒๓
หัวข้อเรื่อง	สถาปัตยกรรมภายใน
	กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
	กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
	กระทรวงพาณิชย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2553

**INTERIOR ARCHITECTURAL DESIGN FOR
THAI RED CROSS MUSEUM**

MISS PHATOMPORN PAKDEE

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS
FOR THE BACHELOR DEGREE OF ARCHITECTURE
DEPARTMENT OF INTERIOR ARCHITECTURE
FACULTY OF ARCHITECTURE
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY THANYABURI
2010**

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในพิพิธภัณฑ์สถาภาคาชาดไทย
โดย นางสาวปฐมพร ภัคดี
ภาควิชา สถาปัตยกรรมภายใน
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ทัศนัย ชเนศวาณิชย์
ปีการศึกษา 2553

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรวัลย์ วรรณโนนัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธาน

(อาจารย์นันทิรา มิลินทานุช)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ทัศนัย ชเนศวาณิชย์)

.....กรรมการ

(อาจารย์พิมพ์ภัท จันท์ศรี)

.....กรรมการ

(อาจารย์วรุฒน์ วีระศิลป์)

.....กรรมการ

(อาจารย์จีราวรรณ ศิริวานิชกุล)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน และองค์กรต่างๆ ที่ได้ให้ความร่วมมือคำแนะนำที่มีประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาในการให้ข้อมูลด้านต่างๆ ทำให้ทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นดังมีรายนามดังต่อไปนี้

ผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์

นาย ทศนัย ธเนศวาณิชย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ให้ข้อมูลเพื่อใช้ในการประกอบการศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์

- พิพิธภัณฑ์สภากาชาดไทย
- สำนักสารนิเทศและสื่อสารองค์กร

ขอขอบคุณสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้ร่มเงา สถาบัน แห่งนี้ ตลอดระยะเวลาการศึกษา ทำให้เกิดการเรียนรู้ทางวิชาการสถาปัตยกรรม และวิทยาการ เทคโนโลยี อันก่อให้เกิดความพร้อมของภูมิความรู้ เพื่อจะก้าวไปปรับใช้สังคม ประเทศชาติ ด้วยเกียรติภูมิแห่ง “ราชมงคล”

- ป้าและม้า ที่คอยดูแล คอยให้กำลังใจ กำลังทรัพย์ ส่งเสียจนจบการศึกษา ตลอดจนสมาชิกในครอบครัว ขอขอบคุณ
- อ.หนุ่ม ที่คอยหมั่นตรวจแบบร่าง และอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาทุกท่าน
- อาจารย์ธีรวัลย์ วรรณ โนนัย คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- รุ่นพี่ ทุกคนที่คอยให้คำปรึกษา และช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน
- พี่โบ๊ พี่รหัสที่คอยถามไถ่ความคืบหน้าของ Thesis ทุกข์ สุขต่าง ๆ และให้กำลังใจยามท้อ ขอขอบคุณ
- ชาวแก๊งค์ทุกคนที่คอยพูดคุยทั้งยาม สุข ทุกข์ ตลอดเวลา 5 ปี ที่อยู่ด้วยกันมาตลอด รักพวกแกนะ move16
- เพื่อนรหัส 10/30 อย่างเพื่อนฝัน ที่ช่วยตัดโมเดล และให้สถานที่ปั่นที่ book เพื่อนเบียร์ สำหรับการถามไถ่ถึงความคืบหน้าของ thesis ขอขอบคุณ

- สายรหัส 10/30 น้องโป๊ง น้องเบิร์ต ปี 4 ทั้งที่มีงานยังมาช่วยพี่ ซึ่งใจสุด ๆ น้องน้อง ปี 3 สำหรับเฟอร์นิเจอร์โมเดล และทุกอย่าง น้องเบสท์ น้องนนท์ น้องนิกกี้ น้องแอม และ น้องสมัย ปี 2 ที่มาช่วยงานและสรรค์สร้างความสุขระหว่างพี่กับน้อง ขอบใจจ๊ะ
- น้องแมน ขอบใจสำหรับการแวะเวียนมาถามไถ่ และยังช่วยขนย้ายโมเดลขนาดใหญ่ กับ น้องนนท์ที่อดหลับอดนอน ไปส่งให้ถึงคณะอย่างปลอดภัย
- ร้านเซสเตอร์กิลด์ เคอะมอลล์งามๆ และ ร้าน starbuck เจอกันทุกเสาร์ ตลอด 3 เดือนที่ผ่านมา ที่ได้ตรวจแบบที่นั่น
- Facebook สื่อออนไลน์ที่ทำให้ตื่นเค้นตลอดเวลา และอัพเดทข่าวสารอย่างไม่คาดสายตาเลยทีเดียวน
- DOTA แรงส่งเสริมทางจิตใจ ที่ช่วยให้ความเครียดหายไป
- “A Cup Of Trees” ร้านกาแฟคลอง 7 เป็นสถานที่ที่สงบ ทำให้ได้ผ่อนคลาย
- เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่มีส่วนร่วมช่วยงานให้สำเร็จลุล่วง รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบคุณมากคะ

นางสาวปฐมพร ภัคดี

สารบัญ ตัด หรือทำให้เสียหาย

ผู้ใดพบเห็น กรุณาแจ้งคืนได้ที่

โทรศัพท์ 0-2549-3079

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

มทร.ธัญบุรี

ต.คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญรูปภาพ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ง
สารบัญแผนภูมิ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการทำวิทยานิพนธ์.....	2
1.3 ขอบเขตในการทำวิทยานิพนธ์.....	2
1.4 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการศึกษา.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไปและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 ความหมายของพีพิธภัณฑ์สภากาชาดไทย.....	4
2.2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการออกแบบพีพิธภัณฑ์.....	4
2.3 ความหมายของที่ว่างและการรับรู้.....	23
2.4 ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์สภากาชาดไทยและสากล.....	27
2.5 รายละเอียดเกี่ยวกับกาชาด.....	31
2.5.1 หลักการกาชาด.....	31
2.5.2 องค์การกาชาดสากล.....	33
2.5.3 เครื่องหมายกาชาด.....	34
2.6 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ.....	36
2.6.1 อาคารกรณีศึกษาในประเทศ.....	36
2.6.2 อาคารกรณีศึกษาต่างประเทศ.....	41
บทที่ 3 การวิเคราะห์โครงการ.....	43
3.1 บริบท.....	59
3.1.1 สภาพแวดล้อมทางด้านนามธรรม.....	60
3.1.2 สภาพแวดล้อมทางด้านรูปธรรม.....	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 การเข้าถึง.....	64
3.2.1 ความยากง่ายในการเข้าถึง.....	64
3.2.2 มุมมองระหว่างการเดินทาง.....	66
3.2.3 ที่จอดรถยนต์ จักรยานยนต์ จักรยาน.....	67
3.2.4 การรับรู้ของทางเข้า.....	68
3.3 การเข้าอาคาร.....	69
3.3.1 ทางเข้าสำหรับผู้รับบริการ (เป้าหมายหลัก-รอง).....	69
3.3.2 ทางเข้าสำหรับผู้ให้บริการ.....	70
3.4 ทิศทางการวางอาคาร.....	71
3.4.1 สภาพภูมิอากาศที่สัมพันธ์กับการใช้สอย.....	71
3.4.2 ที่ดินกับอาคารและอาคาร โดยรอบ รวมทั้งงานภูมิสถาปัตยกรรม.....	72
3.5 สถาปัตยกรรมเดิม.....	74
3.5.1 การสัญจรทางแนวนอน.....	75
3.5.2 การสัญจรทางแนวตั้ง.....	77
3.5.3 ที่ว่างภายในอันเกิดจากสถาปัตยกรรมหลัก.....	84
3.5.4 ข้อกำหนดต่าง ๆ ในการปรับปรุง (กฎหมาย พ.ร.บ.)	85
3.6 โครงสร้างและงานระบบ.....	88
3.7 สรุปการวิเคราะห์และสรุปประเด็นปัญหา.....	98
บทที่ 4 รายละเอียดโครงการ	
4.1 วัตถุประสงค์ของการออกแบบ.....	99
4.2 รายละเอียดโครงการ.....	99
4.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการออกแบบ.....	101
บทที่ 5 การออกแบบทางเลือก	
5.1 ทางเลือกที่ 1.....	102
5.2 ทางเลือกที่ 2.....	105
5.3 ทางเลือกที่ 3.....	109

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 6 แนวความคิดและการออกแบบ

6.1	ที่มาและความสำคัญของแนวความคิดในการออกแบบ.....	113
6.2	แนวความคิดกับการออกแบบ.....	114
6.3	ผังเครื่องเรือน (Furniture Plan)	117
6.4	รูปตัด (Section)	121
6.5	ผังทางสัญจร (Circulation)	123
6.6	ทัศนียภาพ (Perspective)	124
6.7	แบบจำลอง (Model)	136

บรรณานุกรม

ประวัติ

ภาคผนวก

สารบัญรูปภาพ

หน้า

บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไปและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
ภาพที่ 2.1 แสดงแบบอย่างการจัดห้องจัดแสดง.....	8
ภาพที่ 2.2 แสดงการจัดแสดงแบบ room to room arrangmen.....	9
ภาพที่ 2.3 แสดงการจัดแสดงแบบ corridor to room arrangement.....	9
ภาพที่ 2.4 แสดงการจัดแสดงแบบ nave to room arrangement.....	10
ภาพที่ 2.5 แสดงการจัดแสดงแบบ central arrangement.....	11
ภาพที่ 2.6 แสดงการจัดตามระเบียบทางเดิน.....	11
ภาพที่ 2.7 แสดงการจัดแสดงแบบต่อเนื่อง.....	12
ภาพที่ 2.8 แสดงการจัดแสดงบอร์ดที่จัดแสดงให้สิ่งจัดแสดงทั้งสองด้าน.....	12
ภาพที่ 2.9 แสดงการจัดแสดงบอร์ดที่แยกออกจากกัน.....	12
ภาพที่ 2.10 แสดงการจัดแสดงบอร์ดแบบต่อเนื่องโดยใช้บอร์ดทั้งคู่ได้ทั้งสองด้าน.....	13
ภาพที่ 2.11 แสดงการจัดแบบ CAMMB TYPE LAYOUT.....	13
ภาพที่ 2.12 แสดงการจัดแบบ BLOCK ARRANGEMENT.....	14
ภาพที่ 2.13 แสดงการจัดแบบ CHAIN LAYOUT.....	14
ภาพที่ 2.14 แสดงการจัดแบบ STAR SHAPE.....	15
ภาพที่ 2.15 แสดงการจัดแสดงแบบ FREE RAGE.....	15
ภาพที่ 2.16 การจัดแบบ TWISTTING CIRCUIT.....	16
ภาพที่ 2.17 แสดงการจัดแสดงแบบ DERENTRALIZED SYSTEM OF ACCESS.....	16
ภาพที่ 2.18 แสดงตัวอย่างผู้จัดแสดงแบบต่างๆ.....	22
ภาพที่ 2.19 งาน 3 มิติเราเรียกบริเวณว่างนี้ว่าที่ว่าง เรียกวัตถุที่ถูกที่ว่างล้อมรอบนี้ว่ารูปทรง.....	25
ภาพที่ 2.20 งาน 2 มิติเราเรียกที่ว่างว่าพื้นภาพ และเรียกรูปทรงว่าภาพ.....	25
ภาพที่ 2.21 แสดงภาพของท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์ และสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง.....	27
ภาพที่ 2.22 แสดงภาพของนายอังรี ดูนังต์.....	29
ภาพที่ 2.23 แสดงภาพสัญลักษณ์ของกาชาด.....	30
ภาพที่ 2.24 แสดงถึงมนุษยธรรม Humanity.....	31

สารบัญรูปลูกภาพ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไปและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
ภาพที่ 2.25 แสดงถึงความไม่ลำเอียง Impartiality.....	31
ภาพที่ 2.26 แสดงถึงความเป็นกลาง Neutrality.....	31
ภาพที่ 2.27 แสดงถึงความเป็นอิสระ Independence	32
ภาพที่ 2.28 แสดงถึงบริการอาสาสมัคร Voluntary Service.....	32
ภาพที่ 2.29 แสดงถึงความ เป็นเอกภาพ Unity	32
ภาพที่ 2.30 แสดงถึงความ เป็นสากล Universality	33
ภาพที่ 2.31 แสดงสัญลักษณ์ของคณะกรรมการกาชาดสากล.....	33
ภาพที่ 2.32 แสดงสัญลักษณ์ของสหพันธ์สภากาชาด.....	34
และสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ	
ภาพที่ 2.33 แสดงสัญลักษณ์ของสภากาชาดประจำชาติ / สภาเสี้ยววงเดือนแดงประจำชาติ.....	34
ภาพที่ 2.34 แสดงทัศนียภาพภายในของ musuem siam (พิพิธภัณฑการเรี ยนรู้)	36
ภาพที่ 2.35 แสดงทัศนียภาพภายในของ musuem siam (พิพิธภัณฑการเรี ยนรู้)	37
ภาพที่ 2.36 แสดงทัศนียภาพภายนอกของ musuem siam (พิพิธภัณฑการเรี ยนรู้)	38
ภาพที่ 2.37 แสดงทัศนียภาพภายในของหอศิลปวัฒนธรรมกรุงเทพ.....	39
ภาพที่ 2.38 แสดงทัศนียภาพภายนอกของหอศิลปวัฒนธรรมกรุงเทพ.....	40
ภาพที่ 2.39 แสดงทัศนียภาพภายในของ Science museum London.....	41
ภาพที่ 2.40 แสดงทัศนียภาพภายในของ Science museum London.....	42
บทที่ 3 การวิเคราะห์โครงการ.....	43
ภาพที่ 3.1 แสดงพฤติกรรมผู้เข้าชม.....	47
ภาพที่ 3.2 แสดงพฤติกรรมผู้เข้าชมนิทรรศการ.....	48
ภาพที่ 3.3 แสดงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ / พนักงาน.....	49
ภาพที่ 3.4 แสดงทัศนียภาพภายนอกของโครงการพิพิธภัณฑสภากาชาดไทย.....	52
ภาพที่ 3.5 แสดงพื้นที่ใช้สอยภายในพิพิธภัณฑ.....	53
ภาพที่ 3.6 แสดงผังชั้นใต้ดินที่ 2.....	54
ภาพที่ 3.7 แสดงผังชั้นใต้ดินที่ 1.....	54

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 การวิเคราะห์โครงการ.....	43
ภาพที่ 3.8 แสดงผังชั้นที่ 1.....	55
ภาพที่ 3.9 แสดงผังชั้นที่ 2.....	55
ภาพที่ 3.10 แสดงผังชั้นที่ 3.....	56
ภาพที่ 3.11 แสดงผังหลังคา.....	56
ภาพที่ 3.12 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก.....	57
ภาพที่ 3.13 แสดงรูปด้านทิศใต้.....	57
ภาพที่ 3.14 แสดงรูปตัด 1-1.....	57
ภาพที่ 3.15 แสดงรูปตัด 2-2.....	58
ภาพที่ 3.16 แสดงรูปตัด 3-3.....	58
ภาพที่ 3.17 แสดงแผนผังสถาปัตยกรรม ที่ตั้ง โครงการพิพิธภัณฑ์สภาอากาศไทย.....	59
ภาพที่ 3.18 แสดงแผนผังสถาปัตยกรรม ที่ตั้ง โครงการพิพิธภัณฑ์สภาอากาศไทย.....	60
ภาพที่ 3.19 แสดงอาคารรังสิตานุสรณ์.....	61
ภาพที่ 3.20 แสดงพระรามที่ 4.....	61
ภาพที่ 3.21 แสดงวงเวียนสระน้ำและตึกเสาวภา.....	62
ภาพที่ 3.22 แสดงจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	62
ภาพที่ 3.23 แสดงสภาพแวดล้อมของพิพิธภัณฑ์สภาอากาศไทย.....	63
ภาพที่ 3.24 แสดงแผนที่การเข้าถึงโครงการ.....	64
ภาพที่ 3.25 แสดงการเข้าโครงการด้วยทางเท้า.....	64
ภาพที่ 3.26 แสดงแผนที่การเข้าถึงโครงการ.....	65
ภาพที่ 3.27 แสดงการเข้าถึงโครงการทางรถยนต์ส่วนบุคคล.....	66
ภาพที่ 3.28 แสดงมุมมองการเข้าถึงโครงการทางถนนอรัญนังค์.....	66
ภาพที่ 3.29 แสดงพื้นที่จอดรถ.....	67
ภาพที่ 3.30 แสดงพื้นที่จอดรถ.....	67
ภาพที่ 3.31 แสดงการรับรู้ช่องทางเข้า.....	68
ภาพที่ 3.32 แสดงทางเข้าสำหรับผู้รับบริการ.....	69

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 การวิเคราะห์โครงการ.....	43
ภาพที่ 3.33 แสดงทางเข้าสำหรับผู้ให้บริการ.....	70
ภาพที่ 3.34 แสดงทิศทางสภาพภูมิอากาศ.....	71
ภาพที่ 3.35 แสดงที่ดินกับอาคารและอาคาร โดยรอบ.....	73
ภาพที่ 3.36 แสดงสถาปัตยกรรมภายนอกของพิพิธภัณฑ์.....	74
ภาพที่ 3.37 แสดงผังชั้นที่ 1.....	75
ภาพที่ 3.38 แสดงผังชั้นใต้ดินชั้นที่ 2.....	75
ภาพที่ 3.39 แสดงผังพื้นชั้นที่ 1.....	76
ภาพที่ 3.40 แสดงผังพื้นชั้นที่ 2.....	76
ภาพที่ 3.41 แสดงผังพื้นชั้นที่ 3.....	77
ภาพที่ 3.42 แสดงรูปตัด 1-1.....	77
ภาพที่ 3.43 แสดงรูปตัด 2-2.....	78
ภาพที่ 3.44 แสดงรูปตัด 3-3.....	78
ภาพที่ 3.45 แสดงพื้นที่ใช้สอยของตัวโครงการ.....	79
ภาพที่ 3.46 แสดงแนวคิดการจัดแสดงนิทรรศการภายในโถง 5 (บุญเกษม)	82
ภาพที่ 3.47 แสดงแนวคิดการจัดแสดงนิทรรศการภายในโถง 6 (บำเพ็ญคุณากร)	83
ภาพที่ 3.48 แสดงแนวคิดการจัดแสดงนิทรรศการภายในโถง 7 (อมรสาธการ)	83
ภาพที่ 3.49 แสดงพื้นที่ว่างภายในอันเกิดจากสถาปัตยกรรมหลัก.....	84
ภาพที่ 3.50 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก.....	88
ภาพที่ 3.51 แสดงรูปด้านทิศใต้.....	88
บทที่ 5 การออกแบบทางเลือก.....	102
ภาพที่ 5.1 แสดงผังพื้นที่ทางเลือกที่ 1.....	102
ภาพที่ 5.2 แสดงการสัญจรของผู้ใช้ ทางเลือกที่ 1.....	103
ภาพที่ 5.3 แสดงผังพื้นที่ทางเลือกที่ 2.....	105
ภาพที่ 5.4 แสดงการสัญจรของผู้ใช้ ทางเลือกที่ 2.....	106
ภาพที่ 5.5 แสดงผังพื้นที่ทางเลือกที่ 3.....	109

สารบัญรูปลูกภาพ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 การออกแบบทางเลือก.....	102
ภาพที่ 5.6 แสดงการสัญจรของผู้ใช้ ทางเลือกที่ 3.....	110
บทที่ 6 แนวความคิดและการออกแบบ.....	113
ภาพที่ 6.1 แสดงแปลนชั้นใต้ดิน 2	117
ภาพที่ 6.2 แสดงแปลนชั้น 1.....	118
ภาพที่ 6.3 แสดงแปลนชั้น 2.....	119
ภาพที่ 6.4 แสดงแปลนชั้น 3.....	120
ภาพที่ 6.5 แสดงรูปตัดอาคาร A.....	121
ภาพที่ 6.6 แสดงรูปตัดอาคาร B.....	121
ภาพที่ 6.7 แสดงรูปตัดอาคาร C.....	122
ภาพที่ 6.8 แสดงรูปตัดอาคาร D.....	122
ภาพที่ 6.9 แสดงผังทางสัญจรภายในพิพิธภัณฑ์สภากาชาดไทย.....	123
ภาพที่ 6.10 แสดงทัศนียภาพ Lobby ส่วนรับบริจาคโลหิต.....	124
ภาพที่ 6.11 แสดงทัศนียภาพ ห้องรับบริจาคโลหิต.....	124
ภาพที่ 6.12 แสดงทัศนียภาพ ร้านกาแฟกาชาด.....	125
ภาพที่ 6.13 แสดงทัศนียภาพ ห้องสมุดกาชาด.....	125
ภาพที่ 6.14 แสดงทัศนียภาพ นิทรรศการชั่วคราว.....	126
ภาพที่ 6.15 แสดงทัศนียภาพ Ticket hall.....	126
ภาพที่ 6.16 แสดงทัศนียภาพ Reception Area.....	127
ภาพที่ 6.17 แสดงทัศนียภาพ โถงสถาปนาสันติธรรม.....	127
ภาพที่ 6.18 แสดงทัศนียภาพ โถงบูรณาการสถานศึกษา.....	128
ภาพที่ 6.19 แสดงทัศนียภาพ โถงโอสถบริรักษ์.....	128
ภาพที่ 6.20 แสดงทัศนียภาพ โถงอภิบาลครูณ.....	129
ภาพที่ 6.21 แสดงทัศนียภาพ โถงอภิบาลครูณ.....	129
ภาพที่ 6.22 แสดงทัศนียภาพ โถงอภิบาลครูณ.....	130
ภาพที่ 6.23 แสดงทัศนียภาพ โถงบำเพ็ญคุณากร.....	131

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 6 แนวความคิดและการออกแบบ.....	113
ภาพที่ 6.24 แสดงทัศนียภาพ โถงบำเพ็ญคุณากร.....	131
ภาพที่ 6.25 แสดงทัศนียภาพ โถงอุโมงค์.....	132
ภาพที่ 6.26 แสดงทัศนียภาพ โถงบุญเกษม.....	133
ภาพที่ 6.27 แสดงทัศนียภาพ โถงบุญเกษม.....	133
ภาพที่ 6.28 แสดงทัศนียภาพ โถงอมรสารุการ.....	134
ภาพที่ 6.29 แสดงทัศนียภาพ โถงอมรสารุการ.....	135
ภาพที่ 6.30 แสดงทัศนียภาพ โถงอมรสารุการ.....	135
ภาพที่ 6.31 แสดงแบบจำลอง.....	136
ภาพที่ 6.32 แสดงแบบจำลอง.....	136
ภาพที่ 6.33 แสดงแบบจำลอง.....	137
ภาพที่ 6.34 แสดงแบบจำลอง.....	137
ภาพที่ 6.35 แสดงแบบจำลอง.....	138
ภาพที่ 6.36 แสดงแบบจำลอง.....	138
ภาพที่ 6.37 แสดงแบบจำลอง.....	139
ภาพที่ 6.38 แสดงแบบจำลอง.....	140

สารบัญตาราง

	หน้า
บทที่ 3 การวิเคราะห์โครงการ.....	43
ตารางที่ 3.1 จากการศึกษาและวิเคราะห์ผู้ให้บริการ.....	48
ตารางที่ 3.2 แสดงการวิเคราะห์ผู้ให้บริการ.....	50
ตารางที่ 3.3 แสดงเนื้อหา นิทรรศการ.....	80
ตารางที่ 3.4 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ.....	93
บทที่ 5 การออกแบบทางเลือก.....	102
ตารางที่ 5.1 การวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยทางเลือกที่ 1.....	104
ตารางที่ 5.2 การวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยทางเลือกที่ 2.....	107
ตารางที่ 5.3 การวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยทางเลือกที่ 3.....	111
ตารางที่ 5.4 แสดง Exhibition Program ภายใน โถงนิทรรศการ.....	116
บทที่ 6 แนวความคิดและการออกแบบ.....	113
ตารางที่ 6.1 แสดง Exhibition Program ภายใน โถงนิทรรศการ.....	116

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
บทที่ 3 การวิเคราะห์โครงการ.....	43
แผนภูมิที่ 3.1 แสดงผังองค์กรสภาอากาศไทย.....	43
แผนภูมิที่ 3.2 แสดงผังองค์กรพิพิธภัณฑสถานอากาศไทย.....	44
แผนภูมิที่ 3.3 แสดงกลุ่มเป้าหมายของพิพิธภัณฑฯ.....	45

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการพิพิธภัณฑ์สถานชาติไทย

สถานชาติไทยก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 26 เมษายน ร.ศ. 112 (พ.ศ. 2436) เดิมเรียก "สภาอุณาโลมแดงแห่งชาติสยาม" ริเริ่มก่อตั้งโดยท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์ ซึ่งมี สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงเป็น "สภานายิกา" พระองค์แรก ต่อมาสถานชาติไทยมีดำริจะจัดตั้งพิพิธภัณฑ์สถานชาติไทย ตั้งแต่กว่า 70 ปีมาแล้วแต่ยังไม่มีการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม จนกระทั่งในปีพ.ศ.2546 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อุปนายิกาผู้อำนวยการสถานชาติไทย มีพระราชดำริให้ดำเนินการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์สถานชาติไทย เฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา สมเด็จพระองค์สภานายิกาสถานชาติไทยขึ้น โดยมีพระราชประสงค์ให้นำเสนอในรูปแบบพิพิธภัณฑ์ที่มีชีวิต (Living Museum) เช่นเดียวกับพิพิธภัณฑ์สถานชาติสากล ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

พิพิธภัณฑ์สถานชาติไทยจัดแสดงให้เห็นถึงหลักเมตตาธรรม อันเป็นหลักการของกาชาดที่มุ่งให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส และผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนด้วยความเสมอภาค โดยไม่เลือกปฏิบัติในเรื่องสัญชาติ เชื้อชาติ ความเชื่อทางศาสนา ชั้นวรรณะ หรือความคิดเห็นทางการเมืองให้กับเยาวชนด้วย ในระหว่างที่การก่อสร้างอาคารพิพิธภัณฑ์สถานชาติไทยฯ ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการ คณะกรรมการดำเนินการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์สถานชาติไทยฯ ได้บูรณะปรับปรุงอาคารคลินิกนิรนาม ในบริเวณสถานเสาวภาเป็นพิพิธภัณฑ์ชั่วคราว เปิดให้บริการจนกว่าจะเริ่มก่อสร้างอาคารพิพิธภัณฑ์ถาวร หลังจากนั้นอาคารหลังนี้จะแปลงสภาพเป็นห้องนิทรรศการหมุนเวียนตั้งอยู่ภายในอาคารนิทรรศการถาวร ดังนั้นพิพิธภัณฑ์สถานชาติไทยควรได้รับการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหลักและเพื่อเผยแพร่ความเป็นมา ส่งเสริมสถานชาติไทย

พิพิธภัณฑ์สถานชาติไทยจัดสร้างขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้เข้าชมและศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของสถานชาติไทย สถานชาติสากล อีกทั้งยังเป็นแหล่งการเรียนรู้ด้านมนุษยธรรม การปลูกฝังและเสริมสร้างคุณธรรม

1.2 วัตถุประสงค์ในการทำวิทยานิพนธ์

1. เพื่อศึกษาหลักการและกระบวนการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในประเภทพิพิธภัณฑ์
2. เพื่อศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา พันธกิจของสภาอากาศไทย

1.3 ขอบเขตการทำวิทยานิพนธ์

พื้นที่อาคารหลักทั้งหมด ยกเว้นส่วนจอดรถ ได้แก่

1.	ส่วนสาธารณะ	2,115	ตร.ม.
1.1	โถงทางเข้าหลัก	175	ตร.ม.
1.2	ลาน	850	ตร.ม.
1.3	คอร์ต	320	ตร.ม.
1.4	ห้องสมุด	385	ตร.ม.
1.5	ร้านอาหาร	180	ตร.ม.
1.6	ร้านขายของที่ระลึก	85	ตร.ม.
1.7	ศูนย์รับบริจาค	120	ตร.ม.
2.	ส่วนนิทรรศการและจัดแสดง	2,605	ตร.ม.
2.1	นิทรรศการถาวร	2,234	ตร.ม.
2.1.1	โถง กษาดำเนิด (สถาปนาสันติธรรม)	215	ตร.ม.
2.1.2	โถง ก่อเกิดภารกิจ (บูรณาการสถานศึกษา) (ไอศถบวิรัชย์) (อภิบาลครูณ)	465	ตร.ม.
2.1.3	โถง ร่วมจิตอาสา (บุญเกษม) (บำเพ็ญคุณากร)	1,137	ตร.ม.
2.1.5	โถง พังพาดตลอดไป (อมรสาธการ)	417	ตร.ม.
2.2	นิทรรศการหมุนเวียน	371	ตร.ม.
3.	ส่วนบริการ	382	ตร.ม.
3.1	ห้องพยาบาล	35	ตร.ม.
3.2	ห้องน้ำ	207	ตร.ม.
3.3	บริเวณขนส่งของ	120	ตร.ม.

3.4	ห้องควบคุม / ห้องเครื่อง	20	ตร.ม.
	ขนาดพื้นที่ใช้สอยรวม	5,102	ตร.ม.
	พื้นที่ใช้สอยรวมเส้นทางสัญจร 30 %	6,632	ตร.ม.

1.4 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการศึกษา

1. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมภายในโครงการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย โดยการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ การรวบรวมข้อมูลจากหนังสือและเอกสารอ้างอิง
2. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานการออกแบบ กฎหมายอาคาร และเทคนิคการจัดแสดงนิทรรศการรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดระบบเสียง การนำเสนอข้อมูลโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย สามารถดึงดูดผู้เข้าชมได้
3. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการรวบรวมในด้านต่าง ๆ และทำการศึกษาวิเคราะห์โครงการที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อให้ได้แนวทางการออกแบบที่เหมาะสมกับวิทยานิพนธ์
4. การออกแบบมีขั้นตอน ดังนี้
 - กำหนดแนวความคิดในการออกแบบ
 - ดำเนินการออกแบบโดยเลือกรูปแบบที่วิเคราะห์ว่าเหมาะสม
 - นำเสนอผลงาน โดยการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในและแบบจำลอง

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในอาคารประเภทพิพิธภัณฑ
2. สามารถวิเคราะห์ข้อมูลของสถาปัตยกรรมไทย สู่การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในประเภทพิพิธภัณฑได้

บทที่ 2

ข้อมูลทั่วไปและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของพิพิธภัณฑ์สภากาชาดไทย

พิพิธภัณฑ์ คือ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 กล่าวไว้ว่า เป็นคำนาม หมายถึง "สถาบันถาวรที่เก็บรวบรวมและแสดงสิ่งต่างๆ ที่มีความสำคัญด้านวัฒนธรรม หรือ ด้านวิทยาศาสตร์ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเล่าเรียน และก่อให้เกิดความเพลิดเพลินใจ" ข้อมูลจาก <http://203.144.221.103/database/museums/museums.htm>

สภากาชาดไทย คือ สภากาชาดไทย ได้รับพระบรมราชานุญาตให้ตั้งขึ้นในนามของสภาอนุญาโตมถแห่งชาติสยาม เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2436 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือทหารที่บาดเจ็บจากการสู้รบกรณีพิพาทระหว่าง ไทยกับฝรั่งเศส เรื่องเขตแดนริมฝั่งแม่น้ำโขง เมื่อ ร.ศ. 112 โดยมีสมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนา พระบรมราชเทวี (สมเด็จพระศรีสวรินทิรา บรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยกาเจ้า) เป็นสภากาชาดนี้ พระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรี พระวรราชเทวี (สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนี พันปีหลวง) ทรงดำรงตำแหน่ง สภานายิกา ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นสภากาชาดสยาม และสภากาชาดไทย ตามลำดับ ปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงดำรงตำแหน่งพระบรมราชูปถัมภก สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงดำรงตำแหน่งสภานายิกา และ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงดำรงตำแหน่งอุปนายิกา ผู้อำนวยการสภากาชาดไทย สภากาชาดไทย เป็นองค์กรการกุศลเพื่อมนุษยธรรมที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในด้านการให้ความช่วยเหลือ เพื่อนมนุษย์ที่ได้รับความทุกข์ยาก โดยไม่เลือกปฏิบัติในเรื่อง สัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนา วรณะ หรือความคิดเห็นทางการเมือง <http://guru.google.co.th/guru/thread?tid=0244341f85b30e73>

2.2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการออกแบบพิพิธภัณฑ์

พื้นฐานในการออกแบบพิพิธภัณฑ์ทั่วไป

พื้นฐานสำคัญ 2 ประการที่ต้องใช้ในการพิจารณาก่อนการออกแบบอาคารพิพิธภัณฑ์ คือ

1. การรวบรวมวัตถุและเตรียมการ คือ การรวบรวมวัตถุไว้ ซึ่งสามารถเก็บรักษา และค้นคว้าได้อย่างแท้จริง ตลอดจนสามารถอนุรักษ์ศึกษา และ จัดแสดงวัตถุที่รวบรวมได้อย่างดี มีการลงทะเบียนแจ้งเลข

ประจำวัตถุอื่นๆ ปล่อยให้การศึกษาสภาพการรักษาทำความสะอาด ตลอดจนการอนุรักษ์ไว้ให้คงสภาพที่ดีที่สุด

2. การจัดแสดง การจัดแสดงที่ดีเป็นผลสืบเนื่องมาจากการระมัดระวังในการเลือกสรรคุณภาพของวัตถุที่สำคัญต่อชุมชน การผูกเรื่องราวเป็นประโยชน์การจัดนิทรรศการ และการจัดแสดงที่ดีด้วยเทคนิค การจัดแสง ทั้งหมดนี้เป็นจุดให้ประชาชนเกิดความสนใจ ดังนั้นส่วนการติดตั้งจึงต้องกำหนดให้เป็นห้องที่มีขนาดกว้าง เนื้อจัดแสดงไม่ควรมีมากไปกว่า 30-40 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนเนื้อที่ทั้งหมด

ชนิดการจัดแสดง

การจัดนิทรรศการ ในพิพิธภัณฑ์มีแบบอย่างที่เป็นหลักสำคัญอยู่ 3 ประเภท คือ

1. การจัดนิทรรศการประจำ เป็นการจัดนิทรรศการในห้องใดห้องหนึ่งของพิพิธภัณฑ์อย่างถาวร ไม่ค่อยมีการโยกย้ายเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบว่าจะจัดเรื่องอะไรด้วยวัตถุประสงค์อะไร เป็นงานประเภทใด และควรลำดับเรื่องราวให้ต่อเนื่อง
2. การจัดนิทรรศการเพื่อการศึกษา เป็นการจัดนิทรรศการที่เน้นในเรื่องวัตถุและการศึกษาค้นคว้ามากกว่าในด้านความงามและความเพลิดเพลิน โดยเน้นหนักในเรื่องระเบียบ และ ประวัติศาสตร์ ความ เป็นมาของวัตถุ จำนวนวัตถุ และประเภทวัตถุ เป็นลักษณะคล้ายคลังเก็บของในคลัง แต่มีการเปิดให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้เข้าชม
3. การจัดนิทรรศการชั่วคราว หรือ นิทรรศการ พิเศษเป็นการจัดนิทรรศการที่มีบทบาทต่อพิพิธภัณฑ์มากที่สุด เพราะ ปัจจุบันประชาชนมีเรื่องที่ต้องศึกษา หาคำความรู้และเพลิดเพลินจากสื่อมวลชนต่างๆ มากมาย ทั้งเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์จึงจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการให้ประชาชนสนใจเข้าพิพิธภัณฑ์ เพื่อศึกษา และเพิ่มพูนความรู้

การออกแบบห้องจัดแสดง

การออกแบบห้องจัดแสดงนั้นต้องทำภายหลังที่ได้ศึกษา หรือเปรียบเทียบแนวนิทรรศการ เรียบร้อยแล้ว ห้องจัดแสดงมักมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องราว และแบบลักษณะของห้องจัดแสดงอยู่เสมอ สิ่งที่ช่วยในการจัดแสดงมากที่สุดนั้นคือผนัง ซึ่งทำด้วยวัสดุที่มีน้ำหนักเบาสามารถเคลื่อนย้ายได้ หรือเปลี่ยนไปตามสภาพความเหมาะสมของเรื่องราวได้อย่างดี

แบบแผนการจัดแสดง การจัดแสดงที่ดีเพื่อเตรียมงานให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อให้งาน ดำเนินไปอย่างมีระเบียบระบบเป็นการวางรากฐานการบริการและควบคุมกิจกรรมให้มั่นคงทั้งภายใน การภายนอกต้องวางระเบียบแบบแผนของอาคาร โดยศึกษากิจกรรมที่เสนอต่อมวลชน

หลักในการจัดแสดง

ในการออกแบบนิทรรศการไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตามสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้นิทรรศการน่าสนใจในเบื้องต้นก็คือ วิธีการถ่ายทอดสาระของการจัดแสดงซึ่งมีหลักการพื้นฐานที่ผู้จัดต้องคำนึงถึง คือ

1. เน้นความสำคัญของวัตถุโดยใช้คำบรรยาย หรือ ส่วนประกอบอื่นๆ เป็นเพียงองค์ประกอบที่ช่วยเสริมวัตถุให้เด่นชัดขึ้น การจัดแสดงที่เน้นองค์ประกอบด้านเทคนิคต่างๆ จึงเป็นการจัดแสดงที่ผิดหลักการ

2. ความรู้เกี่ยวกับวัตถุที่จัดแสดงโดย ใช้คำบรรยายที่สื่อความหมายครอบคลุมความสำคัญของวัตถุและชัดเจนในตัวเอง ซึ่งจะใช้เทคนิคอย่างใดนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเรื่องที่จัดแสดง

3. การจัดวัตถุต้องมีความสัมพันธ์ ต่อเนื่องกันให้ผู้เข้าชมเข้าใจไปตามลำดับเหตุการณ์ จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง โดยแบ่งเป็นหัวเรื่องใหญ่ๆ และหัวเรื่องย่อย

4. การจัดแสดงต้องยึดหลักการจัดอย่างง่ายๆ คือ การจัดแสดงไม่ดูซับซ้อน พิสดารแต่จะต้องออกแบบให้พอเหมาะ การจัดแสดงต้องจัดไม่ให้ ผู้ชมรู้สึกเบื่อ พร้อมทั้งได้รับความเพลิดเพลินไปพร้อมกับการให้ความรู้

5. การรักษาความปลอดภัยให้แก่วัตถุจัดแสดง เช่น การติดสัญญาณเตือนภัย การป้องกันอัคคีภัย การป้องกันการโจรกรรม และการควบคุมอุณหภูมิ และฝุ่นละอองเพื่อมิให้เกิดความเสียหายใดๆ แก่วัตถุ

รูปแบบการจัดแสดง

1. รูปแบบดั้งเดิม คือ การรวบรวมจำแนกประเภทและการจัดวางลักษณะต่างๆ พร้อมมีคำบรรยาย แต่บางแห่งจัดได้น่าสนใจ คือการจัดวางในสถานที่จำลองจากของจริง เช่น แสดงเกี่ยวกับวิวัฒนาการมาจากเครื่องครัว ที่จัดเป็นครัววางวางอุปกรณ์เครื่องครัวในครัวพร้อมมีคำบรรยาย ทำให้เกิดบรรยากาศที่น่าสนใจ หรือบางแห่งมีวิธีการนำเสนอที่น่าตื่นเต้น เช่น ต้องดูผ่านรูเล็กๆก็สามารถอ่านคำบรรยายได้เป็นต้น การจัดนิทรรศการแบบนี้ส่วนใหญ่จะเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ศิลปกรรม

2. การใช้มัลติมีเดียเข้ามาช่วยในการนำเสนอ และการกระตุ้นให้ผู้เข้าชมสนใจติดตามการใช้รูปแบบนี้เข้าช่วยทำให้เกิดความน่าสนใจขึ้นนั้นแสดงว่า ประชาชนใช้สื่อประเภทนี้เป็น

3. นำเสนอเป็นกิจกรรมที่ผู้ชมสามารถ ทดลอง สัมผัสและค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเอง ซึ่งรูปแบบนี้ถ้ามีเจ้าหน้าที่มาช่วยจะมีประโยชน์มากหรือครูพานักเรียนมาชมจะสามารถช่วยชี้แนะในการทดลองทำให้เกิดการเรียนรู้ถ้าไม่ทดลองก็ไม่เกิดการเรียนรู้อะไรเลย

4. ใช้หุ่นจำลองเพื่อให้ผู้ชมเกิดจินตนาการขณะชมซึ่งบางอย่างอาจจะขยายใหญ่กว่าของจริง เช่น เซลล์ของมนุษย์ เซลล์ของใบไม้ เราเดินเข้าไปชมในเซลล์นั้นว่ามีส่วนประกอบอะไรบ้าง ทำหน้าที่อะไร

5. การฉายภาพยนตร์ สไลด์ ผสมผสานเพื่อนำเรื่องราวที่น่าตื่นเต้น ในห้องภาพยนตร์ การนำเสนอทุกขณะตื่นเต้นเร้าใจในการชม

6. จัดเป็นศูนย์การเรียนรู้ในศูนย์จะมีเครื่องให้ทดลอง มีคู่มือและใบงานให้

หลักสำคัญในการจัดแสดง

หลักสำคัญในการวางรูปห้องแสดงนั้น ไม่จำกัดรูปแบบลักษณะแต่อย่างใด อยู่ที่เรื่องราวที่จะนำมาจัดแสดงนั้นๆ โดยคำนึงถึงหลักต่างๆเช่น

1. การจัดตู้ หรือแผงในห้องแสดงไม่ควรปล่อยให้โล่งจนเกินไป มองรู้เกิดความอ้างว้าง
2. การวางแผงยกเยื้องไปมา ควรเรียงลำดับเรื่องราวของเรื่องที่จัดแสดงตามลำดับจนถึงที่สุดการ

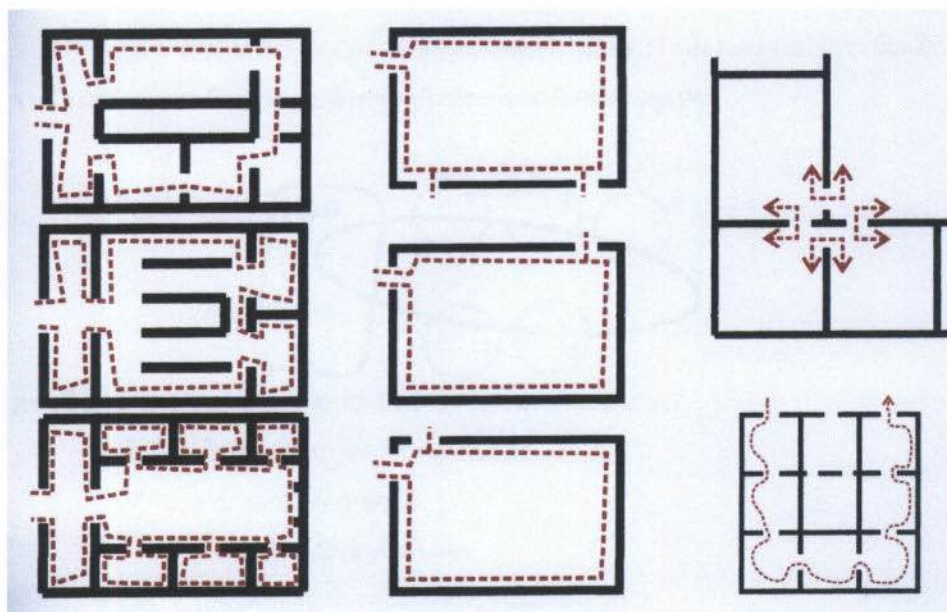
แสดง

3. ขนาดของแผงตลงสีที่ใช้ตามแผงจะมีน้ำหนักมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของห้องจัดแสดง แต่ไม่ควรใช้สีฉูดฉาดเกินไปควรเป็นสีที่มองเห็นแล้วสบายตาชวนแก่การมอง

4. เนื้อที่ระหว่างแผงแต่ละตอนไม่ควรน้อยจนผู้ชมเบียดเสียดกัน

5. แผงห้องจัดแสดง แม้จะยกเยื้องบ้างเพื่อความเร้าความสนใจของผู้ชมแต่ไม่ควรมากเกินไปจนทำให้เกิดความสับสน หลงทาง

6. ควรจะให้แผงห้องแสดงแต่ละตอน มีความสัมพันธ์กัน โดยผู้ชมอิสระในการเคลื่อนไหวตามความต้องการ

ภาพที่ 2.1 แสดงแบบอย่างการจัดห้องจัดแสดง

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

ลักษณะของการจัดห้องแสดง

1. simple chamber คือ การจัดห้องที่มีหน้าต่าง อาจเป็นหน้าต่างสูง หรือมี หน้าต่างด้านหนึ่ง และมีแสงไฟช่วยในการจัดแสดง

2. hall with balcony ห้องแสดงแบ่งพื้นที่โล่งเป็นแบบเก่าที่นิยมใช้ในยุโรป คือ มีโล่งชั้นล่างมีบันไดเข้าห้องโถง มองลงมาเป็นชั้นล่าง

3. clear story hall การจัดห้องจัดแสดงแบบห้องประชุมใหญ่

4. skylight picture galler การจัดห้องแสดงแบบภาพเขียนที่ใช้แสงธรรมชาติส่งจากหลังคา ใช้สำหรับพิพิธภัณฑ์ศิลปะ

5. exhibition corridore การจัดแสดงแบบมีเฉลียง

6. ห้องจัดแสดง cabinets คือ ห้องแสดงแบบตู้หรือ บอร์ด ติดผนังตลอด

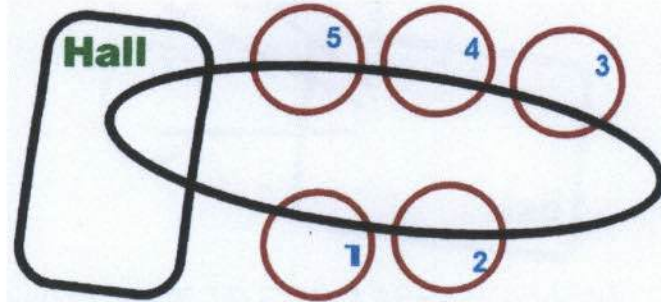
7. ห้องแสดงแบบ ไม่มีหน้าต่าง windowless ปล่อยให้เนื้อที่ว่างไว้สำหรับดัดแปลงการจัดได้ตามต้องการ

ระบบการจัดห้องแสดง

ระบบการจัดห้องแสดงแบ่งได้ 4 ลักษณะ ดังนี้

1. room to room arrangmen

เป็นการจัดห้องแสดงโดยใช้ผู้ชมเริ่มเดินจากโถงแล้วชมตามห้องต่างๆ ไปเรื่อยๆ โดยไม่ต้องย้อนกลับจนครบทุกห้อง

ภาพที่ 2.2 แสดงการจัดแสดงแบบ room to room arrangmen

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

ข้อดี

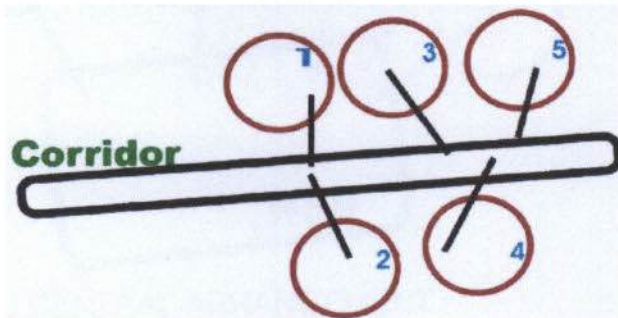
1. เป็นการจัดแบบง่ายๆ ประหยัดพื้นที่
2. สามารถชมได้อย่างทั่วถึง
3. เนื้อจัดแสดงเป็นลำดับขั้นตอน

ข้อเสีย

1. เมื่อห้องใดห้องหนึ่งปิดจะกระทบห้องอื่น
2. ถ้าจัดลำดับเนื้อหาไม่ดีจะทำให้ผู้ชมสับสน

2. corridor to room arrangement

เป็นการจัดแสดงโดยลักษณะเป็นทางเดินยาวตลอด แล้วแยกออกเป็นห้องจัดตามทางเดิน

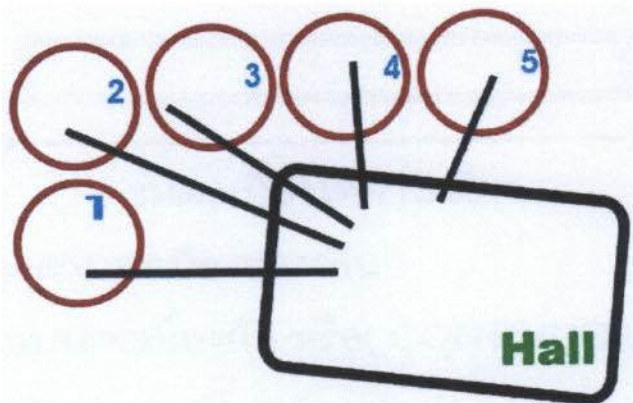
ภาพที่ 2.3 แสดงการจัดแสดงแบบ corridor to room arrangement

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

- ข้อดี**
1. ผู้ชมสามารถเลือกชมได้
 2. เป็นการประหยัดพื้นที่โถง
- ข้อเสีย**
1. การแสดงไม่ต่อเนื่องกัน
 2. เปลืองเนื้อที่ส่วนทางเดิน

3. nave to room arrangement

เป็นการจัดแสดงโดยเริ่มจากโถงเป็นศูนย์กลาง แต่ผู้ชมสามารถเลือกชมได้ว่าจะเข้าชมส่วนไหนก่อน

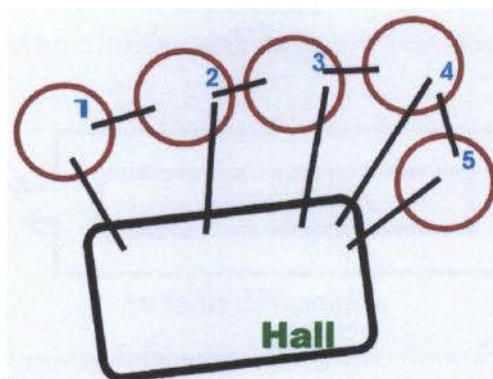

ภาพที่ 2.4 แสดงการจัดแสดงแบบ nave to room arrangement
ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

- ข้อดี**
1. ผู้ชมสามารถเลือกชมได้ตามใจ
 2. ถ้าส่วนหนึ่งปิดไม่กระทบส่วนอื่น
- ข้อเสีย**
1. อาจเกิดความวุ่นวายในการจราจรของผู้ชม กรณีผู้ชมมีจำนวนมาก

4. central arrangement

เป็นการรวมเอาระบบทั้งสามแบบเข้าด้วยกัน โดยมีห้องโถงเป็นตัวจ่ายผู้ชม

ภาพที่ 2.5 แสดงการจัดแสดงแบบ central arrangement

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

ข้อดี

1. ผู้ชมสามารถเลือกชมได้ตามใจ
2. ถ้าส่วนหนึ่งปิดไม่กระทบอีกส่วน

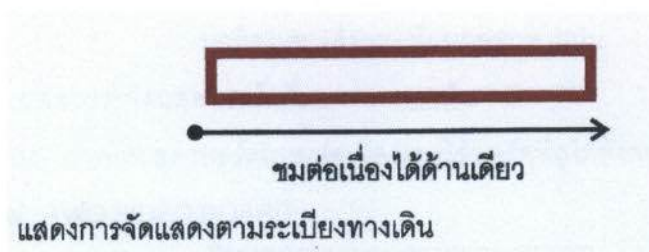
ข้อเสีย

1. ควบคุมผู้เข้าชมได้ยาก
2. ยากแก่การรักษาความปลอดภัย

การจัดนิทรรศการ

การจัดนิทรรศการมีลักษณะการจัดแสดงอยู่ 5 แบบ คือ

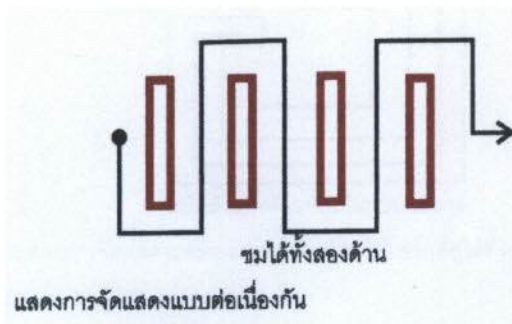
1. การจัดแสดงตามระเบียบทางเดิน หรือ display along the corridor

ภาพที่ 2.6 แสดงการจัดตามระเบียบทางเดิน

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

2. การจัดแสดงแบบต่อเนื่อง หรือ continuous display

ภาพที่ 2.7 แสดงการจัดแสดงแบบต่อเนื่อง

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

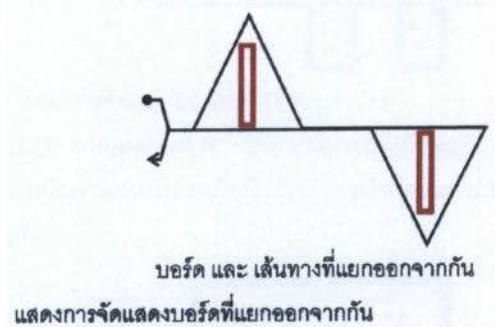
3. การจัดแสดงบอร์ดที่จัดแสดงให้สิ่งจัดแสดงทั้งสองด้าน two sided display on board

ภาพที่ 2.8 แสดงการจัดแสดงบอร์ดที่จัดแสดงให้สิ่งจัดแสดงทั้งสองด้าน

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

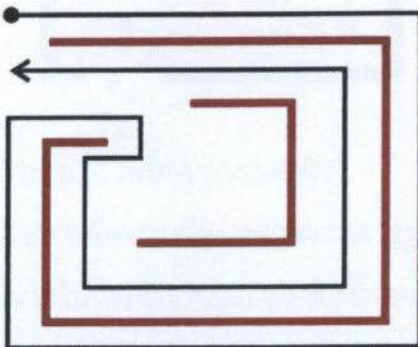
4. การจัดแสดงบอร์ดที่แยกออกจากกัน separated board setting display

ภาพที่ 2.9 แสดงการจัดแสดงบอร์ดที่แยกออกจากกัน

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

5. การจัดแสดงบอร์ดแบบต่อเนื่องโดยใช้บอร์ดที่ดูได้ทั้งสองด้าน continuous display on two sided board

ชมได้ทั้งสองด้านจัดเป็นแบบขดลวด

แสดงการจัดแสดงบอร์ดแบบต่อเนื่องโดยใช้บอร์ดที่ดูได้ทั้งสองด้าน

ภาพที่ 2.10 แสดงการจัดแสดงบอร์ดแบบต่อเนื่องโดยใช้บอร์ดที่ดูได้ทั้งสองด้าน

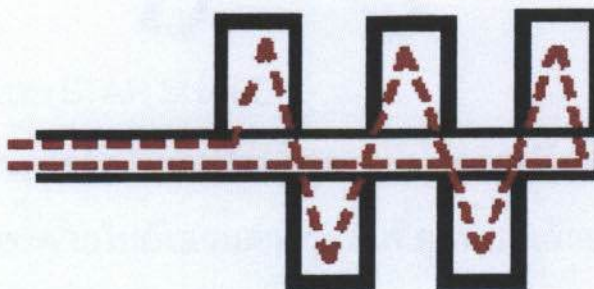
ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

การจัด CIRCULATION ภายในห้องจัดแสดง

ระบบการจัด CIRCULATION ภายในห้องจัดแสดงสามารถแยกประเภทได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. CAMMB TYPE LAYOUT

เป็นการสัญจรที่มีทางเดินหลักเป็นหลักแล้ว มีส่วนให้เลือกชมในเวลาเดียวกัน ทางเข้า-ออก อาจอยู่ตรงปลาย หรือส่วนใดส่วนหนึ่ง หรืออยู่ตรงกลางก็ได้ ซึ่งจะทำให้ผู้ชมสามารถออกไปส่วนอื่นได้ทันที และเป็นการเพิ่มขอบเขตการเลือกชมของผู้ชม

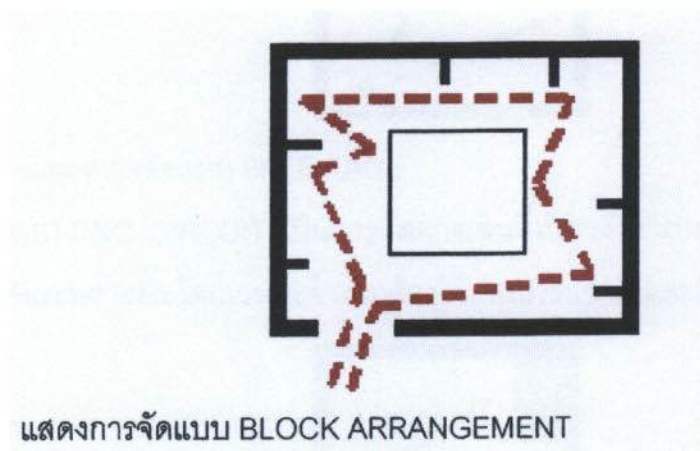

แสดงการจัดแบบ COMMB TYPE LAYOUT

ภาพที่ 2.11 แสดงการจัดแบบ CAMMB TYPE LAYOUT

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

- BLOCK ARRANGEMENT เป็นการสัญจรแบบมีจุดเปลี่ยน คือ เป็นการวางผังอย่างต่อเนื่อง โดยการนำเอาหน่วยที่น่าสนใจเป็นตัวชักนำใจใจ โดยแยกเป็นห้องๆ อยู่ทางริมเพื่อให้ได้พื้นที่อย่างเต็มที่

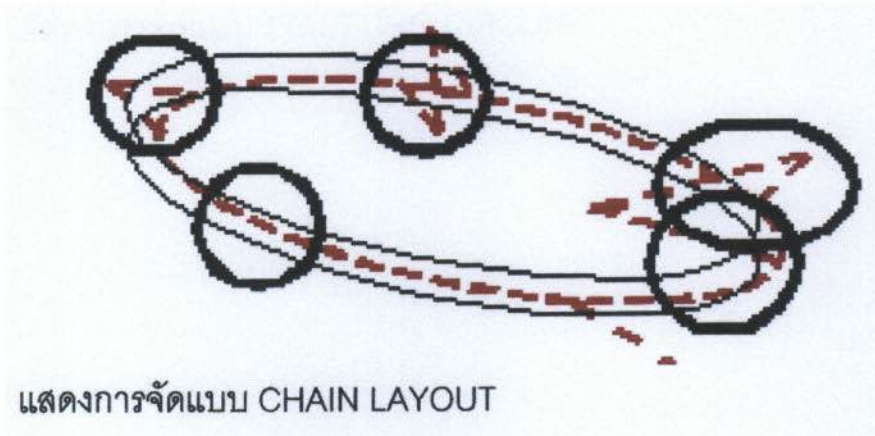

แสดงการจัดแบบ BLOCK ARRANGEMENT

ภาพที่ 2.12 แสดงการจัดแบบ BLOCK ARRANGEMENT

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

- CHAIN LAYOUT เป็นการแบบมีทางเข้าจากกลางรูปพัด การจัดแบบนี้มีโอกาสมากในการเลือกชมแต่ผู้ชมต้องตัดสินใจในหารชมเร็วและทางจิตวิทยาผู้ชมจะไม่ชอบนัก เพราะรู้สึกว่าเป็นการบังคับเกินไป และจุดรวมจะเป็นจุดที่วุ่นวายมากที่สุด

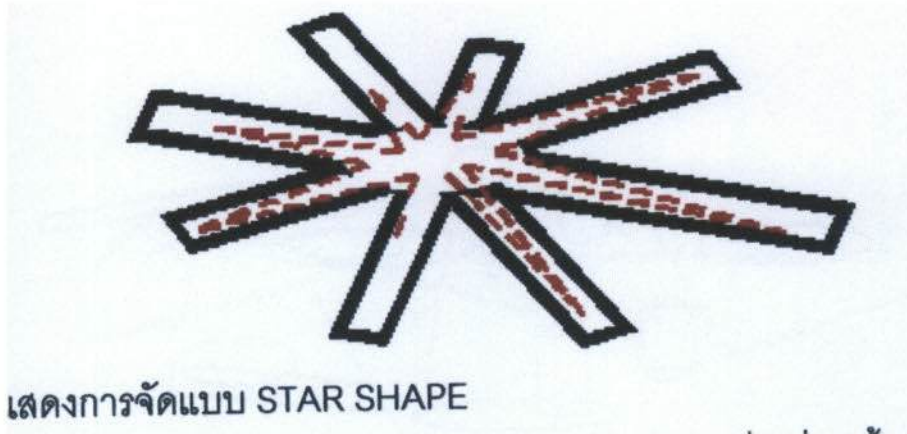

แสดงการจัดแบบ CHAIN LAYOUT

ภาพที่ 2.13 แสดงการจัดแบบ CHAIN LAYOUT

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

- STAR SHAPE เป็นการจัดแสดงแบบการเข้าจากจุดศูนย์กลางของผังรูปดาว ซึ่งผู้ชมไม่สามารถเคลื่อนไหวได้อย่างสะดวก สามารถแยกออกต่างหากได้ ความสมดุลของการจัดแกน ทำให้เกิดปัญหาได้

แสดงการจัดแบบ STAR SHAPE

ภาพที่ 2.14 แสดงการจัดแบบ STAR SHAPE

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

- FREE RAGE เป็นการจัดแบบแปลนอิสระ ในบล็อกรูปสี่เหลี่ยมพื้นที่กว้างจุดกระจายอยู่ตรงกลาง เพราะเป็นการกระจายไปยังส่วนต่างๆ ที่สั้นที่สุดพื้นที่เล็กอยู่ตรงมุมเป็น การใช้พื้นที่เต็มพื้นที่ไม่เหลือเสี้ยว

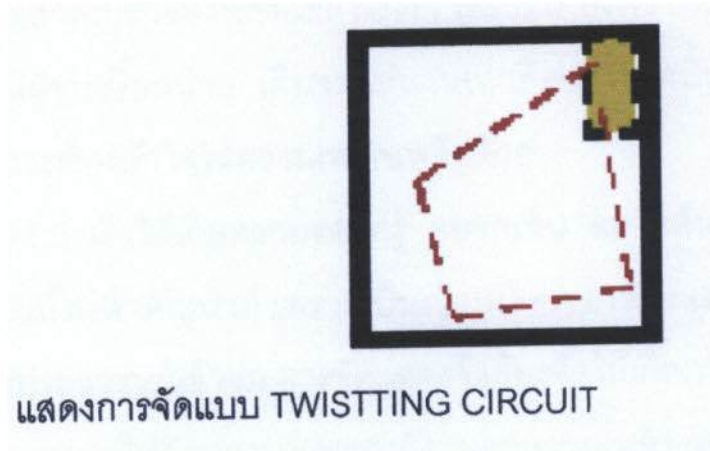

แสดงการจัดแบบ FREE RAGE

ภาพที่ 2.15 แสดงการจัดแสดงแบบ FREE RAGE

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

- TWISTTING CIRCUIT เป็นการจัดทางเดินที่เป็นวงจร แบบรอบโถงกลางเข้าจากบันไดริม ซึ่งเชื่อมต่อระหว่างชั้น โดยเฉพาะจำเป็นต้องใช้แสงจากธรรมชาติ และมีพื้นที่ต่อเนื่องกันหลายชั้น

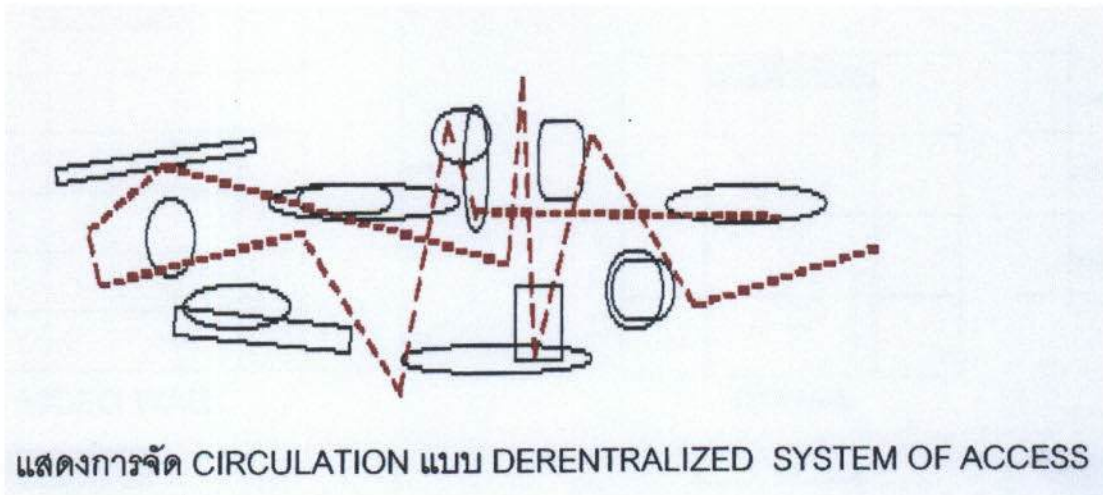
แสดงการจัดแบบ TWISTTING CIRCUIT

ภาพที่ 2.16 การจัดแบบ TWISTTING CIRCUIT

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

2. DERENTRALIZED SYSTEM OF ACCESS

การสัญจรประเภทนี้ จะมีทางเข้า – ออกมากกว่าสองทางผู้ชมอาจจะไม่เดินตามเส้นทางที่กำหนด แต่จะสามารถเดินทางไปมาอย่างอิสระ โดยวิธีนี้ผู้ชมอาจจะชมไม่ได้ครบในการชมครั้งเดียว จึงอาจจะต้องมาชมอีกครั้งหนึ่ง

แสดงการจัด CIRCULATION แบบ DERENTRALIZED SYSTEM OF ACCESS

ภาพที่ 2.17 แสดงการจัดแสดงแบบ DERENTRALIZED SYSTEM OF ACCESS

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

บรรยากาศของห้องแสดง

การจัดแสดงสิ่งที่สำคัญที่ต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง คือบรรยากาศของห้องจัดแสดงจะต้องเป็นไปและสัมพันธ์กับความนิยม ของประชาชนในท้องถิ่นรสนิยมของประชาชนไม่เหมือนกับ การจัดแสดงที่ดีต้อง รักษาบรรยากาศของห้องแสดงเพื่อสนองความต้องการของผู้ชม โดยห้องแสดงต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. เราให้ความสนใจในด้านความงาม ความงามของวัตถุและความงามในการจัดแสดงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากเพราะฉะนั้นวัตถุที่จัดแสดง และวิธีจัดแสดงต้องจัดให้เกิดความตื่นเต้น เราใจ และเป็น ที่สนใจของผู้ชม

2. เราใจให้ความเพลิดเพลิน ความเพลิดเพลินในห้องจัดแสดงเป็นคุณสมบัติ ที่สำคัญยิ่งของห้องแสดงต่างๆ เพราะเพียงความงามของวัตถุและการจัดแสดงอย่างเดียว จะทำให้ผู้ชมเบื่อ เติมนานเท่าที่ควร ดังนั้นห้องจัดแสดงนอกจากนั้นในด้านความงามแล้วจะต้องเราใจให้ความเพลิดเพลิน ค่าย

3. เราใจให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากค้นคว้า ความอยากรู้อยากเห็นเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นเป้าหมายของห้องแสดงที่สำคัญที่สุด คือการให้ความรู้เรื่องต่างๆแก่ประชาชน การจัดแสดงจึงต้องจัดให้เกิดการกระตุ้น มีความอยากรู้อยากเห็นอยากค้นคว้า ควบคู่ไปกับความงามของวัตถุและความเพลิดเพลินในการชมอย่างต่อเนื่อง

ทั้งสามประการล้วน เป็นสิ่งจำเป็นที่เร้าใจของผู้ชม ให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นทั้งสิ้น การจัดพิพิธภัณฑ์ จะเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีเรื่องราว ที่เกี่ยวข้องกับความงามความเพลิดเพลินและความเร้าความรู้สึกให้ประชาชนผู้เข้าชมสนใจและติดตามจนถึงสิ้นสุดการแสดง

เทคนิคการจัดแสดง

ปัจจุบันการจัดแสดงมีเทคนิควิธีการจัดแสดงมากมายตามความเจริญของกิจกรรมมนุษย์ดังนี้

- การทำให้เกิดความสวยงาม เป็นความนิยมทั่วไปจะขาดมิได้
- การทำให้เกิดความเข้าใจ เป็นหลักที่สำคัญของโครงการจึงต้องนำความรู้ทางด้านการศึกษามาใช้ ประกอบเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ชมมากที่สุด
- การทำตามสภาพธรรมชาติ เป็นการเน้นเหมือนของจริง ดังนั้นการทำหุ่นจำลอง การนำของจริงมาจัดตั้งแสดงจึงสร้างบรรยากาศให้เข้าใจง่าย
- การทำตามสภาพจริง เป็นการอนุรักษ์อาคารสถานที่ สิ่งของเครื่องใช้และอื่นๆตามสภาพที่เคยเป็นจริงๆเพื่อให้เกิดความสมจริง

- การใช้เครื่องโสตทัศนูปกรณ์ ใช้ประกอบการจัดแสดงได้มากแบบ ทำให้น่าสนใจตื่นเต้นด้วย

หลักการจัดแสดง

หลักการหรือวิธีการจัดแสดงมี 4 ประการ คือ

- เน้นที่วัตถุ คือ ความสำคัญของการจัดแสดงอยู่ที่ตัววัตถุ จึงต้องการจัดตั้งให้วัตถุนั้นๆ มีความสวยงามเด่นสะดุดตา

- เน้นที่เรื่อง คือ ความสำคัญของการจัดแสดงอยู่เรื่องราวของวัตถุถึงของดังนั้นการจัดจึงต้องเน้นความสัมพันธ์ต่อเนื่องของเรื่องราว พยายามทำให้ผู้ชมมีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด โดยอาศัยคำบรรยาย แผนที่ ภาพถ่าย ฯลฯ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจมากขึ้น

- เน้นที่เทคนิค คือ ความสำคัญของการจัดแสดงอยู่ที่การใช้เทคนิค วิธีทำให้ผู้ชมเกิดความพอใจ เกิดความเพลิดเพลิน เกิดความสนุก เกิดความประทับใจและได้รับความรู้ ซึ่งมีวิธีการสร้างบรรยากาศได้มากทั้งทางตรงและทางอ้อม

- เน้นความปลอดภัย คือ ความปลอดภัยที่วัตถุสิ่งของ ซึ่งมีทั้งในแง่การโจรกรรมและชำรุดเสียหายจากการปฏิบัติงานของคน และถูกทำลายโดยเชื้อโรคของวัตถุเองตลอดจนตัวเร่งเร้าธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมให้เกิดความเสียหายไม่ปลอดภัย

หลักพิจารณาการให้แสงสว่างสำหรับห้องจัดแสดง

โครงสร้างของอาคารและที่กันไฟ เพื่อประกันความแน่ใจในการสงวนรักษาวัตถุ โครงสร้างอาคารต้องจำเป็นป้องกันได้เสมอ

ก. แสงสว่างในส่วนห้องจัดแสดง แสงสว่างในห้องจัดแสดงที่นิยมในกันแพร่หลายในห้องจัดแสดงแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แสงธรรมชาติ เป็นแสงที่ให้ปริมาณที่นุ่มนวล และไม่เปลี่ยนแปลงสีของวัตถุที่นำมาจัดแสดง
2. แสงประดิษฐ์ เป็นจากหลอดไฟฟ้า สามารถดัดแปลงมาใช้ในมุมต่างๆ ได้สะดวกและมีปริมาณสม่ำเสมอ โดยสามารถแยกออกเป็นประเภทได้ ดังนี้

- DIRECT LIGHT ไฟส่องตรง มีความสัมพันธ์กับมุมของไฟที่ส่องตรงไปพื้นหรือ ที่วัตถุจากแหล่งจ่ายไฟแต่ละ โคมทำมุมคงที่

- INDIRECT , REFLECTED LIGHT เป็นไฟทางอ้อม หรือ ไปสะท้อน สามารถดึงดูดความสนใจอย่างมาก เพราะมันสามารถส่องแสงสว่างไปยังตัววัตถุโดยเฉพาะทำให้ดูนวลหรือพราวเลือกได้ความรู้สึกที่ดีในการชม

- LIGHT FROM BELOW , FOOT LIGHT เป็นมุมไฟที่ส่องวัตถุจากด้านล่างดูไม่เป็นธรรมชาติ และไม่สร้างความสมจริง ก่อให้เกิดอารมณ์จินตนาการจากการมองเห็นที่เกินจริง การส่องไฟ FOOT LIGHT เพื่อให้เห็นผู้แสดงชัดเจนควรทำมุม 45 องศาจะดีที่สุด

- FRONT LIGHT เป็นแสงจากด้านหน้า ตำแหน่งไฟจะอยู่ข้างๆหรือข้างหลัง ผู้ดู และส่องไปยังด้านหน้า ซึ่งลดความแปลกแยกระหว่างวัตถุกับพื้นที่ได้มากกว่าไฟอื่นๆ ไฟหน้าเป็นชนิดที่เบนที่สุด ค้างเห็นเงาทั้งหมดหรือบางส่วนหลังวัตถุได้ยากจากด้านหน้าพื้นที่สูญเสียความรู้สึก แต่มันไม่สามารถทิ้งไฟลง ไฟพร้อมกันทั้งหมดเพื่อให้เห็นการเสดงทั้งหมดโดยตรงกลมเม็ดในการรักษาความเข้มให้ต่ำเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นพื้นที่และบรรยากาศจะต้องคงไว้เพียงขอบเขตซึ่งเป็นที่สำคัญที่ผู้ชมต้องเห็น

- BORDER LIGHT ควรระมัดระวังการใช้ไฟแบบขอบข้างลงสู่พื้น มันจะเกิดการส่องผ่านจากไฟหน้าไปยังไฟข้าง และทำให้เกิดบรรยากาศพื้นที่เปิด โคมไฟจำนวนมากค่อนข้างจำเป็นเสมอ

- BLAVK LIGHT แสงจากด้านหลัง ตำแหน่งจะอยู่ข้างหลังวัตถุ แสงส่องสว่างจากด้านหลัง และทอดเงาไปยังผู้ดูแสงนี้โน้มในให้เกิดชอกเหล็บ ส่วนมากใช้ในงานละคร และ บรรยากาศนี้ไม่สามารถเน้นแสงที่มากกระทบได้

- SIDE LIGHT แสงด้านข้าง แสงที่ส่องไปยังพื้นที่จากด้านข้าง เป็นทิศทางที่ถูกใช้ประจำ และมีประโยชน์ในการสร้างความชัดเจนต่อพื้นที่

ข. ประเภทของหลอดไฟแบ่งได้ 3 ประเภท

1. หลอดไส้ การทำงานของหลอดไส้เป็นการเปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าให้เป็นพลังงานแสงสว่าง ความสว่างจากหลอดขึ้นอยู่กับอุณหภูมิของหลอดไส้ซึ่งเป็นสัดส่วนกับกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านไส้ ถ้าหลอดมีกำลังไฟสูง ขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลางของไส้หลอดก็จะโตตามไปด้วย แต่ถ้าหลอดมีกำลังสว่างน้อยกระแสไฟฟ้าที่ใช้ก็ลดลงต่ำลง เส้นผ่านศูนย์กลางก็เล็กลง

2. หลอดฟลูออเรสเซนต์ ปัจจุบันเป็นหลอดไฟที่นิยมกันมากที่สุดเพราะ

- เป็นหลอดเรืองแสง มีประสิทธิภาพสูงกว่าหลอดไส้ธรรมดาถึง 4 เท่า จะให้แสงสว่างได้ถึง

3.5 แรงเทียน/วัตต์

- เป็นหลอดเรืองแสงที่ให้แสงเย็นตากว่าเพราะความสว่างไม่รวมเป็นจุดแต่ให้แสงกระจาย

- สีของแสงสามารถเปลี่ยนได้มาก โดยการเปลี่ยนชนิดของสารเรืองแสงที่เคลือบภายในทำให้

ช่วยสามารถใช้ในการตกแต่งได้มาก

- อายุการใช้งานหลอดฟลูออเรสเซนต์มีอายุใช้งานมากกว่าหลอดไส้ธรรมดา

3. หลอดไอปรอด หลอดไอปรอดแสงสว่าง เมื่อเริ่มสตาร์ท 5 นาทีแสงจะสว่างเพียง 80 %แล้ว หลังจากนั้นแสงจะสว่างเต็มที่ แต่เมื่อปิดไฟอีกครั้งจะต้องรอ 5 นาที นับจากการปิดไฟ เพราะต้องรอให้

หลอดปรับอุณหภูมิของโครงสร้างภายในเสียก่อนสามารถใช้ภายในและภายนอก แสงที่ได้จะเป็นแสงที่เย็นตา ตัวหลอดจะเคลือบด้วยสารเรืองแสง และมีตัวสะท้อนอยู่ภายใน เพื่อควบคุมแสงไม่ให้ส่องเข้าตาโดยตรง

การออกแบบ และการจัดแสดงด้วยสื่อ

การจัดนิทรรศการ ในปัจจุบันจำเป็นต้องมีเทคโนโลยีทางการศึกษา มาประกอบ เพื่อให้ความรู้ความสะดวกเข้าใจขึ้น นักจิตวิทยาพบว่า การรับรู้ของคน แบ่งเป็นส่วนต่างๆ ได้ดังนี้ รับรู้ทางสายตา 75% รับรู้ทางหู 13% รับรู้ทางกลิ่น 3 % รับรู้ทางรส 3% ดังนั้นสื่อในการจัดแสดงจึงจัดเป็น 3 กลุ่ม สื่อ 2 มิติ สื่อ 3 มิติ สื่อ 4 มิติ และสื่อที่ไม่มีมิติโดยสื่อทางสายตา จะเป็นสื่อที่ดีที่สุด

1. ประเภทวัตถุ 3 มิติ เป็นการจัดแสดงแบบวัตถุลอยตัว 3 วัตถุมีรูปร่างและขนาดเล็ก เบาะขนาดใหญ่ แตกต่างกันไป มีทั้งของจริงและของจำลอง เพื่อความสนใจให้สะดุดตา และเหมาะกับการจัดเนื้อหาที่การจัดแสดง

2. ประเภท 2 มิติ ส่วนมากจัดเป็น PANEL เป็นจุดๆ โดยมีขนาดที่แตกต่างกันออกไป อาจเป็นบอร์ดที่ตั้งลอยตัวหรือติดผนัง แบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

- WALL BOARD เป็นบอร์ดแผ่นเรียบ 2 มิติ มีความหนาบางแตกต่างกันออกไป

- ELECTRONIC BOARD เป็นบอร์ดที่ใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าเข้ามาช่วยในการจัดแสดงเพื่อเพิ่มความสนใจ และสามารถตอบสนองประสาทสัมผัสได้มากกว่าการใช้สายตาเพียงอย่างเดียว เช่น การใช้ไฟฟ้า ไฟ กระพริบ เป็นต้น โดยอาศัยการกดปุ่ม มือหมุน หรือทอกลงในแบบต่างๆ

- DIORAMA หรือ อันตรทัศน์ เป็นการนำเอาการจัดประเภทบอร์ด ซึ่งจัดเป็นฉากและวัตถุประเภท 3 มิติ มาประกอบกันเพื่อแสดงให้เห็นบรรยากาศและเนื้อเรื่องที่ไม่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงได้มากขึ้น ซึ่งผู้เข้าชมสามารถเดินเข้าไปส่วนหนึ่งของการจัดแสดงได้

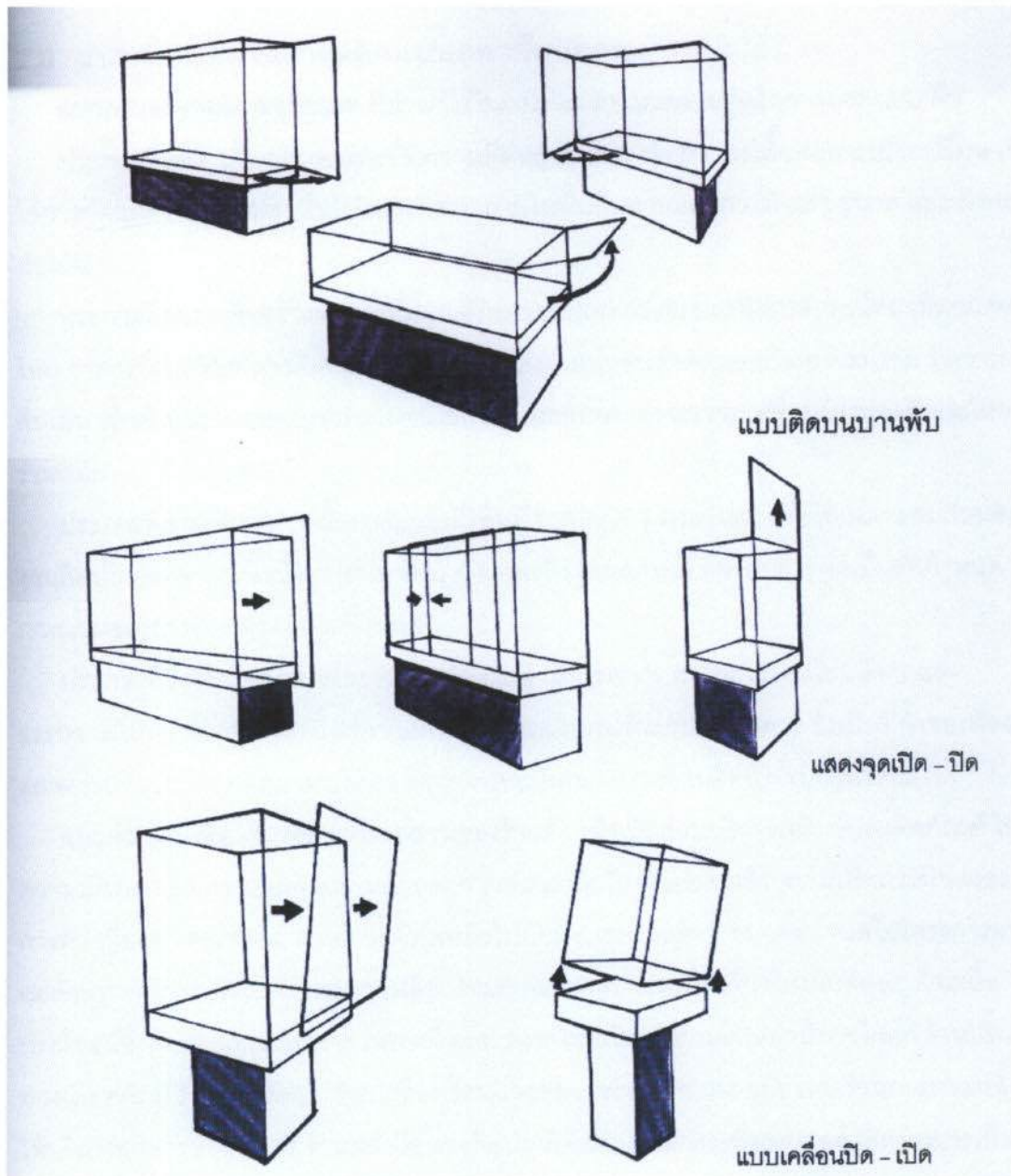
- MOCK UP เป็นลักษณะคล้ายกับ DIORAMA โดยเป็น MODEL ขนาดใหญ่ 1 ชั้น ที่ผู้ชมเดินเข้าไปในนั้นได้ โดยแตกต่างกับแบบ DIORAMA จุดสนใจจะอยู่ที่วัตถุที่นำมาจัดแสดง ภายในห้องนั้น แต่ส่วน MOCK UP จุดสนใจจะอยู่ที่ตัวของมันเองทั้งหมด

- MIXED TECHNIC คือ การนำเอาเทคนิคต่างๆ มาจัดแสดงร่วมกันเพื่อเพิ่มความสนใจในเนื้อเรื่องราวมองของชิ้นงาน

การออกแบบตู้จัดแสดง

การออกแบบตู้จัดแสดงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ในการสร้างสรรค์ พิพิธภัณฑ์ ให้มีประสิทธิภาพ
ข้อคำนึงถึงในการออกแบบตู้คือ

1. การเคลื่อนย้ายตู้จัดแสดงถ้าหากเป็นการจัดแสดงที่เคลื่อนย้ายได้ยิ่งดี เพราะจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
2. การออกแบบให้เป็นลักษณะตั้งเป็นมุมฉาก ตู้ลักษณะเป็นมุมฉากใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด เพราะสามารถจัดวางตู้จัดผนังได้โดยทั่วไป
3. กระจกเปิด-ปิด กระจกด้านหน้าตู้ควรเปิดออกได้ เพื่อสะดวกในการติดตั้งวัตถุที่จะดูแสดงก็สามารถทำได้จากทางหน้าตู้ กระจกที่ใช้ควรออกแบบให้เป็นกระจกที่เคลื่อนชนกันและป้องกันฝุ่นละอองได้
4. การรักษาความมั่นคง และความปลอดภัย ตู้แสดงควรติดตั้งกุญแจที่มีคุณภาพดี เพื่อปลอดภัยในการลักขโมย ปัจจุบันมีการใช้กระจกที่เข้มแข็ง ที่มีความคงทนน้ำหนักเบา ซึ่งลดอันตรายจากการแตกได้
5. ขนาดของตู้ที่เหมาะสม ตู้ขนาดยาวมีประโยชน์มาก ความยาวของตู้ทั่วไปจะเป็นขนาด 4 , 6 หรือ 8 ฟุต ภายในด้านหน้าของตู้ติด ไฟฟ้า ตู้ควรมีความลึกด้านในอย่างน้อย 2ฟุต 6นิ้ว กระจกควรสูง 4-6ฟุต ฐานด้านหน้าตู้ควรสูงประมาณ 2 ฟุต เพื่อให้เด็กเล็กได้เห็นภายในตู้
6. แสงสว่าง ควรติดตั้งแสงไฟฟ้า ด้านบนของตู้ และการวางแผนกระจกส่องแสงภายในตู้ไม่ให้รบกวนสายตาผู้ชมแผ่นกระจกมีคุณสมบัติในการลดแสงอุตราไวโอเลต ที่จะทำลายเอกสาร หรือวัตถุอื่นๆ หลอดไฟแบ่งได้ 2 ส่วนคือ ส่วนสปอร์ตไลท์ ปลั๊กส่วนหลอดไฟนิออน การเดินสายไฟควรเดินหลังตู้ให้เป็นระเบียบ
7. การออกแบบตู้ สิ่งสำคัญช่วยเสริมสร้างให้พิพิธภัณฑ์ ทันสมัยสง่างาม อย่างเห็นได้ชัด คือประกอบด้วยห้องจัดแสดง ซึ่งประกอบด้วยขนาดของตู้ การออกแบบและรูปแบบที่เป็นแบ่งแผงเดียวกัน สามารถใช้งานได้ดี ง่ายต่อการรักษา
8. การป้องกันฝุ่นละออง ขอบของกระจกตู้ และฝ้าด้านบนที่ติดบานพับตลอดจน โครงสร้างทั้งหมดของตู้ ควรทำให้แน่นหนาเพื่อป้องกันฝุ่นละอองแมลงเข้าไปในตู้ และควรมียาป้องกันแมลงไว้ในตู้ ข้อมูลจาก : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

ภาพที่ 2.18 แสดงตัวอย่างตู้จัดแสดงแบบต่างๆ

ที่มา : <http://home.kku.ac.th/kchaiy/361-461-Museology/design-mu.html>

2.3 ความหมายของที่ว่างและการรับรู้

ที่ว่าง

มนุษย์รับรู้สิ่งต่าง รอบตัวด้วยประสาทสัมผัส โดยการมองเห็นด้วยตา การใช้หูในการฟัง การใช้จมูกในการดมกลิ่น และสัมผัสวัตถุด้วยผิวหนังโดยผ่านอวัยวะต่างๆที่สามารถทำได้ซึ่งในการรับรู้สิ่งต่างๆนั้น ถูกควบคุมด้วยระบบที่ซับซ้อนของระบบประสาท ซึ่งจะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อข้อมูลที่รับเข้ามา ความรู้เหล่านี้ คือ สิ่งที่คุณทั่วไปเข้าใจดี

มนุษย์รับรู้คุณสมบัติต่างๆ ของสภาพแวดล้อมกายภาพ เช่น รูปทรง ขนาด ความหนาเบี่ยงเบนของผิว ฯลฯ การรับรู้สภาพแวดล้อมกายภาพที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบ จึงเป็นการรับรู้ทางทัศนศาสตร์ (สำนัก บุญบำรุงเดช. 2546 : 6)

ในงานทัศนศิลป์หรืองานออกแบบทั้งสองมิติและสามมิติ ที่ว่าง (space) เป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้ผลงานเกิดความงาม ความน่าสนใจ โดยธรรมชาติแล้วที่ว่างเป็นสิ่งที่ค่อนข้างซับซ้อนเพราะเราไม่สามารถกำหนดที่ว่างให้เป็นรูปทรง ได้เองด้วยตาเปล่า บทบาทของที่ว่างจะปรากฏก็ต่อเมื่อมีทัศนธาตุอื่นๆ มาแสดงหรือแทนที่ ทัศนศิลป์แต่ละประเภทใช้ที่ว่างต่างกันไปตามลักษณะของงานจิตรกรรมใช้ที่ว่างที่เป็น 2 มิติ แต่อาจทำให้เกิดการลวงตาเห็นเป็น 3 มิติได้ด้วยการนำทัศนธาตุต่างๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน ประติมากรรมใช้ที่ว่างจริงล้อมรอบผลงานและเจาะทะลุรูปทรงที่เป็น 3 มิติ สถาปัตยกรรมใช้ที่ว่างจริงเช่นเดียวกับประติมากรรมและยังมีที่ว่างให้เราสามารถเข้าไปอยู่ภายในได้ (ชลุค นิมเสมอ. 2539: 65)

ความหมายของที่ว่าง

เมื่อพูดถึงคำว่า “ที่ว่าง” ภาพในใจจะแยกความว่างออกจากสิ่งที่มีตัวตนได้อย่างชัดเจน เราสามารถรับรู้ความเป็นที่ว่างได้หลายรูปแบบ ในงานสองมิติที่ว่างอาจวัดได้จากความกว้างและความยาว และสามารถวัดความลึกได้ในงานสามมิตินักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับที่ว่างไว้ ดังนี้ชลุค นิมเสมอ (2539: 98) ให้คำจำกัดความของที่ว่างดังนี้

- ที่ว่าง หมายถึง
1. ปริมาตรที่รูปทรงกินเนื้อที่อยู่
 2. อากาศที่โอบรอบรูปทรง
 3. ระยะห่างระหว่างรูปทรง (ช่องไฟ)
 4. ปริมาตรของที่ว่างที่ถูกล้อมด้วยขอบเขต (space , volume)
 5. แผ่นภาพ 2 มิติที่จิตรกรใช้เขียนรูป

6. การเขียนภาพลวงตาให้เกิดความลึกในงานทัศนศิลป์ 2 มิติ

7. ปฏิกริยาระหว่างสีกับรูปทรงทำให้เห็นเป็นความลึกคืบของพื้นผิว (ในงานออปอาร์ต)

ในทัศนะของมาโนช กงกะนันท์ (2538: 92) พื้นที่ว่าง หมายถึง บริเวณว่างที่อยู่โดยรอบวัตถุต่างๆ ถ้าเปรียบเทียบตัวเราเป็นวัตถุซึ่งมีสภาพเป็นมวล (mass) ความว่างดังกล่าวเป็นบริเวณพื้นที่ลบ (negative space) ส่วนพื้นที่ที่เป็นตัวของเรานั้นเป็นบริเวณพื้นที่บวก (positive space) ในการออกแบบงานประเภท 2 มิติ จะต้องกำหนดกรอบพื้นที่ (space frame) เป็นรูปสี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม วงกลม หรือรูปร่างอิสระเสียก่อน แล้วจึงสร้างรูปร่าง หรือรูปทรงตามที่ต้องการลงในกรอบพื้นที่อีกทีหนึ่ง

ทิพย์สุดา ปทุมานนท์ (2535: 53) ให้คำจำกัดความของที่ว่างดังนี้ space เกิดจากการกำหนดขอบเขตขึ้นในธรรมชาติ เกิดการแยกตัวออกจากธรรมชาติด้วยรั้วหรือกรอบ space ส่วนหนึ่งจะเดินเข้าสู่ภายใน เรียกว่า positive space และ space ที่อยู่นอกกรอบออกไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เรียกว่า negative space วัฒนาพร เชื้อนสุวรรณ (ม.ป.ป.: 144) ให้ความหมายของบริเวณว่างในทางทัศนศิลป์พอสรุปได้ว่า บริเวณว่างคือ สิ่งปรากฏในความเป็นจริงที่เรามองเห็นเป็นบริเวณว่างเมื่อมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งปรากฏขึ้นจะเกิดปฏิกริยากับที่ว่างทันที เราจะเห็นบางสิ่งใกล้ บางสิ่งไกลมีระยะ มีความกว้าง ความยาว ความลึก เรียกบริเวณว่างลักษณะนี้ว่าบริเวณว่างจริง (physical space) หรือที่ว่าง 3 มิติ (three dimensions space) ในทางทัศนศิลป์ ประติมากรรม และสถาปัตยกรรมใช้ที่ว่างแบบ 3 มิติ ส่วนจิตรกรรมใช้ที่ว่างแบบ 2 มิติ แต่ก็ทำให้ดูเป็น 3 มิติได้ เรียกบริเวณว่างที่เกิดขึ้นนี้ว่าที่ว่างลวงตา (illusion space) หรือที่ว่าง 2 มิติ (two dimensions space)

จากนานาทัศนะข้างต้นนี้จึงพอสรุปได้ว่าที่ว่าง หมายถึง บริเวณว่างที่ล้อมรอบวัตถุซึ่งบริเวณว่างนี้อาจมีขอบเขตจำกัดหรือไม่มีขอบเขตก็ได้ ในงาน 3 มิติเราเรียกบริเวณว่างนี้ว่าที่ว่าง (space) เรียกวัตถุที่ถูกที่ว่างล้อมรอบนี้ว่ารูปทรง (form) ในงาน 2 มิติ เราเรียกที่ว่างว่าพื้นภาพ (ground) และเรียกรูปทรงว่าภาพ (figure) หรืออีกนัยหนึ่ง คือ บริเวณที่เป็นรูปหรือเนื้อหาเรียกว่าที่ว่างบวก บริเวณว่างที่อยู่รอบๆ หรือส่วนที่เป็นพื้นเรียกว่าที่ว่างลบ

ภาพที่ 2.19 งาน 3 มิติเราเรียกบริเวณว่างนี้ว่าที่ว่าง เรียกวัตถุที่ถูกที่ว่างล้อมรอบนี้ว่ารูปทรง
ที่มา : มุลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระบรมราชินีนาถ. 2532: 56.

ภาพที่ 2.20 งาน 2 มิติเราเรียกที่ว่างว่าพื้นภาพ และเรียกรูปทรงว่าภาพ
ที่มา : มุลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระบรมราชินีนาถ. 2532: 391.

การใช้ที่ว่างในงานออกแบบ

ในการใช้ที่ว่างเพื่อการออกแบบ สิ่งสำคัญคือต้องศึกษาลักษณะต่างๆ ของที่ว่างและความสัมพันธ์ของรูปทรงกับที่ว่างให้เกิดความเข้าใจ เพื่อการประยุกต์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสร้างงาน

1. ลักษณะของที่ว่าง มีดังนี้คือ

1.1 ที่ว่างจริงและที่ว่างลวงตา (physical space and illusion space)

ที่ว่างจริง คือ สิ่งที่ปรากฏตามการรับรู้จริง ซึ่งในธรรมชาติก็เป็นแม่บทในการศึกษาเรื่องที่ว่างได้เป็นอย่างดีที่ว่างดวงตา คือ การทำที่ว่าง 2 มิติ ให้เป็นที่ว่าง 3 มิติ โดยใช้ทัศนธาตุและลักษณะทัศนธาตุเข้าช่วย เช่น เส้น ระนาบ น้ำหนัก สี ทัศนียภาพ ขนาด ทิศทาง จังหวะ เป็นต้น

1.2 ที่ว่าง 2 มิติ (two dimensions space) คือ ที่ว่างที่กำหนดด้วยความกว้างและความยาวเท่านั้น

1.3 ที่ว่าง 3 มิติ (three dimensions space) คือ ที่ว่างที่กำหนดด้วยความกว้าง ความยาว และความลึก

1.4 ที่ว่างที่เป็นกลาง (neutral space) คือ ที่ว่างที่คงความว่างอยู่โดยยัง ไม่มีการกำหนดขอบเขตหรือรูปร่างให้เกิดความหมายขึ้น

1.5 ที่ว่างบวกหรือที่ว่างลบ (positive space and negative space)

ที่ว่างบวก คือ ที่ว่างส่วนที่มีพลังดึงดูดสายตามากจนเกิดเป็นภาพหรือรูปทรง

ที่ว่างลบ คือ ที่ว่างที่ล้อมรอบที่ว่างบวก อาจเรียกว่าพื้นภาพหรือที่ว่าง

1.6 ที่ว่างสองนัย (ambiguous space) คือ บริเวณว่างที่เกิดเป็นภาพหรือรูปทรงที่มีความสำคัญเท่ากันจนแบ่งไม่ได้ว่าส่วนใดเป็นที่ว่างบวก ส่วนใดเป็นที่ว่างลบเพราะมองได้ทั้ง 2 ทางสลับกันไปมา

1.7 ที่ว่างปิด (close space) คือ ที่ว่างบวกที่มีเส้นรอบนอกบรรจบกัน

1.8 ว่างเปิด (open space) คือ ที่ว่างบวกที่มีเส้นรอบนอกเปิดออก ไม่บรรจบกัน

2. ความสัมพันธ์ของรูปทรงกับที่ว่าง

เมื่อเราสร้างสิ่งหนึ่งขึ้นในที่ว่าง เราเรียกวัตถุที่สร้างนั้นว่ารูปทรงและเรียกความว่างรอบๆ รูปทรงนั้นว่าที่ว่าง จะเห็นว่าในงานศิลปะทั้ง 2 มิติ และ 3 มิติ รูปทรงกับที่ว่างจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ความสัมพันธ์ของรูปทรงกับที่ว่าง พอจะแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ๆ ดังนี้

2.1 ภาพและพื้นภาพ (figure and ground)

2.2 ตำแหน่งของรูปทรงในที่ว่าง (position)

2.3 ขนาดของรูปทรงในที่ว่าง (size)

สรุป

ที่ว่าง หมายถึง บริเวณว่างที่ล้อมรอบวัตถุ ซึ่งบริเวณว่างนี้อาจมีขอบเขตจำกัดหรือไม่มีขอบเขตก็ได้ ในงาน 3 มิติเราเรียกบริเวณว่างนี้ว่าที่ว่าง (space) เรียกวัตถุที่ถูกที่ว่างล้อมรอบนี้ว่ารูปทรง (form) ในงาน 2 มิติเราเรียกที่ว่างว่าพื้นภาพ (ground) และเรียกรูปทรงว่าภาพ (figure) หรืออีกนัยหนึ่งคือ บริเวณที่เป็นรูปหรือเนื้อหาเรียกว่าที่ว่างบวกบริเวณว่างที่อยู่รอบๆ หรือส่วนที่เป็นพื้นเรียกว่าที่ว่างลบ การใช้ที่ว่างในงานออกแบบอาจใช้ตามลักษณะของที่ว่างหรือตามความสัมพันธ์ของรูปทรง และที่ว่างตามลักษณะของการใช้งาน ข้อมูลจาก <http://gotoknow.org/file/pavana/05Space.pdf>

2.4 ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมไทยและสากล

สถาปัตยกรรมไทย

สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ

ภาพที่ 2.21 แสดงภาพของท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์ และสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

ที่มา : <http://www.pakxe.com/home/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=147>

สถาปัตยกรรมไทยก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 26 เมษายน ร.ศ. 112 (พ.ศ. 2436) เดิมเรียก "สภาอุณาโลมแดงแห่งชาติสยาม" ริเริ่มก่อตั้งโดยท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์ ซึ่งมี สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงเป็น "สภานายิกา" พระองค์แรก

พ.ศ. 2436 เกิดกรณีพิพาทระหว่าง ประเทศไทยกับ ประเทศฝรั่งเศส เรื่องดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง ซึ่งส่งผลให้ทหารบาดเจ็บล้มตายมาก แต่ไม่มีองค์การกุศลหลักที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือพยาบาลและบรรเทาทุกข์ ดังนั้น ท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์ จึงได้ชักชวนสตรีอาสาสมัครขึ้น และได้กราบบังคมทูล สมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนา พระบรมราชเทวีขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต ตั้ง "สภา

อาณาจักรสยาม" เมื่อความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระราชกระแสว่า เป็นความคิดอันดีตามแบบอย่างประเทศที่เจริญแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้ง "สภาอุณาโลมแดง" ขึ้น เมื่อวันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2436 ซึ่งถือเป็น "วันสถาปนาสภาอากาศไทย" นอกจากนี้ ยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนา พระบรมราชเทวี ทรงเป็น "สภาชนนี" สมเด็จพระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรี พระวรราชเทวี ทรงเป็น "สภานายิกา" และท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์ เป็นเลขานุการนิสิตสภาอุณาโลมแดง โดยมีเจ้านายฝ่ายในชั้นสูง และหญิงผู้มีเกียรติอาสาสมัครเข้าปฏิบัติงานในองค์กรที่จัดตั้งขึ้น มีกิจกรรมสำคัญ คือ การส่งเวชภัณฑ์อาหาร เสื้อผ้า และของใช้ไปบำรุงทหารในสนามรบ

ต่อมากิจกรรมของสภาอุณาโลมแดงได้ขยายผลลงมาถึงกรณีพิพาทระหว่างไทยกับฝรั่งเศสได้สิ้นสุดลง และได้กลับมาฟื้นฟูขึ้นใหม่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระดำริว่า ถ้าได้จัดโรงพยาบาลของกาชาด ก็จะเป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง พระองค์จึงได้ร่วมกับพระราชกรรมาธิการนี้ ทรงบริจาคทรัพย์ร่วมกับทุนของสภาอุณาโลมแดง สร้างโรงพยาบาลขึ้นในที่ดินส่วนพระองค์ แล้วโปรดเกล้าฯ ขนานนามตามพระปรมาภิไธย พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ว่า "โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์" เพื่อเป็นอนุสรณ์ในพระราชบิดา และให้โรงพยาบาลนี้เป็นของสภาอากาศสยามให้ขึ้นอยู่กับสภาอากาศสยามที่วิวัฒนาการมาเป็นสภาอากาศไทยในปัจจุบัน คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศได้รับรองสภาอากาศไทย เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๖๑ และสันนิบาตสภาอากาศได้รับสภาอากาศไทยเข้าเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๔

สภาอากาศไทยมีตัวแทนอยู่ในจังหวัดต่างๆ ทั่วราชอาณาจักร ในนามของ "เหล่าอากาศจังหวัด" ซึ่งมีหน้าที่บรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยและราษฎรที่ยากจนในท้องถิ่นทุรกันดาร ตลอดจนสนับสนุนและส่งเสริมกิจการอนุชาชาติ อาสาชาชาติ บริการโลหิต และบริการดวงตาอีกด้วย

ในปัจจุบัน สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงดำรงตำแหน่งสภานายิกาสภาอากาศไทย และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงดำรงตำแหน่งอุปนายิกาสภาอากาศไทย

ข้อมูลจาก <http://www.pakxe.com/home/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=147>

สหภาพชาติสากล

ภาพที่ 2.22 แสดงภาพของนายอังรี ดูนังต์

ที่มา : http://www.nan2.go.th/school%20nan2_news/index.php?name=news&file=readnews&id=608

ผู้ให้กำเนิดสหภาพชาติสากล คือนายอังรี ดูนังต์ (Henry Dunant) ชาวสวิตเซอร์แลนด์ เขาเกิดเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๓๗๑ ณ กรุงเจนีวา ในครอบครัวขุนนางตระกูลสูง ดูนังต์เป็นนักท่องเที่ยวนัก เขาเดินทางไปแสวงหาโชคลาภในทวีปแอฟริกาเหนือ ๒ ครั้ง ในการเดินทางครั้งที่ ๒ เขาผ่านไปทางภาคเหนือของอิตาลีที่หมู่บ้านซอลเฟรีโน (Solferino) ณ ที่นั่นเองที่เขาได้เห็นการสู้รบระหว่างทหารฝรั่งเศส ซึ่งเขามาช่วยอิตาลีรบกับออสเตรีย เขาเห็นทหาร ๔๐,๐๐๐ จากจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ คน บาดเจ็บล้มตายโดยไม่มีผู้ใดช่วยเหลือ ด้วยแรงบันดาลใจครั้งนี้ เขาจึงคิดที่จะสร้างองค์การอาสาสมัครเพื่อดูแลทหารบาดเจ็บในยามสงครามขึ้น

จากความคิดของอังรี ดูนังต์ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๐๖ ก็ได้มีการจัดตั้ง "คณะกรรมการระหว่างประเทศเพื่อบรรเทาทุกข์ทหารบาดเจ็บ" (International Committee for the Relief of Wounded Combatants) ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ได้รับการปรับปรุงให้เป็นสหภาพชาติสากล (International Committee of the Red Cross) และได้เจริญเป็นปีกแผ่นเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ข้อมูลจาก <http://www.tutorgohome.com/forum/index.php?topic=433.0>

ภาพที่ 2.23 แสดงภาพสัญลักษณ์ของศาสนา

ที่มา : <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=26&sub=37>

สัญลักษณ์ของศาสนา คือ เครื่องหมายกากบาทแดงอันเป็นการให้เกียรติแก่ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งเป็นต้นกำเนิดศาสนา แต่เพื่อป้องกันการเข้าใจผิดว่าเครื่องหมายกากบาทมีความสำคัญทางคริสต์ศาสนา ในอนุสัญญาเจนีวาจึงอนุมัติให้ประชากรมุสลิมใช้เครื่องหมายซีกงวเดือนแดงแทนกากบาทแดงทั่วโลกถือกันว่าวันที่ ๘ พฤษภาคมของทุกปีซึ่งตรงกับวันเกิดของอังรี คูว์ซังต์ เป็นวันที่ระลึกรักษาสากล และจบถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๑ สภากาชาดสากลมีสมาชิกรวมทั้งสิ้น ๑๒๖ ประเทศ สภากาชาดแต่ละประเทศตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยไข้และบาดเจ็บ ทั้งในยามสงครามและยามสงบ ตลอดจนการบรรเทาสาธารณภัยโดยไม่เลือกเชื้อชาติ ชั้นวรรณะ ลัทธิ ศาสนา หรืออุดมคติในทางการเมืองของผู้ประสบภัยพิบัติ นอกจากนี้ยังมีองค์กรซึ่งทำหน้าที่ประสานงานของสภากาชาดไปประเทศต่างๆ เรียกว่า "สันนิบาตสภากาชาด" ซึ่งสถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๖๒ โดยนายเฮนรี พี. เดวิดสัน (Henry P. Davidson) เป็นผู้ริเริ่ม และในขณะนี้ มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ข้อมูลจาก <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=26&sub=37>

2.5 รายละเอียดเกี่ยวกับกาชาด

2.5.1 หลักการกาชาด

หลักการกาชาด เป็นหลักการดำเนินงานของกาชาดทั่วโลก เป็นผลมาจากมติการประชุมกาชาดระหว่างประเทศ ครั้งที่ 20 ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ปี พ.ศ.2508 ได้แก่

1. มนุษยธรรม Humanity กาชาดถือกำเนิดมาเพื่อการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เพื่อนมนุษย์ วัตถุประสงค์ คือ การป้องกันชีวิตและสุขภาพ การเคารพในสิทธิของมนุษย์ รวมทั้งการส่งเสริมสัมพันธภาพ ความร่วมมือ เพื่อสันติสุขที่ยั่งยืนของมนุษยชาติ

ภาพที่ 2.24 แสดงถึงมนุษยธรรม Humanity

ที่มา : <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=26&sub=37>

2. ความไม่ลำเอียง Impartiality กาชาดไม่แบ่งเชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา ชนชั้นและลัทธิการเมือง มีหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ตามความต้องการที่จำเป็น ความรีบด่วนของปัญหาเพื่อการป้องกันชีวิตและสุขภาพ

ภาพที่ 2.25 แสดงถึงความไม่ลำเอียง Impartiality

ที่มา : <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=26&sub=37>

3. ความเป็นกลาง Neutrality กาชาดไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในการขัดแย้งทางการเมือง เชื้อชาติ ศาสนา หรือความคิดเห็นใดๆ ไม่ว่าจะเป็นเวลาใดก็ตาม

ภาพที่ 2.26 แสดงถึงความเป็นกลาง Neutrality

ที่มา : <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=26&sub=37>

4. ความเป็นอิสระ Independence ภาษาคเป็นองค์กรอิสระให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม โดยไม่ขึ้นกับรัฐบาลของประเทศ แต่ต้องปฏิบัติตามกฎของหลักการภาษาคเสมอ

ภาพที่ 2.27 แสดงถึงความเป็นอิสระ Independence

ที่มา : <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=26&sub=37>

5. บริการอาสาสมัคร Voluntary Service ภาษาคเป็นองค์กรการกุศลสาธารณะ ทำงานด้วยความสมัครใจ เต็มใจและไม่คิดหวังสิ่งตอบแทนจากการทำหน้าที่ให้บริการต่าง ๆ

ภาพที่ 2.28 แสดงถึงบริการอาสาสมัคร Voluntary Service

ที่มา : <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=26&sub=37>

6. ความเป็นเอกภาพ Unity แต่ละประเทศมีสภาภาษาคหรือสภาเสี้ยววงเดือนแดงได้เพียงสภาเดียว ทำหน้าที่ให้บริการด้านมนุษยธรรม เพื่อช่วยเหลือผู้ทุกข์ยาก ผู้ประสบภัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ

ภาพที่ 2.29 แสดงถึงความเป็นเอกภาพ Unity

ที่มา : <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=26&sub=37>

7. ความเป็นสากล Universality สภากาชาดหรือสภาเสี้ยววงเดือนแดงเป็นองค์กรที่มีอยู่ทั่วโลก มีฐานะความรับผิดชอบและหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเท่าเทียมกัน

ภาพที่ 2.30 แสดงถึงความเป็นสากล Universality

ที่มา : <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=26&sub=37>

2.5.2 องค์กรกาชาดสากล

1. คณะกรรมการกาชาดสากล (The International Committee of the Red Cross หรือ ICRC) มีบทบาทหน้าที่ คือ การช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เมื่อเกิดการขัดกันทางอาวุธ สงครามกลางเมืองหรือสงครามระหว่างประเทศ ชำรงรักษาหลักการกาชาด เผยแพร่และพัฒนากฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (IHL)

ICRC

ภาพที่ 2.31 แสดงสัญลักษณ์ของคณะกรรมการกาชาดสากล

ที่มา : <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=26&sub=37>

2. สหพันธ์สภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ (The International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies) หรือ Federation มีบทบาทหน้าที่ในการติดต่อประสานงานกับสภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงประเทศต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยธรรมชาติทั่วโลก พัฒนาด้านสุขภาพ อนามัยของประชาชนและเยาวชน จัดตั้งและพัฒนาสภากาชาดของประเทศต่าง ๆ ปฏิบัติงาน โดยยึดหลักการของกาชาดและกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

ภาพที่ 2.32 แสดงสัญลักษณ์ของสหพันธ์สภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ
ที่มา : <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=26&sub=37>

3. สภากาชาดประจำชาติ / สภาเสี้ยววงเดือนแดงประจำชาติ (The National Red Cross / Red Crescent Societies / Red Crystal มีบทบาทหน้าที่ ในการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ เช่น แพทย์ พยาบาล อาสาสมัคร เพื่อปฏิบัติงานในโครงการต่างๆ ของสภากาชาด บรรเทาทุกข์เมื่อเกิดภัยพิบัติ ฝึกอบรมเยาวชน ประชาชน เพื่อการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์และทำหน้าที่อาสาสมัคร เครื่องหมาย/สัญลักษณ์ (Emblem) ประกอบด้วยเครื่องหมายกาชาด (Red Cross) เสี้ยววงเดือนแดง (Red Crescent) และ Red Crystal

ภาพที่ 2.33 แสดงสัญลักษณ์ของสภากาชาดประจำชาติ / สภาเสี้ยววงเดือนแดงประจำชาติ
ที่มา : <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=26&sub=37>

2.5.3 เครื่องหมายกาชาด

ประวัติเครื่องหมายกาชาด

คศ. 1859 นายอังรี ดูนังค์ ได้เห็นเหตุการณ์การสู้รบที่เมืองซอลเฟอริโน ณ ที่นั้นมีทหารบาดเจ็บจำนวนมากที่ถูกทอดทิ้งให้ตายโดยปราศจากการดูแลรักษาและ ร่างกายก็ถูกปล่อยให้ถูกโจรกรรมลักทรัพย์สิ่งของไป สาเหตุหนึ่งที่หน่วยแพทย์ทหารไม่สามารถให้การช่วยเหลือ ได้ก็เพราะไม่มี เครื่องหมายบนเครื่องแบบที่จะแสดงคนให้ฝ่ายสู้รบเห็นได้โดยง่าย

คศ.1863 ได้มีการประชุมนานาชาติที่นครเจนีวา เพื่อหาหนทางแก้ไขจุดอ่อนในการขาดประสิทธิภาพของบริการทางการแพทย์ของกองทัพ ในสนามรบ ที่ประชุมได้รับรองให้ใช้กาชาดบนพื้น

ชาวเป็นเครื่องหมายพิเศษอันเด่นชัด สำหรับสมาคมบรรเทาทุกข์ที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือทหารบาดเจ็บ ซึ่งต่อมาคือสภาภาษาและสภาเสี้ยววงเดือนแดงประจำชาติต่างๆ

ค.ศ. 1864 ได้มีการรับรองอนุสัญญาเจนีวาฉบับเริ่มแรก และมีการรับรองภาษาฉบับพื้นขาวอย่างเป็นทางการว่าเป็นเครื่องหมายพิเศษอันเด่นชัดสำหรับหน่วยบริการทางการแพทย์ของกองทัพ

ค.ศ. 1876 ในสงครามระหว่างรัสเซียและตุรกี ในคาบสมุทรบอลข่าน จักรวรรดิออตโตมานตกลงใจใช้เครื่องหมายเสี้ยววงเดือนแดงบนพื้นขาวแทนเครื่องหมายภาษา ประเทศอียิปต์ดำเนินรอยตามต่อมาเปอร์เซียขอใช้รูปสิงโตแดงกับดวงอาทิตย์บนพื้นขาว ประเทศเหล่านี้ได้มีข้อสงวนไว้ในอนุสัญญาเจนีวา และต่อมาเครื่องหมายพิเศษเหล่านี้ได้ถูกนำมาเขียนไว้ในอนุสัญญา ปี ค.ศ.1929

ค.ศ. 1949 ข้อ 38 ของอนุสัญญาเจนีวา ฉบับที่หนึ่งปี ค.ศ. 1949 ยืนยันให้เครื่องหมายภาษาเสี้ยววงเดือนแดง สิงโตแดงกับดวงอาทิตย์บนพื้นขาวเป็นเครื่องหมายคุ้มครองสำหรับหน่วยบริการทางการแพทย์ และมีให้เครื่องหมายอื่นใดนอกเหนือจากนี้

ค.ศ. 1980 สาธารณรัฐอิสลามอิหร่านตกลงใจให้ยกเลิกรูปสิงโตแดงกับดวงอาทิตย์และให้ใช้เสี้ยววงเดือนแดงแทน

ค.ศ.1982 สหพันธ์สภาภาษาและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศได้รับภาษาและเสี้ยววงเดือนแดงบนพื้นขาว เป็นเครื่องหมายของสหพันธ์ฯ ข้อมูลจาก <http://www.redcross.or.th/content/page/46>

การใช้เครื่องหมาย

ในยามสงคราม

- เป็นเครื่องหมายคุ้มครองบุคคล เช่น แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร เกลียดศึก ผู้บาดเจ็บทั้งทหารและพลเรือน
- เป็นเครื่องหมายคุ้มครองอาคาร สถานที่ ทรัพย์สินยานพาหนะ ตลอดจนทั้งอุปกรณ์ทางการแพทย์และอุปกรณ์ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากสงคราม

ในยามสงบ

- เป็นเครื่องหมายที่บ่งชี้ถึงการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เมื่อเกิดภัยพิบัติ
- ห้ามนำเครื่องหมายภาษาไปใช้ หากมิได้รับอนุญาตจากสภาภาษาหรือองค์กรภาษาและเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ

วันที่ 8 ธันวาคม 2005 มีการประชุมเกี่ยวกับสนธิสัญญาเจนีวา และมีการปรับปรุงสนธิสัญญาเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 ในกรณีเอง ได้มีการรับรองสัญลักษณ์ใหม่ คือ Red Crystal โดยได้รับการยอมรับว่า

เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นกลาง ไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนาและการเมือง เช่นเดียวกับเครื่องหมาย
ภาษาและเสียงวงเดือนแดง ข้อมูลจาก <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=26&sub=37>

2.6 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

2.6.1 อาคารกรณีศึกษาในประเทศ

1. musuem siam (พิพิธภัณฑการการเรียนรู้)

ชื่อโครงการ : musuem siam (พิพิธภัณฑการการเรียนรู้)

ที่ตั้ง : กรุงเทพมหานคร

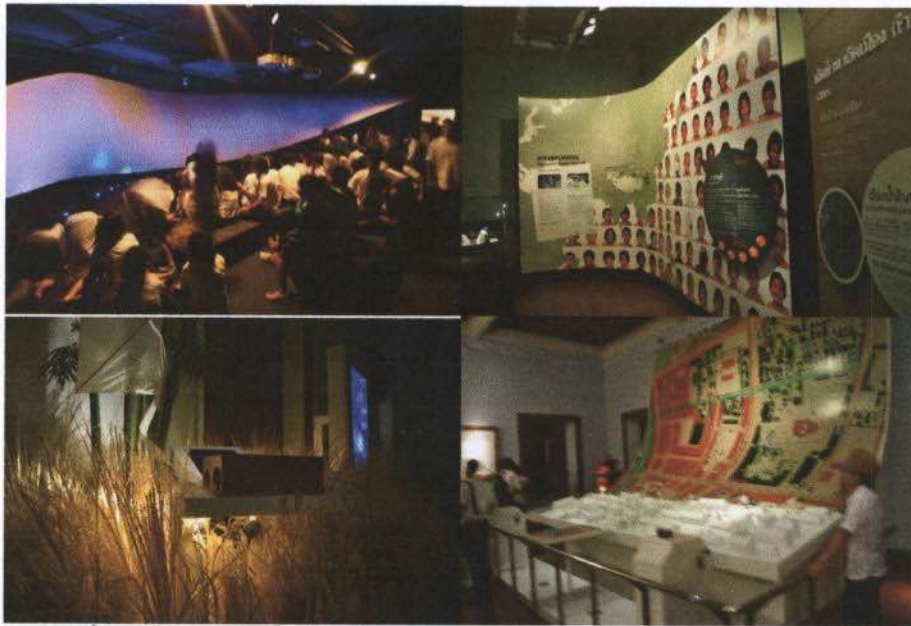
ความน่าสนใจ : เป็นอาคารเก่าที่มีการปรับปรุงภายในใหม่ได้อย่างลงตัวทั้งในเรื่องแสงระบบปรับ
อากาศ และเรื่องระบบทางเดิน

องค์ประกอบของโครงการ : 1. โถงต้อนรับ 2. ส่วนจำหน่ายบัตร 3. ตึกเก่าเล่าเรื่อง(พื้นที่พักผ่อน
ก่อนเข้าห้องชมภาพยนตร์) 4. ห้องฉายภาพยนตร์ 5. วิถีชีวิตคนไทยในอดีต 6. พิธีกรรมความเชื่อใน
อดีต 7. ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 8. ความเป็นมาของศาสนาพุทธ 9. อลังการกรุงศรีอยุธยา 10.
เครื่องเล่นสมัยก่อน 11. สื่อสมัยก่อน 12. แหล่งบันเทิงสมัยก่อน 13. เหตุการณ์สำคัญตั้งแต่อดีตจนถึง
ปัจจุบัน

ภาพที่ 2.34 แสดงทัศนียภาพภายในของ musuem siam (พิพิธภัณฑการการเรียนรู้)

ที่มา : http://www.ndmi.or.th/museums/museums_of_siam/exhibition.html

ภาพที่ 2.35 แสดงทัศนียภาพภายในของ museum siam (พิพิธภัณฑ์การเรียนรู้)

ที่มา : http://www.ndmi.or.th/museums/museums_of_siam/exhibition.html

แนวความคิดในการออกแบบ :

1. โถงได้เป็นกบเนื่องมาจากได้สืบค้นจากประเทศเพื่อนบ้านแล้วเห็นว่าประวัติศาสตร์ของไทยมีการบิดเบือน จึงเปรียบเสมือนการเปิดกะลาให้กบทำให้คนไทยรู้ประวัติศาสตร์ไทยอย่างแท้จริง ไม่ได้มีแต่ ข้อดีเสมอไป
2. มีการใช้เทคนิคในการเชื่อม space ภายในและภายนอกเข้าด้วยกัน โดยการใช้ รั้วบันเป็นตัวยึดเชื่อมต่อกัน แต่ละ space
3. วัตถุประสงค์เพื่อเด็ก อายุประมาณ 13 ปีขึ้นไปมาใช้บริการเพื่อปลูกฝังความเป็นไทยให้แก่เยาวชน และ ประชาชนทั้งชาวไทย-เทศ
4. เป็นตัวอาคารเก่าที่นำมาปรับปรุงใหม่โดยบังคับทางเดิน ให้ชมนิทรรศการ ตลอดโดยตัวอาคารจะเป็น สีเหลืองผืนผ้า โดยทางเข้าและออกใช้คนละประตูกัน

โครงสร้าง : 1. เป็นอาคารเก่าอนุรักษ์

2. ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน

กิจกรรมเด่น : เป็นโครงการจัดแสดงเพื่อให้ผู้ชมรับรู้ถึงความเป็นมาของชาติไทยตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน

ลักษณะเด่น : เป็นอาคารเก่าที่นำมาปรับปรุงใหม่ได้อย่างลงตัวทั้งเรื่อง แสง และงานระบบ

ภาพที่ 2.36 แสดงทัศนียภาพภายนอกของ musuem siam (พิพิธภัณฑ์การเรียนรู้)

ที่มา : http://www.ndmi.or.th/museums/museums_of_siam/exhibition.html

ข้อดีที่สามารถนำมาใช้ในโครงการ

: musuem siam (พิพิธภัณฑ์การเรียนรู้) เป็นอาคารเก่าทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งได้ปรับปรุงใหม่ โดยได้ออกแบบภายในจัดแสดงให้เป็นนิทรรศการต่าง ๆ เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทย โดยใช้สัญลักษณ์ ธิบปั้น เพื่อเชื่อม space แต่ละพื้นที่ส่วนแต่ละช่วงนิทรรศการได้อย่างลงตัว และทำให้เกิดการต่อเนื่อง ในการเข้าชมนิทรรศการ และยังมีงานระบบที่สามารถแบ่งแยกได้อย่างชัดเจน โดยไม่ทำให้อับชื้น เนื่องจากเป็นตัวอาคารเก่าเช่นกัน จึงสามารถนำมาเป็นอาคารศึกษาได้มาก

2. หอศิลป์วัฒนธรรมกรุงเทพ

ชื่อโครงการ : หอศิลป์วัฒนธรรมกรุงเทพ

ที่ตั้ง : กรุงเทพมหานคร

ความน่าสนใจ : เป็นอาคารใหม่ที่แสดงผลงานเกี่ยวกับศิลปะ ซึ่งผลงานแต่ละชิ้นต้องมีการควบคุมระบบ ปริมาณแสงที่เข้าถึง ชิ้นงานได้ดี มีรูปทรงอาคารที่ทันสมัย

- องค์ประกอบของโครงการ :
1. จุดตรวจของ
 2. โถงกลาง(แสดงประติมากรรม)
 3. ห้องสมุดและส่วนพักผ่อน
 4. ส่วนแสดงงานด้านศิลปะ

ภาพที่ 2.37 แสดงทัศนียภาพภายในของหอศิลป์วัฒนธรรมกรุงเทพ

ที่มา : <http://www.bacc.or.th/facilities/gallery>

แนวความคิดในการออกแบบ :

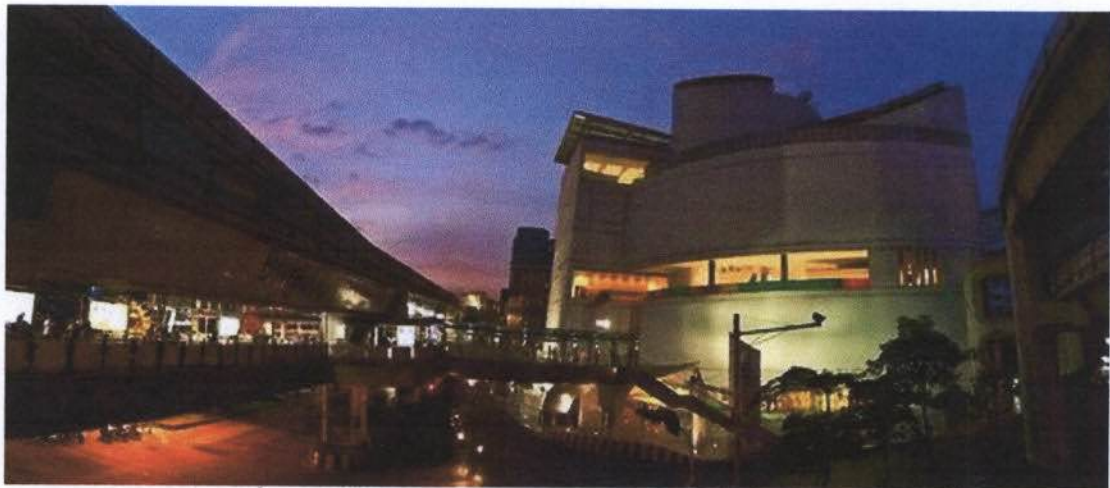
1. เป็นอาคารที่ยืดหยุ่นในการใช้สอยและเอื้อต่อการปรับเปลี่ยน เพื่อให้การจัดแสดงงานศิลปะเป็นไปอย่างอิสระ ภายในพื้นที่หลากหลายซึ่งมีแสง ขนาด และลักษณะต่างกัน
2. เป็นอาคารที่มีคุณลักษณะอันเหมาะสม และอิงรูปลักษณ์สถาปัตยกรรมไทย และเป็นตัวแทนอันสำคัญของวัฒนธรรมไทย มีทั้งความคึกคัก และเชื่อเชิญ
3. เป็นอาคารที่มี space ภายในสูงเพื่อให้เหมาะสมกับงานศิลปะ อีกทั้งพื้นที่ใจกลางอาคารยังแสดงถึงเอกลักษณ์ ของอาคารซึ่งเป็นตัวกำหนดภาพรวมของการตกแต่งภายในทั้งหมด

โครงสร้าง : เป็นอาคารที่มี space ภายในสูงเพื่อให้เหมาะสมกับงานศิลปะ ใช้เนื้อแท้ของวัสดุ และ โครงสร้างสีเดิมของวัสดุ เช่น ไม้ ปูนเปลือยสีขาว

กิจกรรมเด่น : เป็นโครงการจัดแสดงศิลปวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านศิลปะ ให้กลับเมือง กรุงเทพมหานคร

ลักษณะเด่น :

- เป็นอาคารเปิดรับแสงภายนอกต้องเข้ามาภายในตัวอาคาร โดยบังคับทิศทางแสง ให้หักเหลงกลางคอคอดตัวอาคาร โดยที่ไม่มีผลต่อชิ้นงานศิลปะ
- ไฟที่แสดงต่อนิทรรศการมีทั้งแบบขยายแบบจุดและขยายแบบเต็มแสงส่วนใหญ่จะเป็นแสงไฟประดิษฐ์

ภาพที่ 2.38 แสดงทัศนียภาพภายนอกของหอศิลปวัฒนธรรมกรุงเทพ

ที่มา : <http://www.bacc.or.th/facilities/gallery>

ข้อดีที่สามารถนำมาใช้ในโครงการ :

เนื่องจากหอศิลป์วัฒนธรรมกรุงเทพมหานครมีทางสัญจรในทิศทางแนวตั้ง และเป็นทางลาด ที่มีการจัดแสดงนิทรรศการตามทาง และมีระบบแสง ไฟ ที่ทำให้นิทรรศการแต่ละจุดดูมีความน่าสนใจมากขึ้น ทั้งยังแบ่งพื้นที่แต่ละส่วนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับตัวโครงการ

2.6.2 อาคารกรณีศึกษาต่างประเทศ

3.Science museum London

ข้อดี

- เป็นอาคารเก่าที่นำมาปรับปรุงเป็นพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์
- มีการออกแบบที่ทันสมัยทั้งรูปทรงและวัสดุ
- มีการใช้ปริมาณแสงที่มีต่อนิทรรศการได้ดี

ภาพที่ 2.39 แสดงทัศนียภาพภายในของ Science museum London

ที่มา : <http://thebesttraveldestinations.com/th/top-10-london-attractions/science-museum-london/>

ภาพที่ 2.40 แสดงทัศนียภาพภายในของ Science museum London

ที่มา : <http://thebesttraveldestinations.com/th/top-10-london-attractions/science-museum-london/>

การพิจารณาข้อมูลด้านเทคนิคที่เกี่ยวข้อง

- ทั้ง 3 อาคารตัวอย่างที่นำมาเสนอนั้น มี 2 อาคารที่เป็นอาคารเก่าที่นำมาปรับปรุงใหม่ ได้แก่ museum siam หอศิลป์วัฒนธรรมกรุงเทพฯ และ science museum London
- อาคารแต่ละอาคารที่ยกตัวอย่างนั้นมีการทางเดินที่ต่อเนื่องในการเข้าชม
- การเชื่อมต่อของส่วนนิทรรศการแต่ละส่วน มีความต่อเนื่อง และยังสามารถวาง space ที่รองรับผู้เข้าชมได้อย่างดี
- เป็นตัวอย่างพิพิธภัณฑ์ที่มีการใช้สื่อเทคโนโลยี และ วัสดุที่ทันสมัยมาออกแบบ สามารถดึงดูดผู้เข้าชมทุกเพศ ทุกวัย เพิ่มปฏิสัมพันธ์ในเกิดความรู้ความเข้าใจในตัวนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ได้อย่างง่าย และเพิ่มความเพลิดเพลินให้กับตัวนิทรรศการ

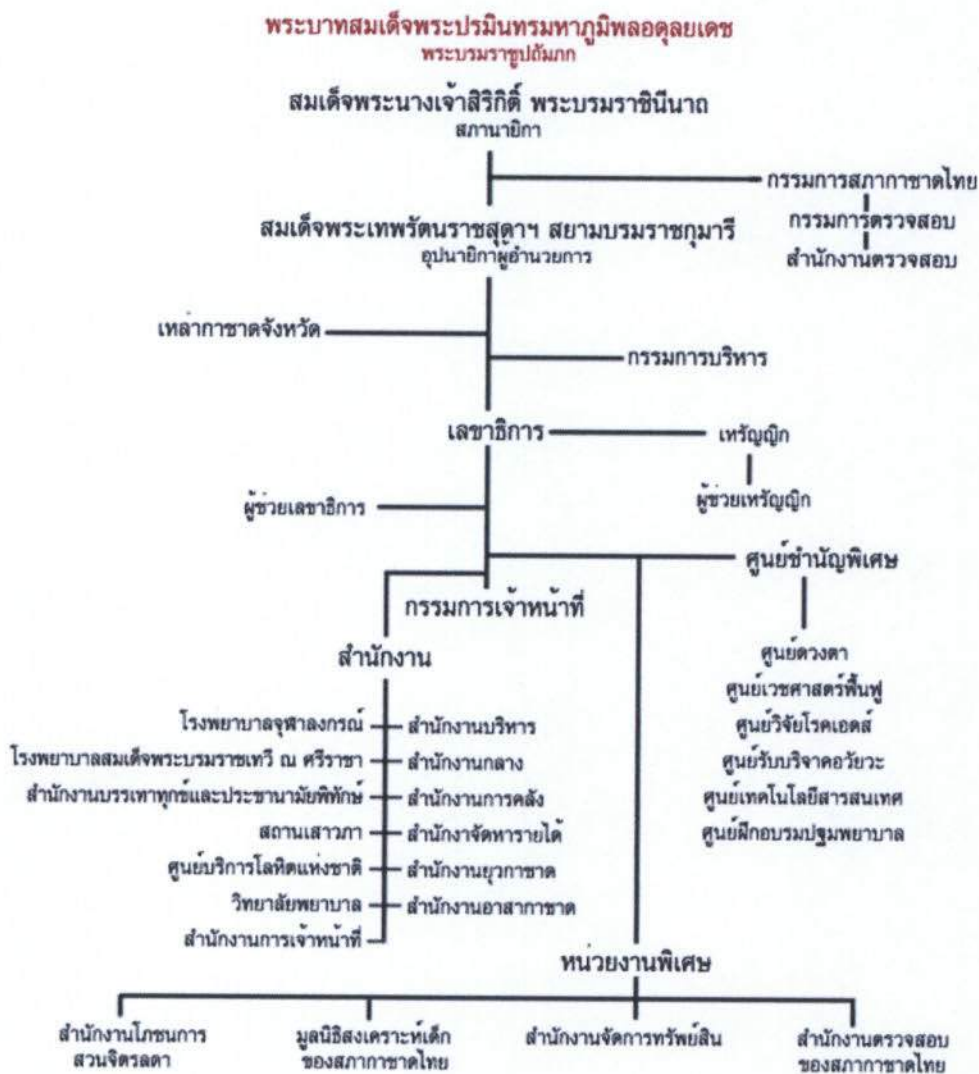
บทที่ 3

การวิเคราะห์โครงการ

การออกแบบโครงการ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ จำเป็นต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ 3 ประเด็นดังต่อไปนี้ ได้แก่ ผู้ให้บริการ ผู้รับบริการและที่ตั้งโครงการ

1. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการของโครงการ คือ มีการบริหารงานตามแผนภูมิดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 3.1 แสดงผังองค์กรสภากาชาดไทย

ที่มา : <http://www.redcross.or.th/content/page/55>

ผู้อำนวยการพิพิธภัณฑสถานชาติไทย

แผนภูมิที่ 3.2 แสดงผังองค์กรพิพิธภัณฑสถานชาติไทย

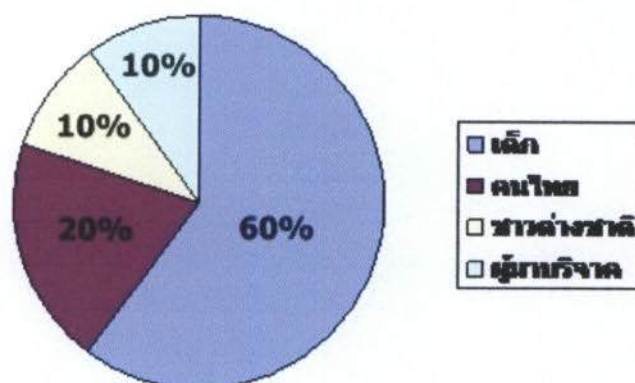
ที่มา : <http://www.redcross.or.th/content/page/55>

จากการศึกษาและวิเคราะห์ผู้ให้บริการ ทำให้เกิดโปรแกรมดังต่อไปนี้

1. ผู้อำนวยการพิพิธภัณฑสถานชาติไทย	1	คน
2. ฝ่ายธุรการ		
2.1 เลขานุการ	1	คน
2.2 แผนกบัญชี	2	คน
2.3 ประชาสัมพันธ์	1	คน
3. ฝ่ายสำนักบริการ		
3.1 ประชาสัมพันธ์	2	คน
3.2 พนักงานภายในพิพิธภัณฑสถาน	12	คน
4. ฝ่ายงานบริการ		
4.1 ฝ่ายควบคุม	3	คน
4.2 ฝ่ายทำความสะอาด	5	คน
4.3 ฝ่ายดูแลความเรียบร้อย	3	คน
รวมพนักงานทั้งหมด	30	คน

2. ผู้รับบริการ

โครงการ สามารถแบ่งประเภทของผู้รับบริการออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มหลัก และกลุ่มรอง ดังนี้

เด็ก :
 ชั้นประถม (1-6) 30%
 ชั้นมัธยม (1-6) 20%
 เยาวชน :
 อุดมศึกษา 10%

แผนภูมิที่ 3.3 แสดงกลุ่มเป้าหมายของพิพิธภัณฑน์
 ที่มา : สภากาชาดไทย

2.1 กลุ่มหลัก

จากแผนภูมิแสดงให้เห็นว่า กลุ่มเป้าหมายหลักของพิพิธภัณฑน์เป็นเด็ก ตั้งแต่ชั้นประถมจนถึงอุดมศึกษา ซึ่งมักจะมาเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ กับทาง โรงเรียน ดังนั้นการออกแบบควรคำนึงทั้งในเรื่องการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กและพื้นที่สำหรับรองรับคนจำนวนมากก่อนเข้าชมนิทรรศการ

ส่วนผู้ใหญ่จะมีทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งชาวต่างชาติก็เป็นกลุ่มเป้าหมายเดียวกับผู้มาเยี่ยมชมสวนงู ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน

2.2 กลุ่มรอง

กลุ่มเป้าหมายอีกกลุ่มหนึ่ง ก็คือ ผู้มาบริจาค ซึ่งอาจจะเป็นทั้งเงิน สิ่งของ และการบริจาคอวัยวะ กลุ่มนี้อาจไม่ได้ตั้งใจมาเข้าชมนิทรรศการ การออกแบบจึงควรคำนึง เรื่องความสะดวกของการเข้าถึงพื้นที่รับบริจาคจากภายนอก รวมทั้งร้านขายของที่ระลึกด้วย

พฤติกรรมผู้ใช้

สามารถแบ่งผู้เข้าชมออกได้เป็น 2 กลุ่ม โดยมีพฤติกรรมการใช้สถานที่ ดังนี้

1. ผู้มาเข้าชมเป็นหมู่คณะ

ผู้เข้าชมเป็นหมู่คณะ ได้แก่ นักเรียน นิสิต - นักศึกษา และคณะครูอาจารย์ ที่มาเนื่องในกิจกรรมของโรงเรียน พบมากในวันจันทร์ - ศุกร์ ช่วงเวลา 9.00 - 14.00 น. การเข้าชมมักเป็นการจองล่วงหน้า ไม่จำเป็นต้องเข้าแถวซื้อบัตร แต่จำเป็นต้องมีพื้นที่รองรับคนจำนวนมากที่มาพร้อมกัน พื้นที่สำหรับบรรยายก่อนเข้าชม และการเข้าชมในแต่ละรอบ ไม่สามารถเข้าไปได้พร้อมกันคราวละมาก ๆ จึงต้องมีพื้นที่หรือกิจกรรมสำหรับผู้รอเข้าชม ในการเข้าชมนิทรรศการจะมีผู้คอยนำชมและบรรยายให้ความรู้ในแต่ละรอบ

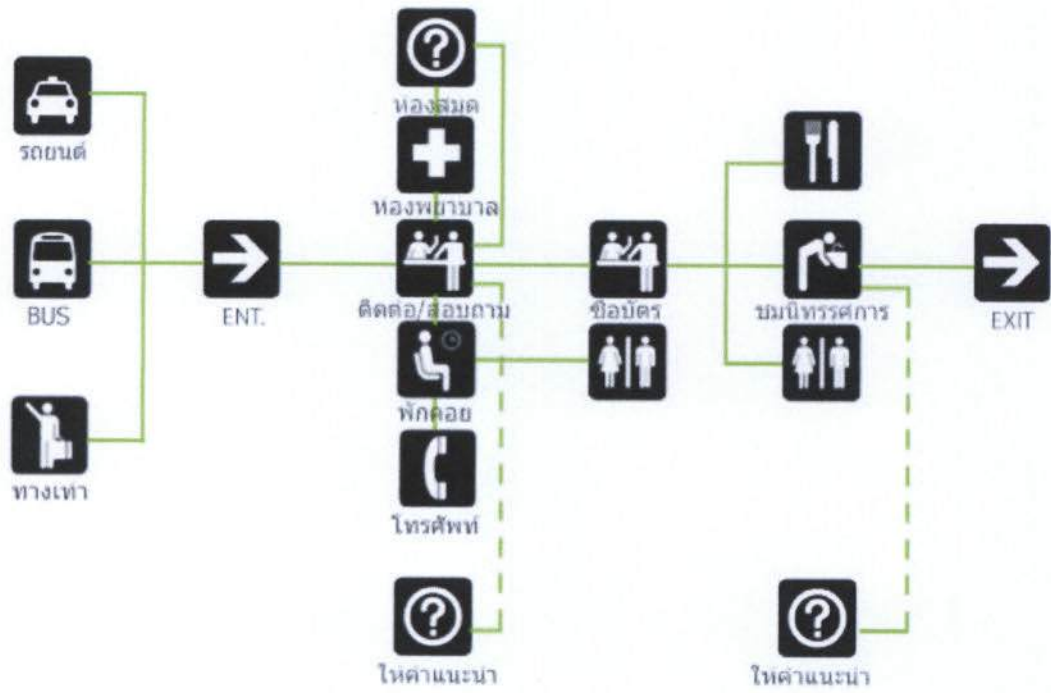
เวลาในการชมนิทรรศการ สำหรับนิทรรศการที่ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม (Non - interactive Exhibition) เด็กจะใช้เวลาในการชมเฉลี่ย 4 - 5 นาที ต่อนิทรรศการหนึ่งเรื่อง ในขณะที่ผู้ใหญ่จะใช้เวลาประมาณ 3 - 4 นาที ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความน่าสนใจของแต่ละบุคคล แต่สำหรับนิทรรศการที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เข้าชม (Interactive Exhibition) ผู้ชมทุกวัยจะใช้เวลาในการชมนิทรรศการประเภทนี้นานกว่าส่วนอื่น ๆ

ผู้ชมประเภทกลุ่มนักเรียนที่มาจากทางโรงเรียน มีลักษณะที่หลากหลาย ส่วนใหญ่เด็กมัธยมจะตั้งใจชมมากกว่าเด็กประถม ซึ่งมักจะวิ่งพลุกพล่าน คั่นคานใจกับสิ่งต่าง ๆ ทำเสียงดัง เมื่อเมื่อยหลังก็จะหาที่นั่ง ที่พิง ในที่ที่ไม่เหมาะสมและอาจทำให้นิทรรศการเสียหายได้ การออกแบบจึงควรจัดเตรียมที่นั่งพักไว้เป็นระยะ ๆ

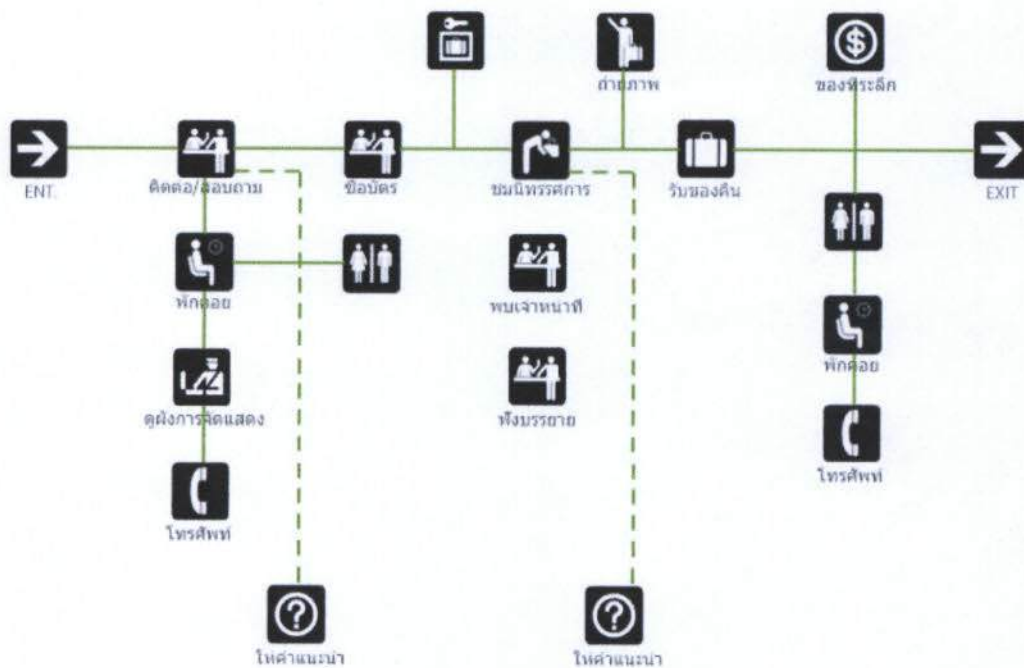
2. ผู้มาเข้าชมเป็นการส่วนตัว

ผู้เข้าชมแบบเดี่ยวหรือแบบครอบครัว อาจมีจำนวนตั้งแต่ 1 - 6 คน พบมากในวันหยุด การเดินทางมักมาด้วยรถยนต์ส่วนตัว หรือรถโดยสารสาธารณะ เป็นกลุ่มผู้เข้าชมที่ต้องการความรู้ ความเพลิดเพลิน และการพักผ่อน เด็ก ๆ ที่มาครอบครัว จะมีผู้ปกครองคอยดูแลและอธิบายให้ฟัง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวและเนื่องจากพิพิธภัณฑ์สภากาชาดไทยตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกับสวนงู ซึ่งมีทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ มาเยี่ยมชมและใช้เวลาพักผ่อนหย่อนใจอยู่ไม่ขาด ทำให้บริเวณนี้จะกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญต่อไปในอนาคต มีผู้เข้าชมเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างแน่นอน

- พฤติกรรมผู้ใช้บริการ

ภาพที่ 3.1 แสดงพฤติกรรมผู้เข้าชม
ที่มา: สภาอากาศไทย

ภาพที่ 3.2 แสดงพฤติกรรมผู้เข้าชมนิทรรศการ

ที่มา: สภาอากาศไทย

ตารางที่ 3.1 จากการศึกษาและวิเคราะห์ผู้ให้บริการ ทำให้เกิดโปรแกรมดังต่อไปนี้

ผู้ใช้พื้นที่	พฤติกรรม/หน้าที่	สถานที่	อุปกรณ์ครุภัณฑ์
เด็ก / เยาวชน	-เข้าชมนิทรรศการ -หาความรู้เกี่ยวกับนิทรรศการ	- พิพิธภัณฑ์	-ห้องบริการ เช่น ห้องสมุด ร้านขายของที่ระลึก -ส่วนพักผ่อน -ห้องน้ำ
ประชาชนทั่วไป	-เข้าชมนิทรรศการ -หาความรู้เกี่ยวกับนิทรรศการ -พาครอบครัวมาพักผ่อน	- พิพิธภัณฑ์	-จุดพักผ่อน -ส่วนพักผ่อน -ห้องน้ำ
ชาวต่างชาติ	-เข้าชมนิทรรศการ -ปรึกษาอวัยวะต่าง ๆ	- พิพิธภัณฑ์	-ส่วนพักผ่อน -ห้องพยาบาล -ห้องน้ำ
ผู้มาบริจาค	-เข้าชมนิทรรศการ -บริจาคอวัยวะต่าง ๆ	- พิพิธภัณฑ์	-ห้องพยาบาล -ส่วนพักผ่อน -ห้องน้ำ

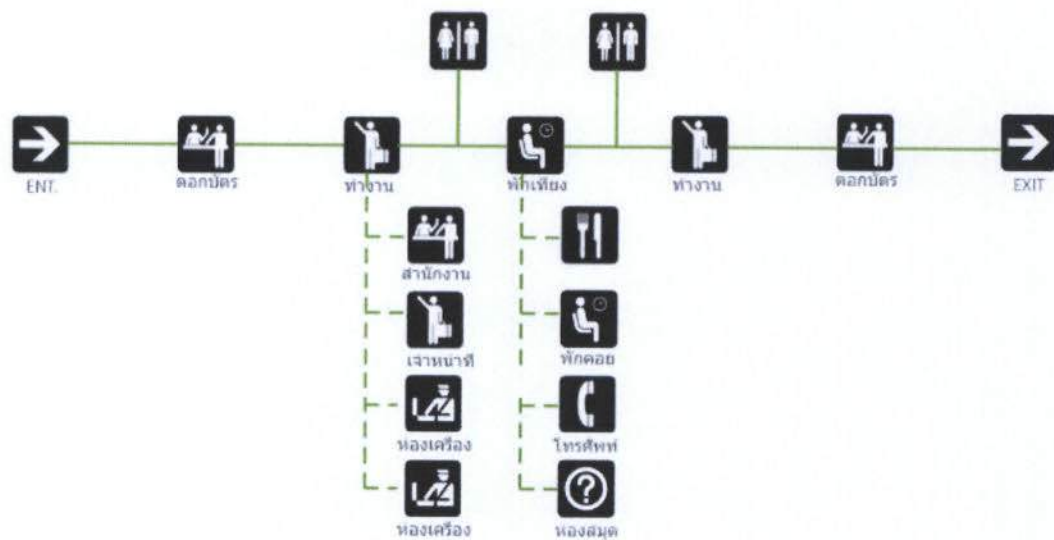
ที่มา: สภาอากาศไทย

วิเคราะห์ผู้ใช้งานส่วนพิพิธภัณฑที่มีผลต่อการออกแบบพื้นที่จัดแสดง

เนื่องจากผู้ใช้งานส่วนใหญ่มาจากทางเข้าที่ติดกับทางเท้าฝั่งถนนพระรามที่ 4 ส่วนผู้ใช้งานที่มาเป็นหมู่คณะก็จะลงรถตรงทางเทียบรถ และส่วนหนึ่งก็มาจากที่จอดรถชั้นใต้ดินที่ 2 สำหรับคนพิการซึ่งอาจมาทางใดก็ได้ จึงจำเป็นต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการสัญจร เช่น ทางลาด ลิฟต์ ดิ่งที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ส่วนผู้ใช้งานที่เป็นเจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์จะมาจากที่จอดรถของอาคารบริการ ซึ่งอยู่ด้านข้างอาคารพิพิธภัณฑ์

ผู้ใช้งานประเภทมาบริจาคเพียงอย่างเดียวก็จะตรงเข้าส่วนรับบริจาคเลย ซึ่งกลุ่มนี้อาจมาบ่อยหรือเคยเข้าชมนิทรรศการมาแล้ว ส่วนผู้ใช้งานประเภทมาเพื่อเข้าชมนิทรรศการ เมื่อเข้ามาภายในอาคาร ก็จะขึ้นชมกับทัศนียภาพภายใน เป็นการปรับอารมณ์ก่อนเข้าโถงทางเข้าหลัก เพื่อเริ่มต้นชมนิทรรศการต่อไป

- พฤติกรรมผู้ให้บริการ เจ้าหน้าที่ / พนักงาน

ภาพที่ 3.3 แสดงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ / พนักงาน
ที่มา: สภาอากาศไทย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ผู้ให้บริการ ทำให้เกิดโปรแกรมดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงการวิเคราะห์ผู้ให้บริการ

ผู้ใช้พื้นที่	พฤติกรรม/หน้าที่	สถานที่	อุปกรณ์ครุภัณฑ์
ผู้อำนวยการ พิพิธภัณฑ สถานชาติไทย	-ตรวจและเซ็นเอกสาร -ควบคุมดูแลการทำงานของ พนักงานทุกฝ่ายในพิพิธภัณฑ	-สำนักงาน	-ชุดโต๊ะทำงาน -ตู้เก็บเอกสาร -โทรศัพท์ -คอมพิวเตอร์ -ชุดโซฟารับแขก
รองผู้อำนวยการ พิพิธภัณฑ สถานชาติไทย	-ตรวจและเซ็นเอกสาร	-สำนักงาน	-ชุดโต๊ะทำงาน -ตู้เก็บเอกสาร -โทรศัพท์ -คอมพิวเตอร์ -ชุดโซฟารับแขก
ฝ่ายงานวิชาการ	-ควบคุมเนื้อหาของนิทรรศการ	-สำนักงาน	-ชุดโต๊ะทำงาน -ตู้เก็บเอกสาร -โทรศัพท์ -คอมพิวเตอร์
ฝ่ายงานบริการ สารสนเทศ	-ควบคุมดูแลการทำงานของ พนักงานฝ่ายปฏิบัติการ	-สำนักงาน	-ชุดโต๊ะทำงาน -ตู้เก็บเอกสาร -โทรศัพท์ -คอมพิวเตอร์ -ชุดโซฟารับแขก
ฝ่ายงานเทคโนโลยี สารสนเทศและ โสต ทัศน	-ตรวจและเซ็นเอกสาร -ควบคุมดูแลการทำงานของ เทคโนโลยีสารสนเทศและ โสต ทัศนภายในพิพิธภัณฑ	-สำนักงาน	-ชุดโต๊ะทำงาน -ตู้เก็บเอกสาร -โทรศัพท์ -คอมพิวเตอร์
ที่มา : สถานชาติไทย			

ตารางที่ 3.2 แสดงการวิเคราะห์ผู้ให้บริการ			
ฝ่ายงานคลัง	-ตรวจสอบการเงิน -ควบคุมและดูแลรายรับ -รายจ่าย -สำนักงาน		-ชุดโต๊ะทำงาน -ตู้เก็บเอกสาร -โทรศัพท์ -คอมพิวเตอร์
ฝ่ายงานบริการกลาง	-ตรวจและเซ็นเอกสาร -ควบคุมดูแลการบริหารงานของ ฝ่ายต่างๆในสายงาน -รับบริหารงานต่างๆ -ติดต่อลูกค้า	-สำนักงาน	-ชุดโต๊ะทำงาน -ตู้เก็บเอกสาร -โทรศัพท์ -คอมพิวเตอร์
ฝ่ายดูแลความ เรียบร้อย	-ดูแลความเรียบร้อย -ตรวจผู้เข้าชม	-ห้อง โครงการ	-ชุดโต๊ะ-เก้าอี้ -เครื่องมือสื่อสาร -โทรศัพท์
ฝ่ายซ่อมบำรุง	-ดูแลซ่อมบำรุง	-ห้อง โครงการ	-ชุดโต๊ะ-เก้าอี้ -โทรศัพท์
ฝ่ายทำความสะอาด	-ดูแลทำความสะอาด	-ห้อง โครงการ	-จุดพัก
ประชาสัมพันธ์	-ให้คำปรึกษาแนะนำ -ตอบคำถามเรื่องต่างๆ	-พิพิธภัณฑ์	-ชุดโต๊ะทำงาน -โทรศัพท์ -เครื่องมือสื่อสาร -คอมพิวเตอร์
พนักงานภายใน พิพิธภัณฑ์	-ให้คำอธิบายเกี่ยวกับเนื้อหา นิทรรศการภายในพิพิธภัณฑ์	-พิพิธภัณฑ์	-เครื่องมือสื่อสาร -จุดพัก -ลิнокเกอร์

ที่มา : สภาอากาศไทย

3. ที่ตั้งโครงการ

ภาพที่ 3.4 แสดงทัศนียภาพภายนอกของโครงการพิพิธภัณฑ์สภากาชาดไทย
ที่มา : <http://museum.redcross.or.th/emuseum/museum.html>

ที่ตั้ง

สถานเสาวภา สภากาชาดไทย ถนนพระรามที่ 4 เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

พื้นที่

พื้นที่สภากาชาดไทย 46 ไร่ 3 งาน 71 ตารางวา

พื้นที่ส่วนพิพิธภัณฑ์เฉพาะอาคารหลัก ประมาณ 8,014 ตารางเมตร

พื้นที่อาคารบริการ ประมาณ 3,401 ตารางเมตร

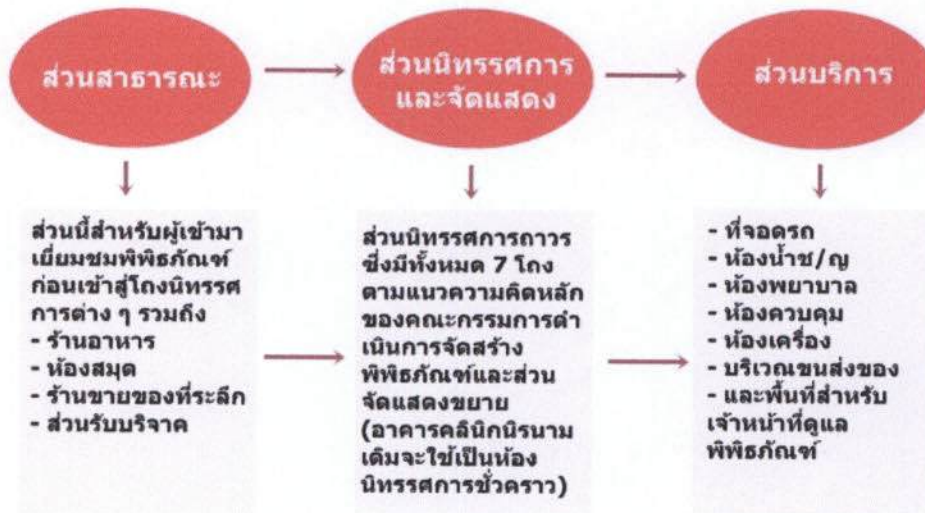
รายละเอียดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

โครงการพิพิธภัณฑ์สภากาชาดไทย ประกอบไปด้วยอาคาร 2 หลัง คือ อาคารพิพิธภัณฑ์สภากาชาดไทย และอาคารบริการ แยกพื้นที่ใช้สอยส่วนจัดแสดง สำนักงาน และคลังพิพิธภัณฑ์ออกจากกัน แต่สามารถเดินเชื่อมต่อถึงกันได้ ส่วนอาคารพิพิธภัณฑ์ เป็นอาคารที่ออกแบบขึ้นใหม่ โดยสร้างครอบอาคารคลินิกนรนามเดิม เพื่อเป็นการอนุรักษ์อาคารเก่า ซึ่งปัจจุบันได้บูรณะปรับปรุงเป็นพิพิธภัณฑ์ชั่วคราวและจะกลายเป็นห้องนิทรรศการหมุนเวียน เมื่อพิพิธภัณฑ์ถาวรแล้วเสร็จ

อาคารบริการประกอบด้วย

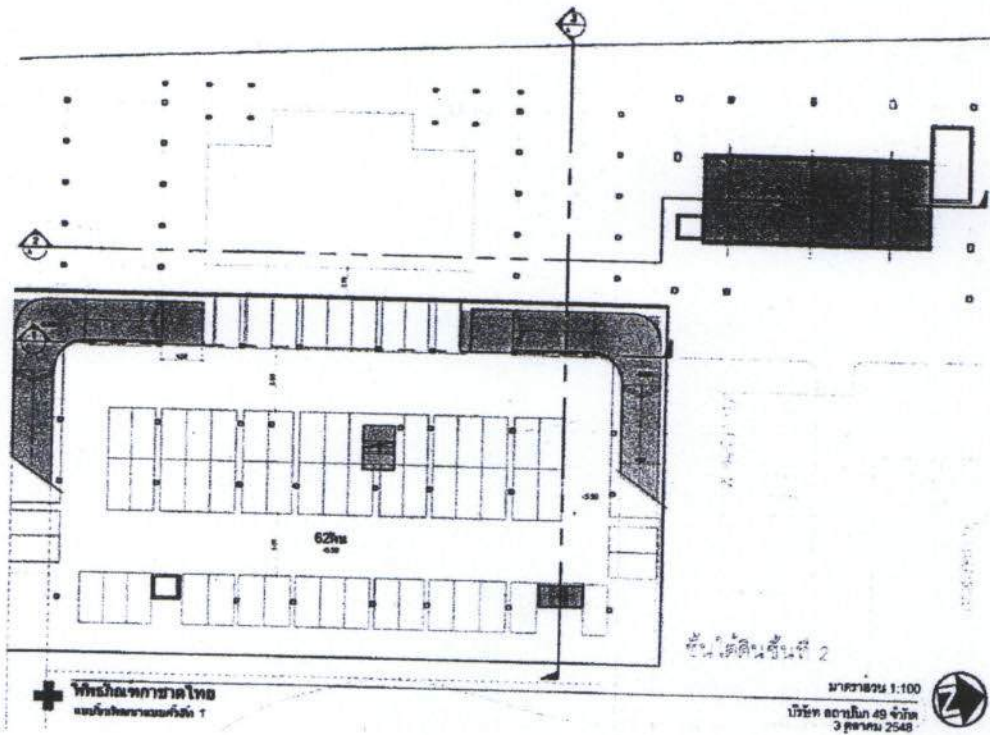
สำนักงานพิพิธภัณฑฯ โถงอเนกประสงค์ ศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย คลังพิพิธภัณฑฯ ส่วนขยายต่อเติม ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ห้องเครื่อง และส่วนบริการ ซึ่งอาคารบริการจะเชื่อมต่อกับอาคารพิพิธภัณฑฯ บริเวณห้องสมุด

อาคารพิพิธภัณฑฯ ประกอบด้วยพื้นที่ใช้สอยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

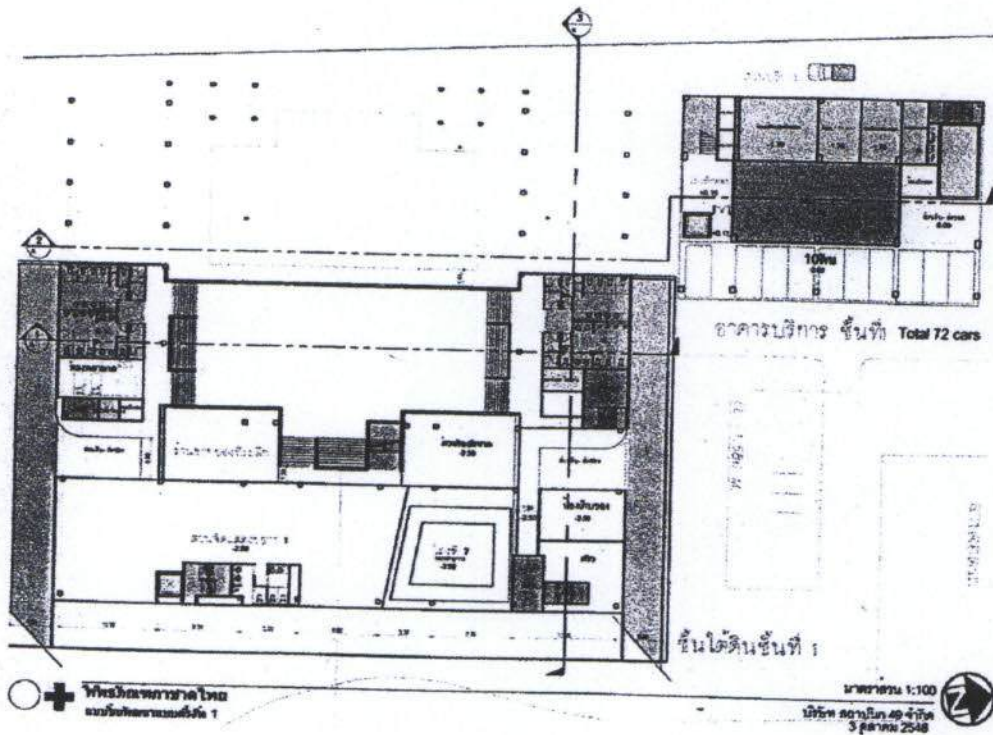

ภาพที่ 3.5 แสดงพื้นที่ใช้สอยภายในพิพิธภัณฑฯ

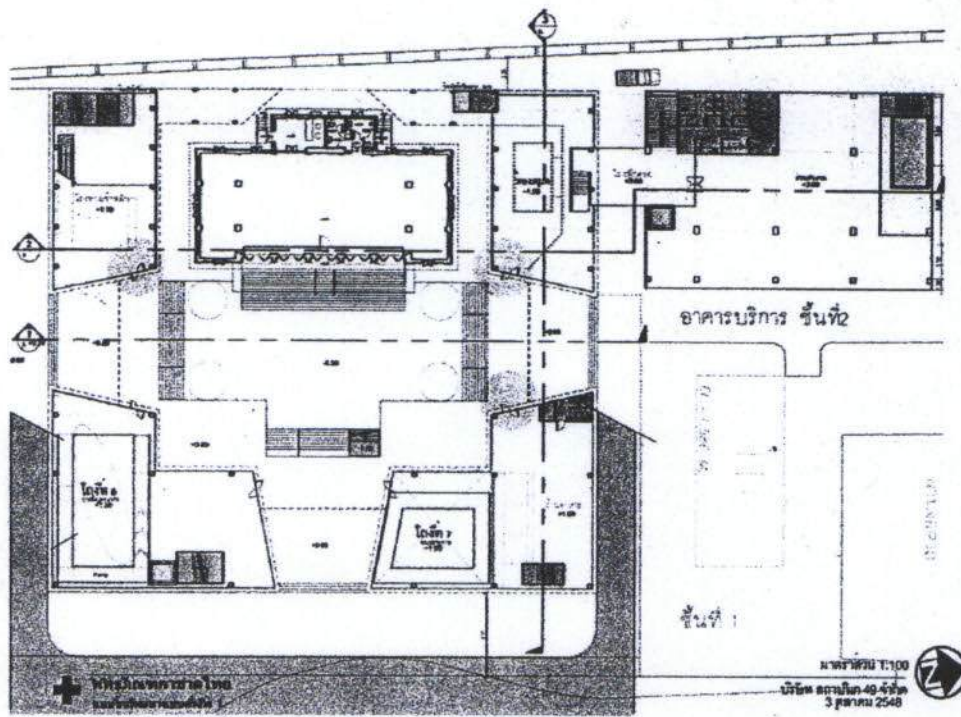
ที่มา: สภาอากาศไทย

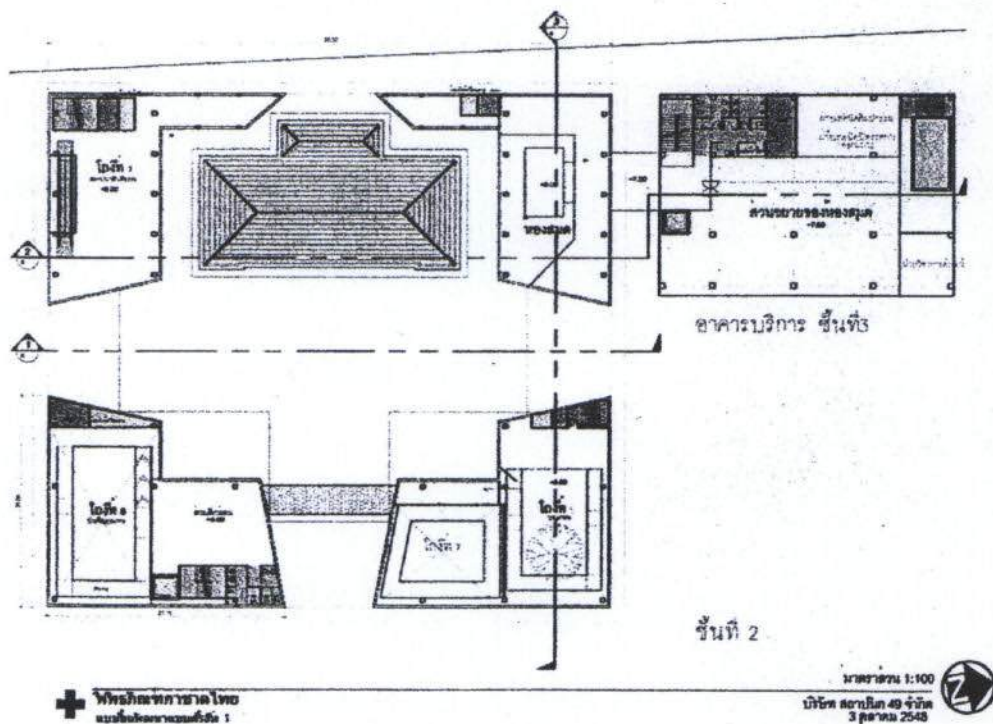
ภาพที่ 3.6 แสดงผังชั้นใต้ดินที่ 2
 ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

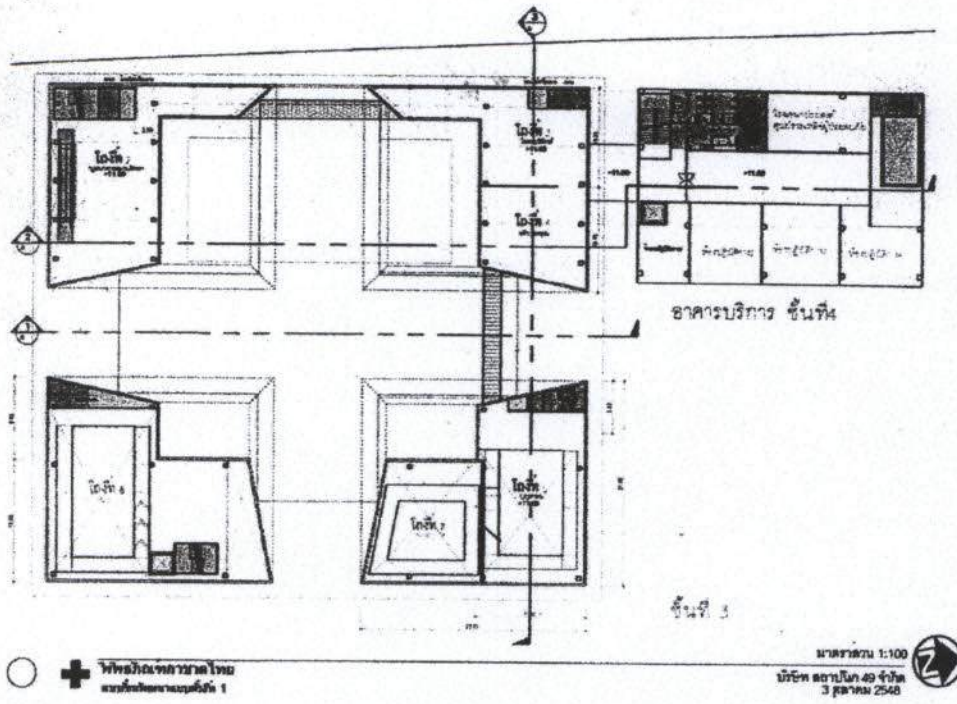
ภาพที่ 3.7 แสดงผังชั้นใต้ดินที่ 1
 ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

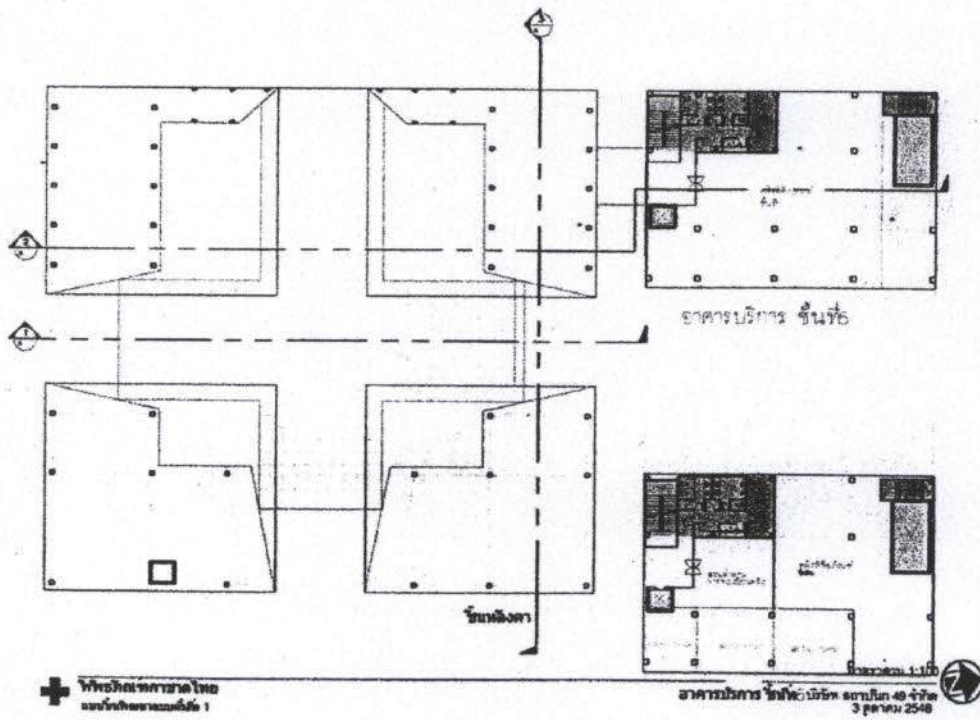
ภาพที่ 3.8 แสดงผังชั้นที่ 1
ที่มา : พิพิธภัณฑสถานชาติไทย

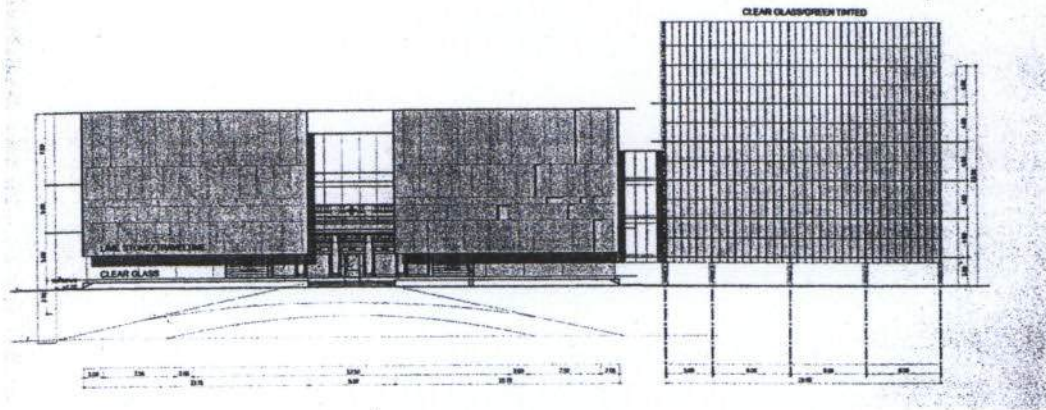
ภาพที่ 3.9 แสดงผังชั้นที่ 2
ที่มา : พิพิธภัณฑสถานชาติไทย

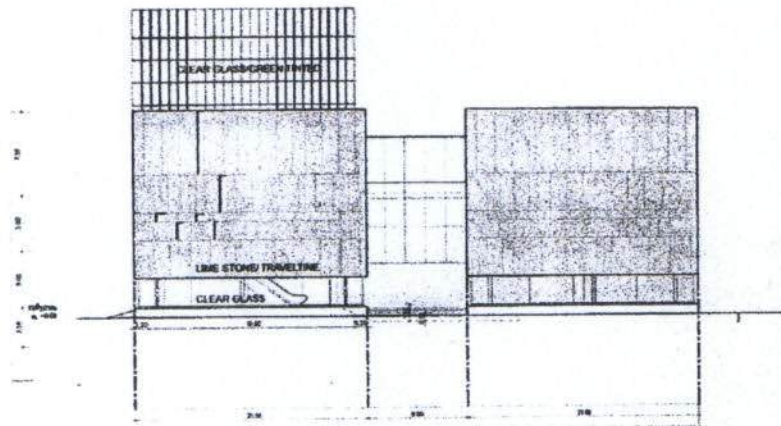
ภาพที่ 3.10 แสดงผังชั้นที่ 3
ที่มา : พริทัศน์สถาปัตย์ไทย

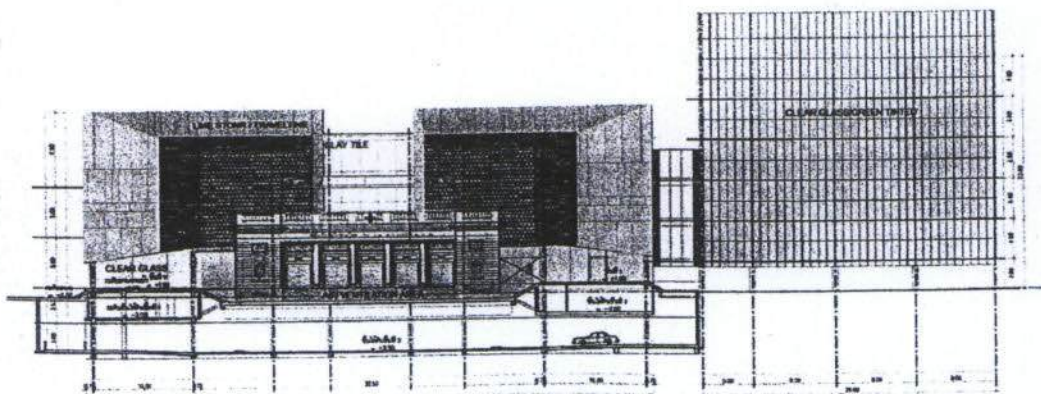
ภาพที่ 3.11 แสดงผังหลังคา
ที่มา : พริทัศน์สถาปัตย์ไทย

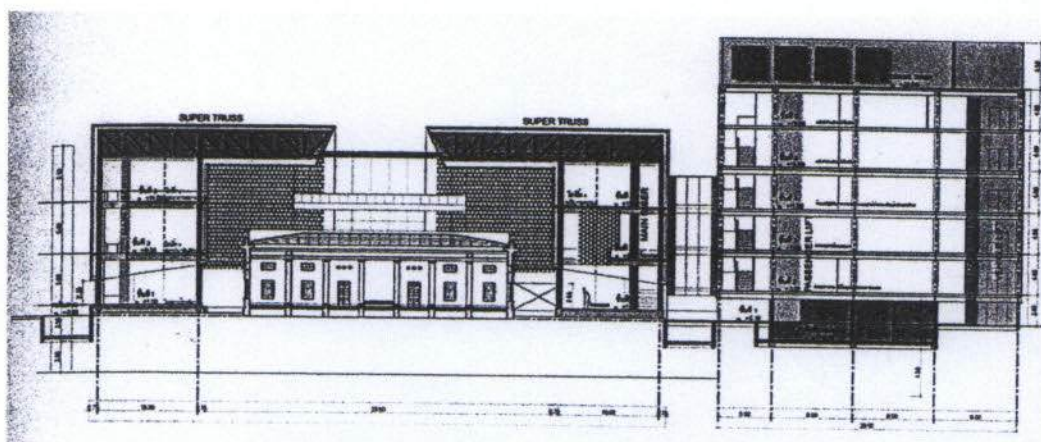
ภาพที่ 3.12 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก
ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

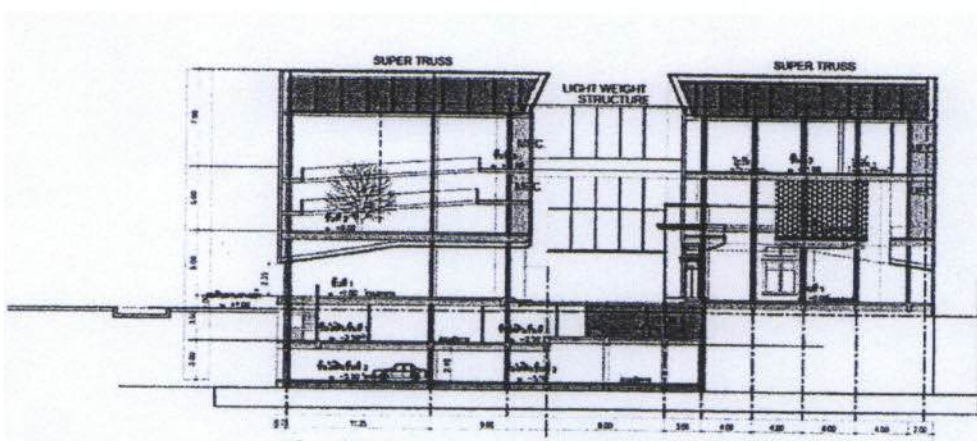
ภาพที่ 3.13 แสดงรูปด้านทิศใต้
ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

ภาพที่ 3.14 แสดงรูปตัด 1-1
ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

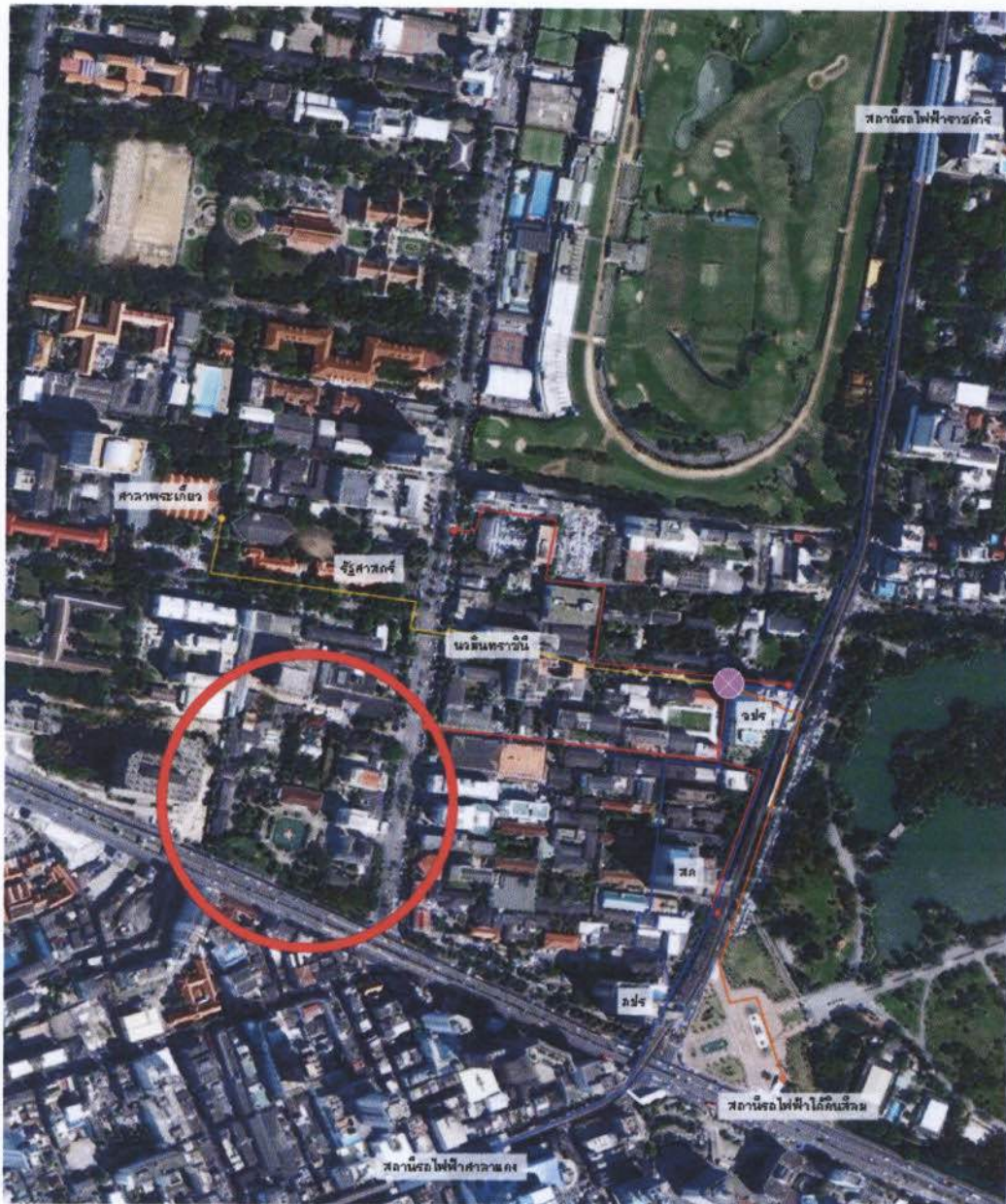
ภาพที่ 3.15 แสดงรูปตัด 2-2
ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

ภาพที่ 3.16 แสดงรูปตัด 3-3
ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

การวิเคราะห์ที่ตั้ง (Site Analysis) ประกอบด้วย

3.1 บริบท (Context)

ภาพที่ 3.17 แสดงแผนผังสภาพอากาศไทย ที่ตั้งโครงการพิพิธภัณฑสถานอากาศไทย

ที่มา : <http://www.sawasdeclangsuaninn.com/th/redcross.php>

3.1.1 สภาพแวดล้อมทางด้านนามธรรม

- สิ่งแวดล้อมทางสังคม หรือสิ่งแวดล้อมที่เป็นนามธรรม (Social Environment) หรือ (Abstract Environment) เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อความเป็นระเบียบสำหรับอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สิ่งแวดล้อมทางสังคมได้แก่ระบอบการปกครอง ศาสนา การศึกษา อาชีพ ความเชื่อ เจตคติ กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ระเบียบข้อบังคับ ฯลฯ สิ่งแวดล้อมที่มองไม่เห็นจะแสดงออกมาในรูปพฤติกรรม

โดยเฉพาะในบริเวณ โครงการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย มีกฎระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต ที่ใช้ร่วมกัน โดยดำเนินชีวิตด้วยวิถีพุทธ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม เนื่องจากอยู่ในบริเวณที่เป็นใจกลางเมือง ท่ามกลางสถานที่ธุรกิจต่าง ๆ เช่น สยามแสควร์ ห้างมาบุญครอง ซึ่งมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมากมาย รวมทั้งตัวโครงการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย นั้นอยู่ใกล้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เต็มไปด้วยนิสิต นักเรียนในบริเวณใกล้เคียงที่เดินสัญจรในบริเวณนั้นมากมาย

3.1.2 สภาพแวดล้อมทางด้านรูปธรรม

ภาพที่ 3.18 แสดงแผนผังสถาปัตยกรรม ที่ตั้งโครงการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย
ที่มา: สถาปัตย์ไทย

อาณาเขตโครงการ

ภาพที่ 3.19 แสดงอาคารรังสิตานุสรณ์

ที่มา: สภาอากาศไทย

ทิศเหนือ

ติดอาคารรังสิตานุสรณ์

ภาพที่ 3.20 แสดงพระรามที่ 4

ที่มา: สภาอากาศไทย

ทิศใต้

ติดถนนพระรามที่ 4

ภาพที่ 3.21 แสดงวงเวียนสระน้ำและตึกเสาวภา

ที่มา : สภาอากาศไทย

ทิศตะวันออก ทิศวงเวียนสระน้ำและตึกเสาวภา

ภาพที่ 3.22 แสดงจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา : สภาอากาศไทย

ทิศตะวันตก ทิศพื้นที่ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3.23 แสดงสภาพแวดล้อมของพิพิธภัณฑสถานชาติไทย

ที่มา : <http://museum.redcross.or.th/emuseum/museum.html>

สภาพแวดล้อมทางด้านรูปธรรมของโครงการพิพิธภัณฑสถานชาติไทย ประกอบไปด้วย อาคาร 2 หลัง คือ อาคารพิพิธภัณฑสถานชาติไทย และอาคารบริการ ซึ่งอยู่ภายในสถานชาติไทย ที่มีอาคารหลายอาคารรวมกัน ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับละแวกตึกใจกลางเมือง ซึ่งประเภทของการใช้งานของอาคารในย่านนี้ค่อนข้างหลากหลายมาก เช่น โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนเตรียมอุดมฯ สยามสแควร์ ห้างสรรพสินค้ามาบุญครอง ไปจนถึงอาคารสำนักงาน อีกทั้งยังตั้งอยู่ใกล้สถานีรถไฟฟ้าใต้ดินสามย่านและสถานีรถไฟฟ้าอีกหลายสถานี และมีป้ายรถโดยสารประจำทางตั้งอยู่ทางหน้าโครงการ ทำให้พฤติกรรมการใช้สอย ในย่านนี้ค่อนข้างพลุกพล่าน

3.2 การเข้าถึง (Approach)

3.2.1 ความยากง่ายในการเข้าถึง

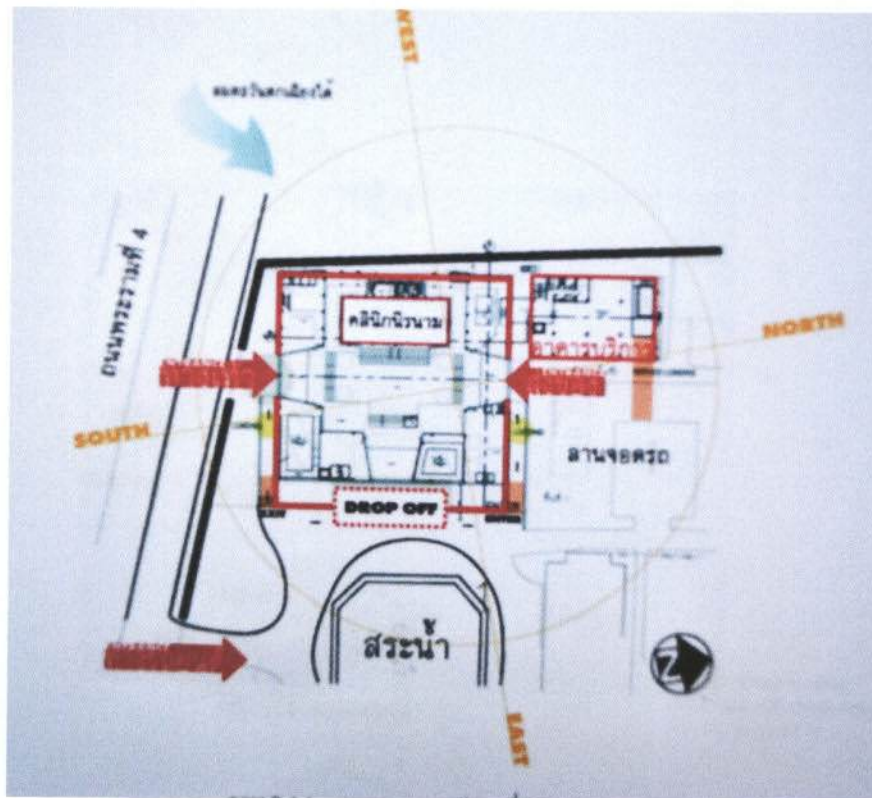
ภาพที่ 3.24 แสดงแผนที่การเข้าถึงโครงการ
ที่มา: สภากาชาดไทย

ทางเท้า

ภาพที่ 3.25 แสดงการเข้าโครงการด้วยทางเท้า
ที่มา: สภากาชาดไทย

เป็นวิธีการเข้าถึงโครงการที่สามารถต้อนรับกลุ่มผู้ใช้งานได้มากที่สุด เนื่องจากโครงการตั้งอยู่ในบริเวณที่มีสถานที่สำคัญหลายแห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ สยามสแควร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สวนลุมพินี เป็นต้น ดังนั้นกลุ่มผู้ใช้งานโครงการส่วนใหญ่ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชน สามารถเข้าถึงโครงการด้วยการเดินทางได้ อีกทั้งยังตั้งอยู่ใกล้สถานีรถไฟฟ้าได้ดินสามย่าน และสถานีรถไฟฟ้าอีกหลายสถานี และมีป้ายรถโดยสารประจำทางตั้งอยู่หน้าโครงการ ทำให้การเดินทางเข้าถึงโครงการค่อนข้างสะดวกสบาย

ภาพที่ 3.26 แสดงแผนที่การเข้าถึงโครงการ
ที่มา: พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

ทางรถยนต์ส่วนบุคคล

ภาพที่ 3.27 แสดงการเข้าถึงโครงการทางรถยนต์ส่วนบุคคล
ที่มา : สภากาชาดไทย

โครงการตั้งอยู่บริเวณมูมถนน 2 สาย คือ ถ.อังรีดูนังต์ และถ.พระรามที่ 4 ซึ่งเป็นทางเข้าหลัก ทางเดียวกับสถานเสาวภา สภากาชาดไทย

3.2.2 มุมมองระหว่างการเข้าถึง

ภาพที่ 3.28 แสดงมุมมองการเข้าถึงโครงการทางถนนอังรีดูนังต์
ที่มา : สภากาชาดไทย

- มุมมองการเข้าถึงโครงการ เนื่องจากตัวโครงการตั้งอยู่บริเวณมุมถนน 2 สาย คือ ถนนอังรีดูนังต์ และถนนพระรามที่ 4 ทำให้มีการเข้าโครงการได้อย่างง่าย ๆ และสะดวกสบายในการเดินทาง ส่วนมุมมองที่น่าสนใจ คือ ทางเข้าจากถนนพระรามที่ 4 ซึ่งเป็นทางเข้าหลัก ทางเดียวกับสถานเสาวภาสภากาชาดไทย มุมมองที่เกิดจากการที่โครงการมีตัวอาคารเก่าอนุรักษ์ และสภาพแวดล้อมที่ร่มเย็นอันเกิดจากวงเวียนสระน้ำ ทำให้เกิดพื้นที่ภายในโครงการเป็นพื้นที่เปิดโล่ง สร้างความเป็นส่วนตัวในเรื่องของมุมมอง เรื่องเสียงและฝุ่นควันจากภายนอกได้ส่วนหนึ่ง

3.2.3 ที่จอดรถยนต์ จักรยานยนต์ จักรยาน

ภาพที่ 3.29 แสดงพื้นที่จอดรถ

ที่มา : สภากาชาดไทย

ภาพที่ 3.30 แสดงพื้นที่จอดรถ

ที่มา : สภากาชาดไทย

- โดยตัวพิพิธภัณฑน์ ในชั้นใต้ดินมีพื้นที่จอดรถ จำนวน 72 คัน ซึ่งเพียงพอต่อผู้เข้าชมและพนักงานประจำโครงการ อีกทั้งภายในสภากาชาดไทยประกอบด้วยตัวอาคารหลายอาคาร ทำให้มีพื้นที่ถนนผ่านหน้าอาคารเป็นทางเดียว (One Way) ซึ่งในบริเวณที่จอดรถสามารถจอดได้สำหรับผู้เข้าใช้บริการ ส่วนพนักงานภายในสภากาชาดไทยนั้น ส่วนใหญ่จะนำพาหนะไปจอดในบริเวณหน้าอาคารส่วนทำงานของตนเอง ซึ่งรองรับบริเวณจอดรถในส่วนนั้นไว้แล้ว และอีกส่วนหนึ่งสามารถจอดได้ตามริมทางระหว่างช่วงอาคารได้

3.2.4 การรับรู้ของทางเข้า

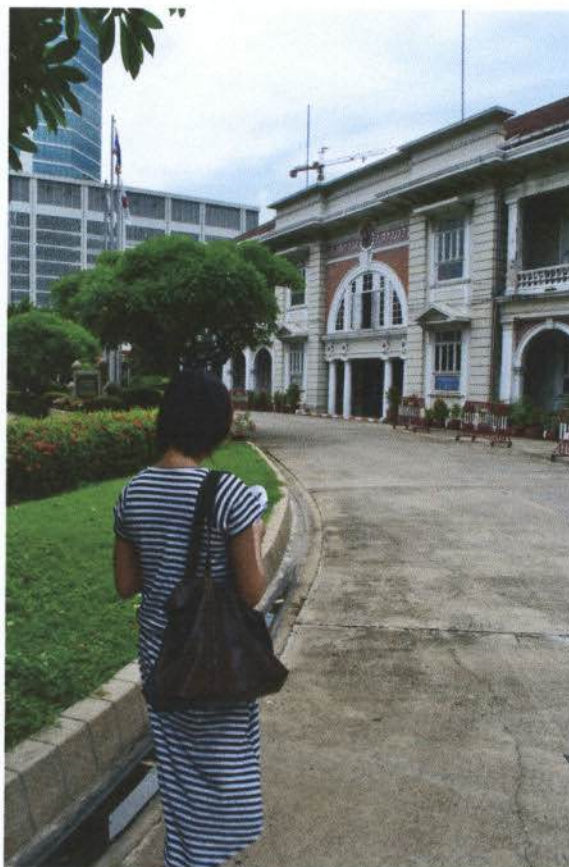

ภาพที่ 3.31 แสดงการรับรู้ของทางเข้า
ที่มา: สภากาชาดไทย

- เนื่องจากตัวโครงการตั้งอยู่บริเวณมุมถนน 2 สาย คือ ถนนอังรีดูนังต์ และถนนพระรามที่ 4 เป็นสี่แยก สามารถมองเห็นตัวโครงการ ได้อย่างชัดเจน และมีทางเข้าโครงการหลายทางทำให้การเข้าถึงตัวโครงการนั้นเป็นไปอย่างสะดวกสบาย

3.3 การเข้าอาคาร (Building Entrance)

3.3.1 ทางเข้าสำหรับผู้รับบริการ (เป้าหมายหลัก-รอง)

ภาพที่ 3.32 แสดงทางเข้าสำหรับผู้รับบริการ
ที่มา : สภากาชาดไทย

- ส่วนใหญ่ผู้รับบริการนั้น จะเดินทางมาหลายลักษณะ เช่น ทางเท้า ทางรถยนต์ส่วนตัว และทางโดยสารอื่น ๆ โดยนักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าถึงโครงการโดยทางเท้าเป็นส่วนใหญ่ เพราะอยู่ใกล้ในบริเวณที่ตนศึกษาอยู่ และสะดวกในการเดินทาง ส่วนพวกมาบริจาค ชาวต่างชาติ นั้น ส่วนใหญ่อาศัยรถยนต์ส่วนตัว หรือไม่ก็อาศัยรถแท็กซี่ ในการเดินทางเข้าถึงโครงการเพื่อสะดวกในการทำธุระและเยี่ยมชมสถานที่ภายในสภากาชาดไทย โดยสามารถเข้าได้ทั้งสองทางของโครงการ คือ ถนนอังรีดูนังต์ และถนนพระรามที่ 4

3.3.2 ทางเข้าสำหรับผู้ให้บริการ

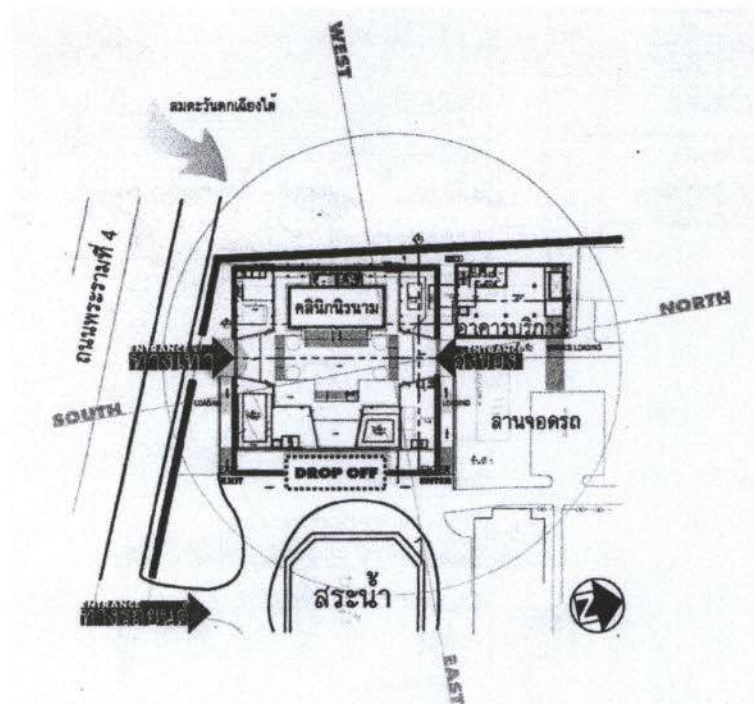

ภาพที่ 3.33 แสดงทางเข้าสำหรับผู้ให้บริการ
ที่มา : สภากาชาดไทย

- ขึ้นอยู่สถานที่พักอาศัยของแต่ละคน ซึ่งส่วนมากแล้วการเข้าถึงโครงการของพนักงานนั้น จะมาจากทางด้านถนนอังรีดูนังต์ เนื่องจากการเข้าถึงทางนั้น ผ่านอาคารสำนักงานที่พนักงานส่วนใหญ่ทำงานกันอยู่ และมีที่จอดรถสำหรับพนักงาน โดยเฉพาะ

3.4 ทิศทางการวางอาคาร (Orientation)

3.4.1 สภาพภูมิอากาศที่สัมพันธ์กับการใช้สอย

ภาพที่ 3.34 แสดงทิศทางสภาพภูมิอากาศ

ที่มา : พิพิธภัณฑสถานชาติไทย

- อากาศ

สภาพของโครงการ เป็นตึกกรอบทรงสี่เหลี่ยม ตั้งอยู่ภายในสถานกาชาดไทยซึ่งอยู่บนมุมถนน 2 สาย คือ ถนนอังรีดูนังต์ และถนนพระรามที่ 4 ซึ่งเป็นถนนที่มีการจราจรที่หนาแน่นมีมลพิษทางอากาศเนื่องจากฝุ่นควันจากรถยนต์

- เสียง

มลพิษทางเสียงต่อโครงการเกิดจากการที่โครงการ เกิดจากการจราจรที่หนาแน่นประกอบด้วย ความหนาแน่นของกลุ่มอาคารที่มีอยู่ มีพื้นที่สีเขียว ที่เป็นพื้นที่ว่างและ โลง่น้อย ทำให้ไม่มีการดูดซับเสียงมากนัก มีแต่จะเกิดการสะท้อนเสียงให้ดังมากยิ่งขึ้น

- แดด

ทิศเหนือ เป็นบริเวณที่ได้รับอิทธิพลของแดดค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะบริเวณชั้นล่าง ๆ ของตัวโครงการ เนื่องจากมีตัวอาคารอีกส่วนหนึ่งมาบดบังแสงแดด ส่วนชั้นบนได้รับแสงแดดอยู่มากพอสมควร แต่ไม่มีอิทธิพลมากนัก เนื่องจากลักษณะของสถาปัตยกรรมภายนอกที่สามารถระบายความร้อนได้

ทิศตะวันออก เป็นบริเวณที่ได้รับแสงแดดค่อนข้างมากในตอนเช้า

ทิศใต้ เป็นพื้นที่ที่ได้รับอิทธิพลของแดดในช่วงบ่ายค่อนข้างมาก เนื่องจากอยู่ใกล้บริเวณถนนและมีสภาพแวดล้อมที่ไม่สามารถบดบังแสงแดดได้ทั่วถึง อีกทั้งยังได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศและเสียงค่อนข้างมากเนื่องจากอยู่ติดถนนใหญ่

ทิศตะวันตก เป็นพื้นที่ที่ได้รับอิทธิพลจากแสงแดดในช่วงบ่ายถึงเย็นค่อนข้างน้อย เนื่องจากอาศัยร่มเงาของอาคารข้างเคียง

3.4.2 ที่ดินกับอาคารและอาคารโดยรอบ รวมทั้งงานภูมิสถาปัตยกรรม

- โครงการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย ประกอบไปด้วยอาคาร 2 หลัง คือ อาคารบริการ และอาคารหลัก ซึ่งก็คืออาคารพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย โดยสร้างครอบอาคารคลินิกนิรนามเดิมในบริเวณสถานเสาวภา ของสถานภาพของสถานภาพไทย ตั้งอยู่บริเวณด้านหน้าฝั่งถนนพระรามที่ 4 หันหน้าเข้าหาสระน้ำและตึกเสาวภา

ภาพที่ 3.35 แสดงที่ดินกับอาคารและอาคาร โดยรอบ
ที่มา: สภากาชาดไทย

อาณาเขตโครงการ

ทิศเหนือ	ติดอาคารรังสิตานุสรณ์
ทิศใต้	ติดถนนพระรามที่ 4
ทิศตะวันออก	ติดวงเวียนสระน้ำและตึกเสาวภา
ทิศตะวันตก	ติดพื้นที่ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.5 สถาปัตยกรรมเดิม (Existing Architecture)

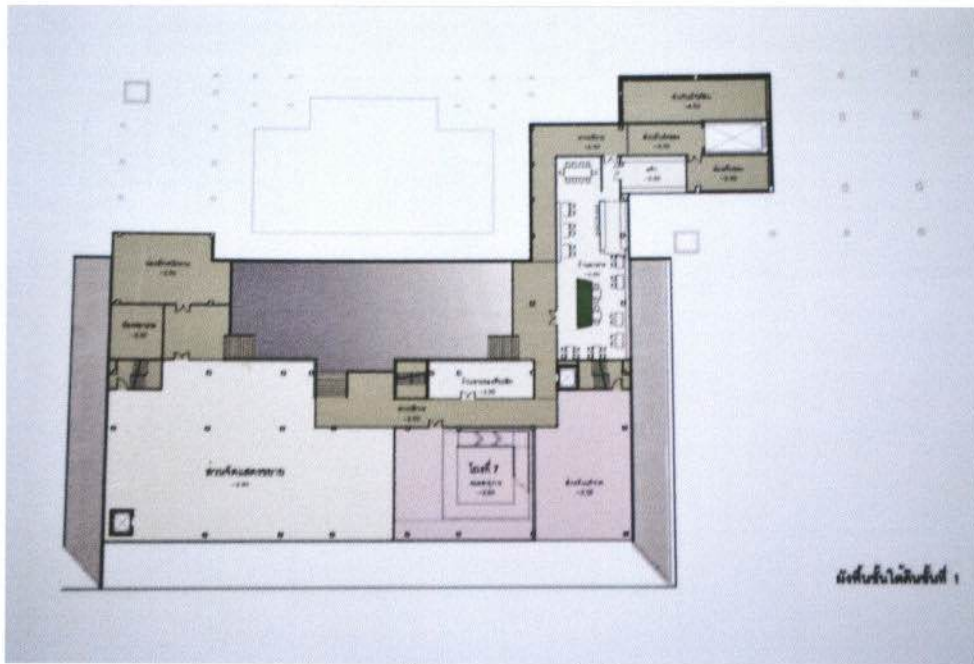
ภาพที่ 3.36 แสดงสถาปัตยกรรมภายนอกของพิพิธภัณฑ

ที่มา : <http://museum.redcross.or.th/emuseum/museum.html>

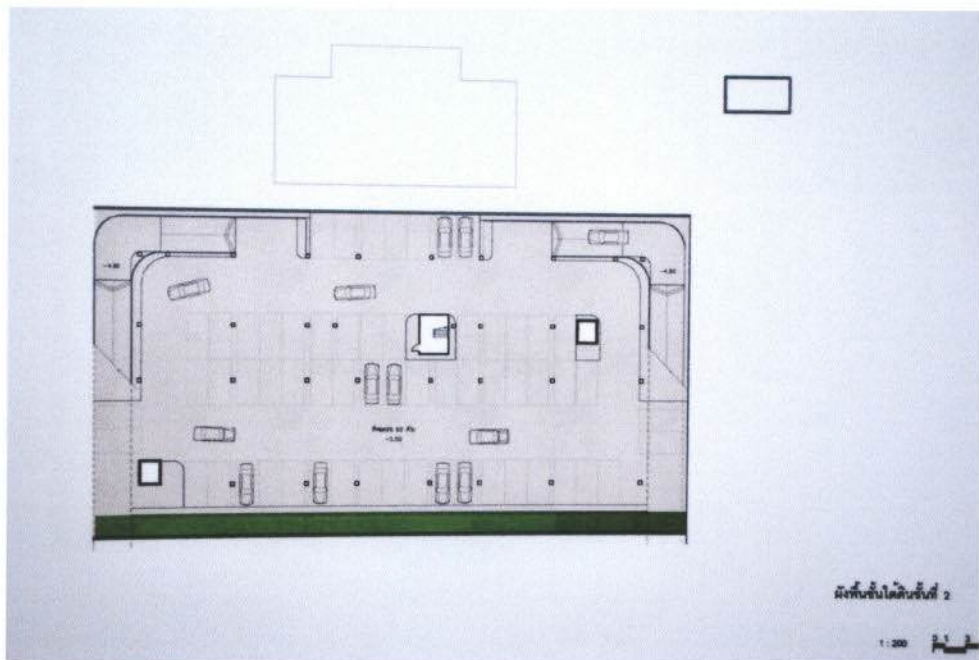
อาคารพิพิธภัณฑถูกออกแบบให้เป็นกล่องสี่เหลี่ยม ครอบอาคารคลินิกนิรนามเดิมไว้ และมีหลังคากระจกใสเป็นรูปกากบาท เพื่อแสดงสัญลักษณ์ของสถาปัตยกรรมไทย ลักษณะสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์ที่ค่อนข้างชัดเจนเช่นนี้ ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ใช้สอยภายใน ที่ทำให้สัดส่วนของพื้นที่จัดแสดงและพื้นที่รวมของอาคารแตกต่างกันค่อนข้างมาก

ทางเข้าของอาคารพิพิธภัณฑจะมี 3 ทาง ได้แก่ บริเวณเทียบรถ ทางเท้า และทางสำหรับขนส่งของ ซึ่งเกิดจากรูปทรงอาคารที่มาจากสัญลักษณ์กากบาท นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าส่วนบริการ เช่น ห้องน้ำ ร้านขายของที่ระลึก ส่วนรับบริจาค ห้องพยาบาล ห้องเครื่อง ถูกจัดวางรวมกันไว้ชั้นใต้ดิน และยกเอาส่วนนิทรรศการและจัดแสดงไว้ชั้นบน ผู้เข้าชมจะเข้ามาและเริ่มต้นที่ชั้น 1 ขึ้นไปเยี่ยมชมตามโถงนิทรรศการต่าง ๆ ตามลำดับ และสุดท้ายจะจบที่ชั้นใต้ดินที่ 1 ซึ่งมีส่วนบริการต่าง ๆ รอรับอยู่แล้ว วิธีการแบบนี้ ทำให้สามารถแบ่งแยกพื้นที่ได้ชัดเจนและจัดวางความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ได้ชัดเจน แต่มีข้อเสียคือ ไม่มีส่วนบริการระหว่างทางเดินแต่ละโถง หากต้องการใช้ ผู้เข้าชมจำเป็นต้องลงมาถึงชั้นใต้ดินที่ 1 ซึ่งไม่สะดวกนัก และอาจเกิดความไม่ต่อเนื่องในการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑได้

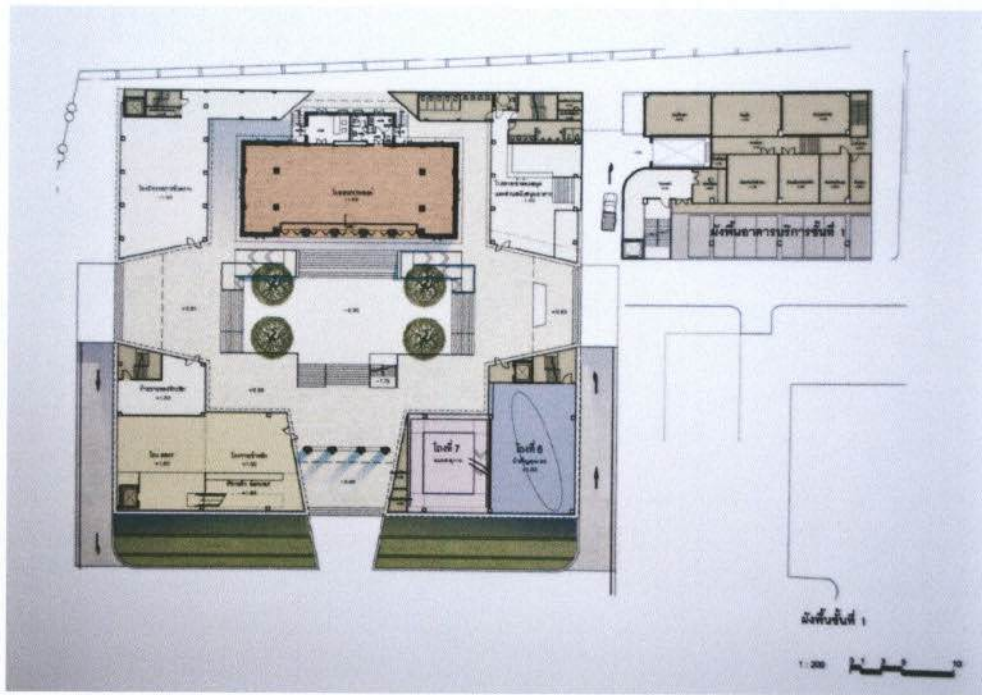
3.5.1 การสัญจรทางแนวนอน

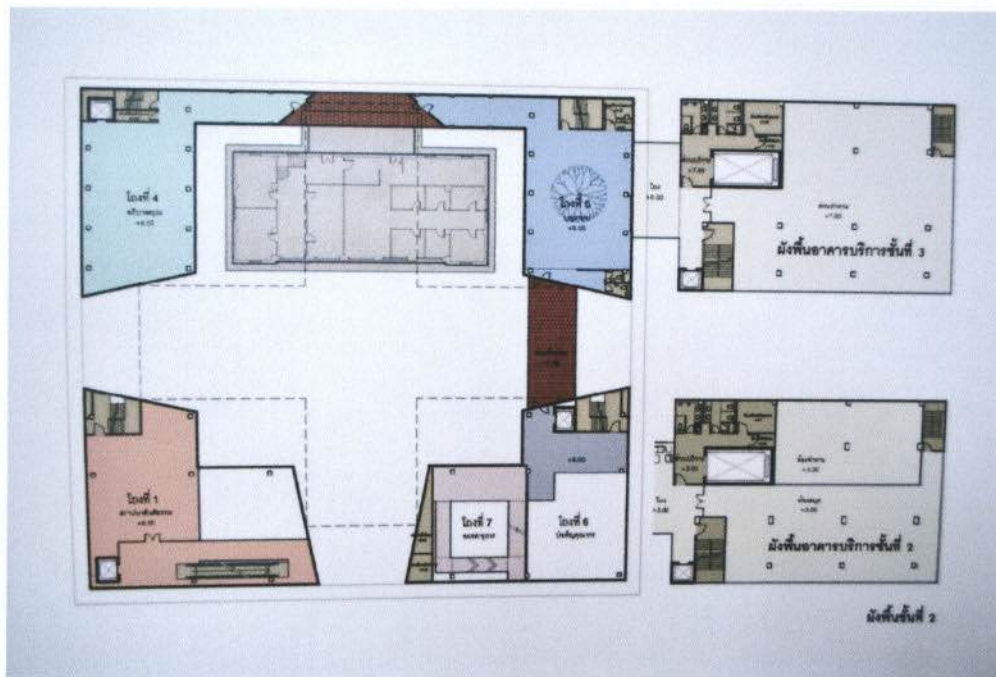
ภาพที่ 3.37 แสดงผังชั้นที่ 1
ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

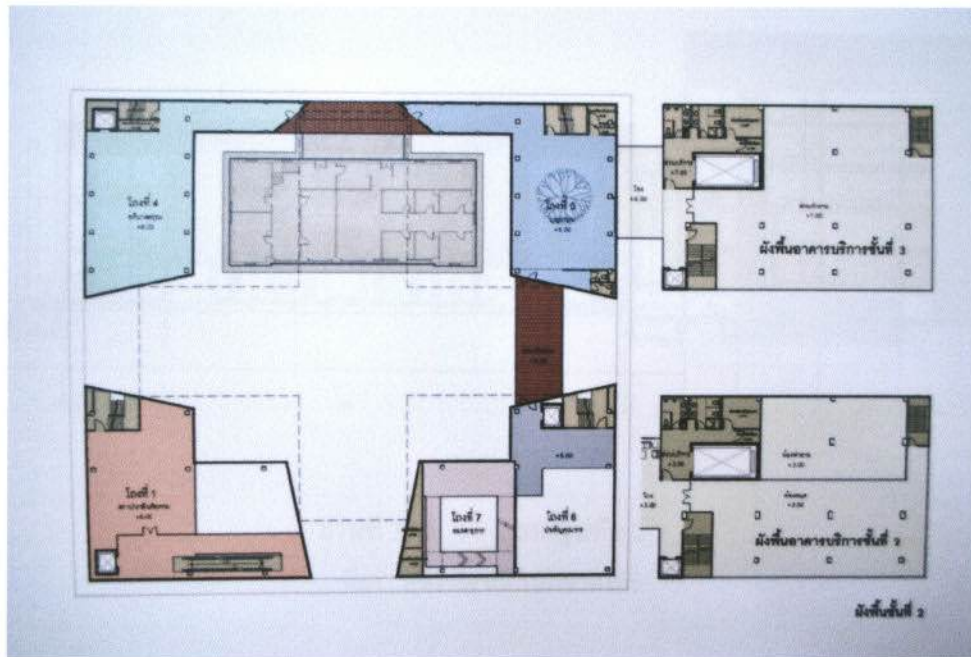
ภาพที่ 3.38 แสดงผังชั้นใต้ดินชั้นที่ 2
ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

ภาพที่ 3.39 แสดงผังพื้นที่ชั้นที่ 1
ที่มา : พิพิธภัณฑ์สภากาชาดไทย

ภาพที่ 3.40 แสดงผังพื้นที่ชั้นที่ 2
ที่มา : พิพิธภัณฑ์สภากาชาดไทย

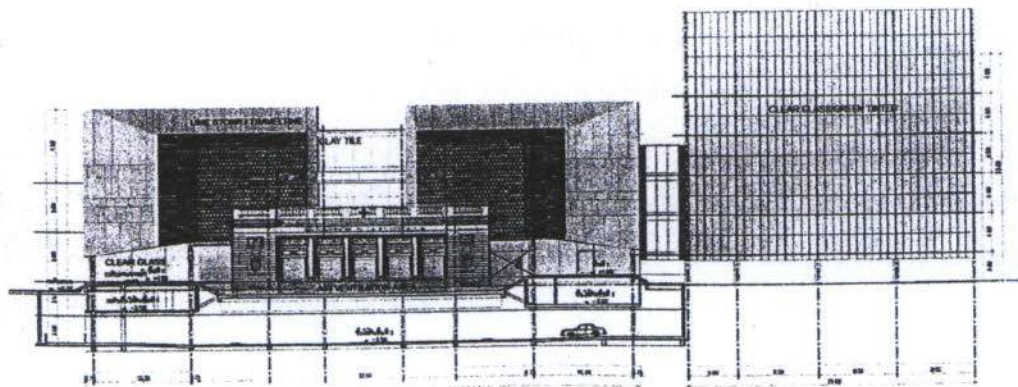

ภาพที่ 3.41 แสดงผังพื้นที่ชั้นที่ 3

ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

การสัญจรแนวอนนนั้นจะผังอาคารแสดงให้เห็นว่าในการชมนิทรรศการนั้นไม่สามารถสัญจรในแนวอนนได้ เนื่องจากสถาปัตยกรรมที่เป็นทรงสี่เหลี่ยม ครอบอาคารนั้น เชื่อมต่อกด้วยสะพานแต่ละส่วนซึ่งมีทางสัญจรในแนวตั้งเป็นส่วนมาก

3.5.2 การสัญจรทางแนวตั้ง

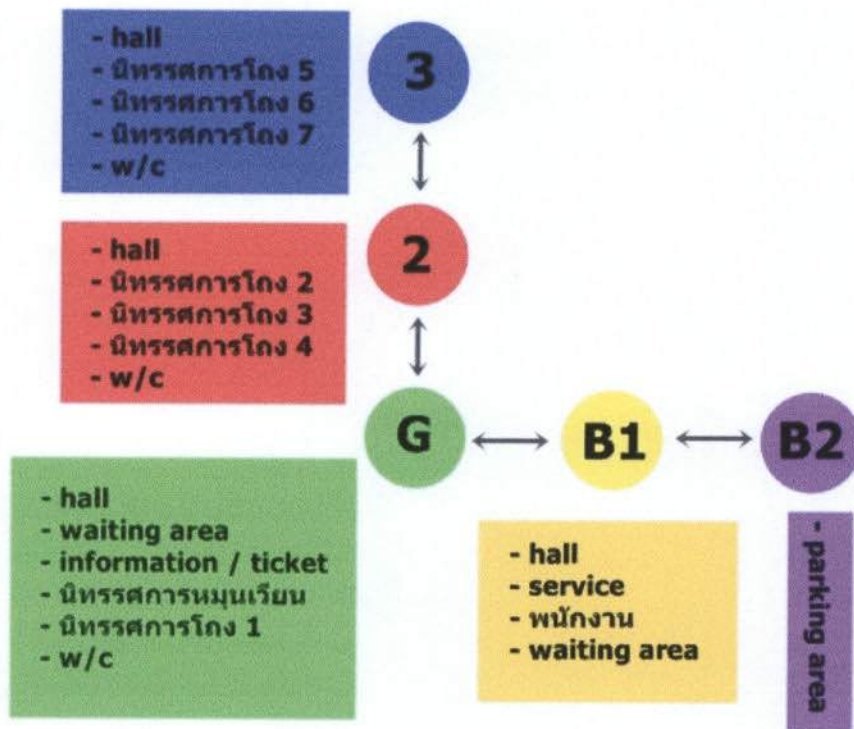

ภาพที่ 3.42 แสดงรูปตัด 1-1

ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

วิเคราะห์ทางสัญจรของการชมนิทรรศการ (Circulation)

ทางสัญจรภายในโครงการถูกกำหนดแนวคิดมาตั้งแต่เริ่มแรก โดยคณะกรรมการดำเนินการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ ได้กำหนดจำนวนโถงนิทรรศการทั้งหมด 7 โถง ซึ่งมีชื่อเรียกและจัดแสดงเนื้อหาที่แตกต่างกันออกไป เรียงลำดับตามประวัติการสถาปนาสภาอากาศไทย ทำให้ลักษณะการสัญจรภายในเป็นไปตามลำดับแบบทิศทางเดียว เพื่อให้ผู้เข้าชมเข้าใจเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้งและไม่สับสน เมื่อต้องการหยุดชมก็สามารถไปถึงทางออกได้ทันที แต่วิธีการแบบนี้ จะไม่เปิดทางเลือกให้แก่ผู้เข้าชม คือ ไม่สามารถเลือกโถงที่เข้าชมได้ และด้วยพื้นที่พิพิธภัณฑ์ที่มีขนาดใหญ่ หากต้องการหยุดพัก ก็มีสวนพักผ่อนไว้บริการเพียงจุดเดียว ซึ่งไม่เพียงพอ ส่วนวิธีการสัญจรเริ่มต้นจากชั้นบนก่อนแล้วจึงเดินลงมาเรื่อย ๆ เพื่อความสะดวกในการเข้าชมตามอย่างสากลทั่วไป และจบลงที่ชั้นใต้ดินที่ 1 ซึ่งต่อเนื่องกับร้านขายของที่ระลึกและส่วนรับบริจาค อันจะเป็นการช่วยเพิ่มความประทับใจในการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์มากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 3.45 แสดงพื้นที่ใช้สอยของตัวโครงการ
ที่มา : สภาอากาศไทย

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหาพิธีกรรมและพื้นที่จัดแสดง
 เนื้อหาพิธีกรรมทั้ง 7 หัวข้อ ถูกกำหนดโดยคณะกรรมการดำเนินการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์
 โดยมีแนวคิดการจัดแสดงและการใช้สีเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย ดังนี้

ตารางที่ 3.3 แสดงเนื้อหาพิธีกรรม

1. สถาปนาสันติธรรม	
สี	แดง
สัญลักษณ์	อุณาโลม
ความหมาย	อุดมการณ์ของสภากาชาดไทย ได้แก่ ธรรมแห่งสันติ เมื่อกาชาดไปยังที่ใด ยังให้เกิดสันติ ณ ที่แห่งนั้น
เรื่องที่จัดแสดง	ประวัติ กำเนิด สัญลักษณ์ ฯลฯ
แนวคิดการจัดแสดง	จัดจำลองห้องทรงงานองค์อุปนายิกา หุ่นขี้ผึ้งผู้ก่อตั้ง หุ่นจำลองที่ทำการสภากาชาดไทย ภาพเคลื่อนไหวของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
2. บูรณาการสถานศึกษา	
สี	แสด
สัญลักษณ์	ดวงอาทิตย์ พลังแห่งการรักษา
ความหมาย	การรักษาทั้งปวงกับการให้การศึกษา
เรื่องที่จัดแสดง	วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย โรงเรียนแพทย์ ตำราแพทย์ ชุดแพทย์พยาบาลห้องต่าง ๆ ในโรงพยาบาล
แนวคิดการจัดแสดง	หุ่นจำลองอาคาร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และ โรงพยาบาลสมเด็จพระศรีราชา วิดีโอการเรียนการสอน จำลองห้องผ่าตัด ทำฟัน ฯลฯ หุ่นจำลองแพทย์ พยาบาล มัลติวิชั่น วิดีโอวอลล์
3. โอสถบริรักษ์	
สี	เหลือง
สัญลักษณ์	นุ้มนวล
ความหมาย	การผลิตและการดูแลรักษาเซรุ่มและวัคซีน
เรื่องที่จัดแสดง	สถานเสาวภา การรีดพิษงู การทำเซรุ่มแก้พิษงู วัคซีนแก้โรคพิษสุนัขบ้า วัคซีนบีซีจี

ตารางที่ 3.3 แสดงเนื้อหาบทบรรณาธิการ	
แนวคิดการจัดแสดง	ห้องปฏิบัติการการจัดทำเซรามิก และ วัคซีนต่าง ๆ ป้องกันโรคติดต่อ
4. อภิบาลศรัทธา	
สี	เขียว
สัญลักษณ์	การเจริญเติบโต ถือเป็นกำลังและอนาคตของชาติ
ความหมาย	การบำรุงรักษาเด็ก (เลี้ยงเด็ก)
เรื่องที่จัดแสดง	เด็กกำพร้า อาหารเด็ก
แนวคิดการจัดแสดง	หุ่นขี้ผึ้งห้องนอนเด็ก เต็มเด็ก
5. บุญเกษม	
สี	น้ำเงิน
สัญลักษณ์	ทรัพย์ การให้
ความหมาย	ความสุขสบาย ปลอดภัย
เรื่องที่จัดแสดง	กาชาดช่วยชีวิต อุทิศช่วยกาชาด การบริจาคโลหิต อวัยวะ ดวงตา โรคเรื้อน โรคเอดส์ งานกาชาด
แนวคิดการจัดแสดง	วิดีโอการดำเนินงานของสภากาชาด
6. บำเพ็ญคุณากร	
สี	คราม
สัญลักษณ์	แพร่ไปในโลกกว้าง
ความหมาย	การบรรเทาทุกข์ ณ ที่เกิดเหตุทุกหนทุกแห่ง
เรื่องที่จัดแสดง	หน่วยการบรรเทาสาธารณภัย อาสาสมัคร สงครามมหาเอเชียบูรพา ธรณีภัยพิบัติสึนามิ
แนวคิดการจัดแสดง	การบรรเทาทุกข์ ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ
7. อมรสาธุการ	
สี	ม่วง
สัญลักษณ์	สมเด็จพระเทพรัตนสุตาฯ สยามบรมราชกุมารี
ความหมาย	ความยั่งยืน
เรื่องที่จัดแสดง	ของที่ระลึกต่าง ๆ ของสภากาชาดไทย
แนวคิดการจัดแสดง	การรับบริจาค

ที่มา : พิพิธภัณฑ์สภากาชาดไทย

จากลักษณะสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์ชัดเจน ทำให้ได้อาคารย่อย เป็นก้อนสี่กั๊กตรงมุม และเชื่อมถึงกันด้วยทางเดินเล็ก ๆ ลักษณะที่ว่างเหมาะสมแก่การเชื่อมต่อกันทางตั้งมากกว่าทางราบ ส่งผลต่อความต่อเนื่องของเนื้อหาพิพิธภัณฑ์ ซึ่งต้องเป็นไปในลักษณะทิศทางเดียว (One-way) และการสัญจรทางราบ ที่ก่อให้เกิดเส้นทางยาวและววงวน ยุ่งยากต่อการชมพิพิธภัณฑ์

วิเคราะห์แนวคิดการจัดแสดง

เนื่องจากสถาปนิกไม่ได้ทำงานร่วมกับสถาปนิกภายในและนักออกแบบพิพิธภัณฑ์ตั้งแต่เริ่มแรก เมื่อได้รับหัวข้อและเนื้อหาพิพิธภัณฑ์มา จึงวางแนวคิดโดยคำนวณพื้นที่จัดแสดงคร่าว ๆ และออกแบบที่ว่างไว้อย่างหลวม ๆ ที่สุด โดยเริ่มคิดจากโถงที่ถือเป็นจุดเด่นของพิพิธภัณฑ์ ซึ่งได้แก่ โถง 5-6-7 ก่อน แล้วจึงไล่ลงมาเรื่อย ๆ ตามลำดับ ทำให้เกิดปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างเนื้อหาพิพิธภัณฑ์และพื้นที่จัดแสดง

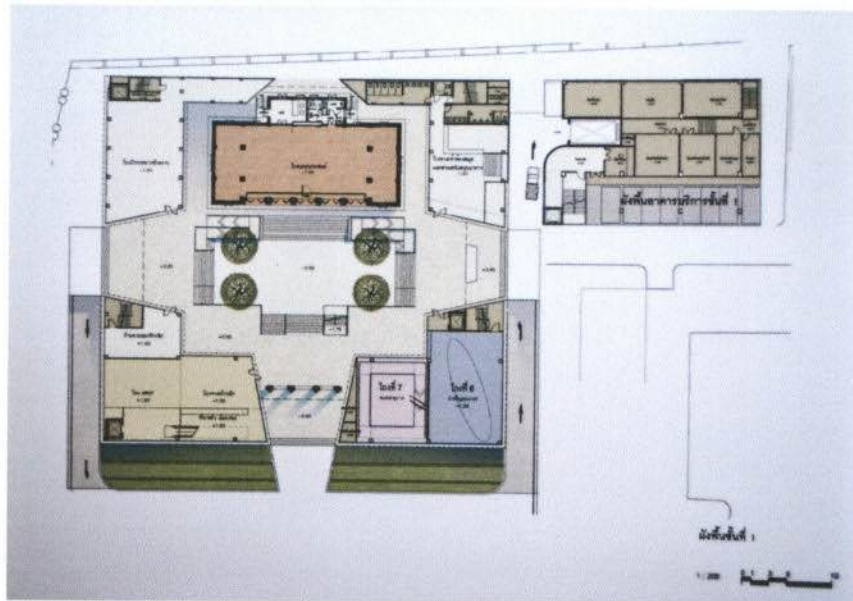

ภาพที่ 3.46 แสดงแนวคิดการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์ภายใน โถง 5 (บุญเกษม)

ที่มา : <http://museum.redcross.or.th/emuseum/museum.html>

จากทัศนียภาพแนวคิดจากการจัดแสดงนิทรรศการภายใน โถง 5-6-7 ซึ่งถือเป็นโถงที่เป็นจุดเด่นของนิทรรศการทั้งหมด จะเห็นได้ว่า สถาปนิกพยายามแก้ปัญหาลักษณะสถาปัตยกรรมที่เป็นก้อนสี่เหลี่ยมแยกออกจากกัน และเชื่อมกันด้วยทางเชื่อมเล็ก ๆ ซึ่งสร้างความต่อเนื่องของการชมนิทรรศการทางราบได้ยาก จึงออกแบบให้วิธีการเดินชมเป็นไปในทางตั้ง เชื่อมทะลุแต่ละชั้นถึงกัน โดยใช้ทางลาดและบันไดเป็นทางสัญจร ซึ่งวิธีนี้ทำให้เกิดปัญหาในการเดินชมนิทรรศการ คือ ลักษณะทางเดินค่อนข้างแคบและยาว อีกทั้งยังเป็นทางลาด ทำให้ผู้เข้าชมเดินชมไม่ค่อยสะดวกนัก และในกรณีที่ผู้เข้าชมเป็นหมู่คณะ มาจำนวนมากพร้อม ๆ กัน ก็ยิ่งทำให้เกิดปัญหาในการเดินชมมากยิ่งขึ้น

3.5.3 ที่ว่างภายในอันเกิดจากสถาปัตยกรรมหลัก

ภาพที่ 3.49 แสดงพื้นที่ว่างภายในอันเกิดจากสถาปัตยกรรมหลัก

ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

ตัวโครงการถูกแบ่งที่ว่างภายในโดยช่วงอาคารที่เป็นทรงสี่เหลี่ยม 4 ก้อน เชื่อมต่อกันด้วยหลังคาใส ซึ่งภายในเป็นพื้นที่โล่ง ด้วยช่วงเสาของอาคารและพื้นที่ของภูมิสถาปัตยกรรม ทำให้มีพื้นที่ว่างที่เกิดจากงานสถาปัตยกรรมหลัก ซึ่งเป็นทำเป็นส่วนพักผ่อนและส่วนพื้นที่ทางภูมิสถาปัตยกรรม เพื่อเพิ่มความร่มรื่นให้แก่ตัวโครงการ

3.5.4 ข้อกำหนดต่าง ๆ ในการปรับปรุง (กฎหมาย พ.ร.บ.)

โครงการพิพิธภัณฑสถานประกอบด้วยอาคาร 2 หลังคือ อาคารพิพิธภัณฑสถานและอาคารบริการ มีทางเดินเชื่อมถึงกัน จากแนวความคิดหลักที่ต้องการสร้างพิพิธภัณฑสถานรอบอาคารคลินิกนิรนามเดิม เพื่อเป็นการอนุรักษ์อาคารเก่า แต่เนื่องจากอาคารคลินิกนิรนามเดิมตั้งอยู่ใกล้เขตที่ดินของสถานเสาวภามาก และจากกฎหมายอาคารเรื่องระยะร่นและแนวอาคาร จึงทำให้พื้นที่อาคารที่จะสร้างใหม่ถูกจำกัดไม่ให้เกิน 10,000 ตารางเมตร เพื่อให้สามารถสร้างอาคารคลินิกนิรนามเดิมได้ ดังนั้นจึงต้องสร้างอาคารบริการแยกออกมาอีก 1 หลัง เป็นทั้งสำนักงาน คลังพิพิธภัณฑสถาน ศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย และเชื่อมต่อกับอาคารพิพิธภัณฑสถานบริเวณห้องสมุดชั้นที่ 1 เพื่อสามารถต่อเติมขยายห้องสมุดในภายหลัง การแยกอาคารแบบนี้สะดวกต่อการใช้งานมากกว่ารวมอยู่ในหลังเดียวกัน เพราะการเปิด-ปิดทำการของทั้งสองส่วนอาจไม่ตรงกัน นอกจากนี้ยังทำให้สามารถออกแบบอาคารที่มีเอกลักษณ์ได้เป็นอย่างมากอีกด้วย

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. 2522

“อาคารพิเศษ” หมายความว่า อาคารที่ต้องการมาตรฐานความมั่นคงแข็งแรง และความปลอดภัยเป็นพิเศษ เช่น อาคารดังต่อไปนี้

(ก) โรงมหรสพ อัฒจันทร์ หอประชุม หอสมุด หอศิลป์ พิพิธภัณฑสถาน หรือ ศาสนสถาน

หมวด 2

ส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

ส่วนที่ 1

วัสดุของอาคาร

ข้อ 14 สิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่ติดตั้งบนพื้นดิน โดยตรงให้ทำด้วยวัสดุทนไฟทั้งหมด

ส่วนที่ 3

บันไดของอาคาร

ข้อ 24 บันไดของอาคารอยู่อาศัยรวม หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงานอาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน และอาคารพิเศษ สำหรับที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันไม่เกิน 300 ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร แต่สำหรับบันไดของอาคารดังกล่าวที่ใช้กับชั้น ที่มีพื้นที่อาคารชั้นเหนือขึ้นไปรวมกันเกิน 300 ตารางเมตร ต้องมี

ข้อ 31 ประตุนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตรสูงไม่น้อยกว่า 1.90 เมตร และต้องทำเป็นบานเปิดชนิดผลักออกสู่ภายนอกเท่านั้น กับต้องติดอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้ บานประตูปิดได้เอง และต้องสามารถเปิดออกได้โดยสะดวกตลอดเวลา ประตูหรือทางออกสู่บันไดหนีไฟ ต้อง ไม่มีธรณีหรือขอบกั้น

ข้อ 32 พื้นหน้าบันไดหนีไฟต้องกว้างไม่น้อยกว่าความกว้างของบันไดและอีกด้านหนึ่งกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

หมวด 4

แนวอาคารและระยะต่าง ๆ ของอาคาร

ข้อ 42 อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้แหล่งน้ำสาธารณะ เช่น แม่น้ำ คู คลอง ลำราง หรือลำกระโดง ถ้าแหล่งน้ำสาธาณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธาณะนั้นไม่น้อยกว่า 3 เมตร แต่ถ้าแหล่งน้ำสาธาณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป ต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธาณะนั้นไม่น้อยกว่า 6 เมตร

สำหรับอาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้แหล่งน้ำสาธาณะขนาดใหญ่ เช่น บึง ทะเลสาบ หรือทะเล ต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธาณะนั้นไม่น้อยกว่า 12 เมตร

ทั้งนี้ เว้นแต่ สะพาน เขื่อน รั้ว ท่อระบายน้ำ ท่าเรือ ป้าย อุโมงค์ คานเรือ หรือที่วางที่ใช้เป็นที่จอดรถไม่ต้องร่นแนวอาคาร

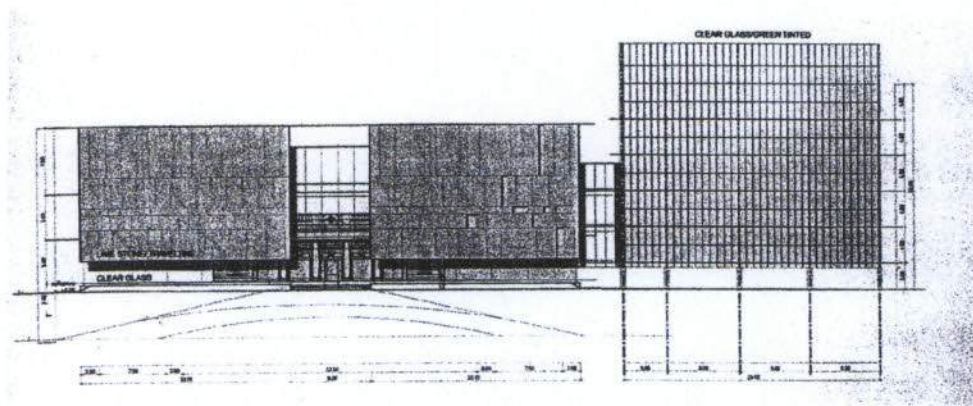
ข้อ 50 ผนังของอาคารที่มีหน้าต่าง ประตู ช่องระบายอากาศหรือช่องแสง หรือระเบียงของอาคารต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดิน ดังนี้

(1) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 9 เมตร ผนังหรือระเบียงต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(2) อาคารที่มีความสูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ผนังหรือระเบียงต้องอยู่ห่างเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 3 เมตร

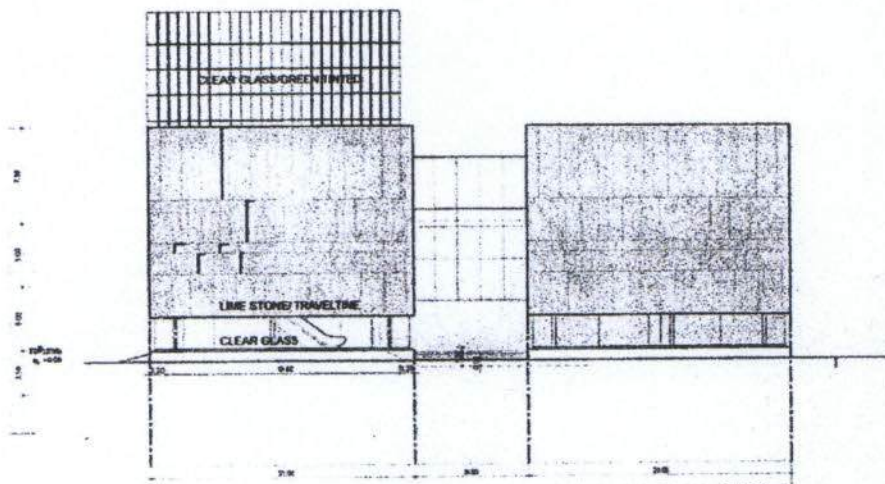
ผนังของอาคารที่อยู่ห่างเขตที่ดินน้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ใน (1) หรือ (2) ต้องอยู่ห่างจากเขตที่ดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร เว้นแต่จะก่อสร้างชิดเขตที่ดินและอาคารดังกล่าวจะก่อสร้างได้สูงไม่เกิน 15 เมตรผนังของอาคารที่อยู่ชิดเขตที่ดินหรือห่างจากเขตที่ดินน้อยกว่าที่ระบุไว้ใน (1) หรือ (2) ต้องก่อสร้างเป็นผนังทึบ และคานฟ้าของอาคารด้านนั้นให้ทำผนังทึบสูงจากคานฟ้าไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร ในกรณีก่อสร้างชิดเขตที่ดินต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของที่ดินข้างเคียงด้านนั้นด้วย

3.6 โครงสร้างและงานระบบ (Structure and Engineering System)

ภาพที่ 3.50 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก

ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

ภาพที่ 3.51 แสดงรูปด้านทิศใต้

ที่มา : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย

โครงสร้างของโครงการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย เป็นพิพิธภัณฑที่อยู่ในการดำเนินการก่อสร้าง โดยสถาปนิกได้ออกแบบให้เป็นกล่องสี่เหลี่ยม ครอบอาคารคลินิกนิรนามเดิมไว้ และมีหลังคากระจกใสเป็นรูปกากบาท เพื่อแสดงสัญลักษณ์ของสภากาชาดไทย ลักษณะสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์ที่ค่อนข้างชัดเจน ส่วนผนังภายในเป็นแบบผนังก่ออิฐฉาบปูนปลั๊ตผนังโครงเบากรุแผ่นฉิปซ์บอร์ด

3.6.1 ระบบไฟฟ้ากำลัง

มีการต่อไฟฟ้าจากสายไฟแรงสูงเข้าสู่ด้านหน้าทางเข้าของโครงการ เข้าสู่แผงควบคุมไฟฟ้าหลักของโครงการ แล้วค่อยจ่ายไปยังแผงควบคุมไฟฟ้าแต่ละอาคาร และแยกไปยังแผงควบคุมไฟฟ้าย่อยในแต่ละส่วนของโครงการ

3.6.2 ระบบแสงสว่าง

การให้แสงสว่างภายในอาคารสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ

1. แสงประดิษฐ์ มีขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานในแต่ละส่วน และเพิ่มความปลอดภัยกับผู้ใช้งานที่จากพื้นที่สว่างจ้าไปสู่ที่มืด หรือจากมืดไปสว่าง การใช้แสงประดิษฐ์ ช่วยให้ความเข้มของแสงเพียงพอกับความต้องการมากขึ้นขึ้นอยู่กับประเภทของกิจกรรม โดยแบ่งด้วยชนิดของหลอดดวงโคมดังนี้

1.1 หลอด INCANDESCENT มีคุณสมบัติคือให้แสงสว่าง 10% ความร้อน 90% ให้แสงสว่าง 14-18 ลูเมน/วัตต์ ใช้กับบริเวณที่ต้องการบรรยากาศที่สวยงามมากกว่าใช้แสงสว่างในการทำงาน เช่น โถง ทางเข้า ห้องรับรอง ห้องอาหาร LOBBY หรือห้องจัดนิทรรศการที่ต้องการ ให้แสงเน้นเฉพาะจุด

1.2 หลอด FLUORESCENT ให้แสง 25% ความร้อน 75% ในวัตต์ที่เท่ากับ INCANDESCENT จะให้แสงสว่างมากกว่า 50-80 ลูเมน/วัตต์ ใช้ในส่วนพื้นที่สำนักงาน ส่วนห้องพัก ส่วนห้องเรียน และห้องสมุด เนื่องจากให้ความร้อนน้อยกว่า แต่แสงสว่างมากกว่าในวัตต์ที่เท่ากัน จะทำให้ประหยัดกว่าทั้งต่อระบบไฟฟ้าและระบบปรับอากาศ

2. แสงธรรมชาติ หรือแสงอาทิตย์ เป็นทรัพยากรที่สามารถนำมาใช้ได้โดยไม่มีการสิ้นเปลือง หรือหมดไป ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีแสงสว่างแรงกล้าตลอดปี จึงควรนำเอาแสงธรรมชาติมาใช้ให้มากที่สุด เพื่อเป็นการประหยัดไฟฟ้า นอกจากนี้แสงธรรมชาติในจำนวนพอเหมาะยังทำให้รู้สึกสบายตากว่าแสงไฟ หลักการให้แสงธรรมชาติในอาคาร คือ การจัดประมาณการส่องสว่างภายในอาคาร โดยปราศจากแสงจ้าสะท้อนเข้าตา ควรจัดให้ความเข้มของแสงภายในอาคารไม่ต่างจากภายนอกมากนัก เพื่อให้สายตาสามารถปรับตัวได้ทันทันที เมื่อออกไปนอกอาคารหรือเข้ามาในอาคาร ถ้าภายนอกมีแสงจัดจ้ามากเกินไป ต้องหาวิธีลดความแรงกล้าของแสง ด้วยการปลูกต้นไม้และการยื่นชายคาออกไป และการจัดแปลนโดย set ผนังเข้าข้างใน แล้วมีเสาดลอยอยู่นอกอาคาร

แสงสว่างที่ส่องมาจากดวงอาทิตย์โดยตรง เกิดขึ้นควบคู่กับพลังงานความร้อน แสงสว่างที่จ้ามาก ก็มีพลังงานความร้อนมาก แสงสะท้อนที่จ้าก็นำเอาพลังงานความร้อนมาด้วย เช่น ความร้อนอันเกิดจากการสะท้อนแสงบนถนนคอนกรีต จึงต้องควบคุมความร้อนโดยการทำแผงบังแดดและกรองแสง เพื่อลดความร้อนจากการสะท้อนแสง ควรจัดให้มีแสงส่องเข้าทุกส่วนของอาคาร

โดยให้มีการกระจายแสงที่สม่ำเสมอกันมากเท่าที่จะทำได้ ห้องที่ต้องการใช้แสงเป็นพิเศษ คือห้องที่ต้องใช้สายตามาก การใช้แสงธรรมชาติเพียงอย่างเดียวอาจเพียงพอในบางที่และบางเวลา เวลาอากาศมีครึ้มขมุกขมัว อาจใช้แสงธรรมชาติควบคู่ไปกับแสงประดิษฐ์ได้

3.6.3 ระบบประปา

มีการต่อระบบประปาเข้าสู่โครงการจากการประปานครหลวงเข้าสู่ถังเก็บน้ำของโครงการ แล้วจ่ายน้ำลงมาส่วนอื่น ๆ ของโครงการ

3.6.4 ระบบปรับอากาศ

เป็นระบบแยกส่วน (Split Type) เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน (Split Type) เป็นเครื่องที่แบ่งภาคมาจากเครื่องปรับอากาศแบบหน้าต่าง โดยแบ่งเป็นสองส่วน ส่วนที่อยู่นอกห้องเรียกว่า Outdoor Unit หรือ Condensing Unit ภาคที่อยู่ภายในห้องเรียกว่า Indoor Unit หรือ Evaporator Unit หรือเชิงพาณิชย์อาจเรียกว่า แฟนคอยล์ยูนิต (Fan Coil Unit, FCU) หรือ ถ้าตัวใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นตู้ ก็มีคนเรียกว่า เครื่องส่งลมเย็น (Air Handling Unit, AHU)

การพิจารณาที่ตั้ง Condensing Unit ควรจะทราบถึงลักษณะของเครื่องที่จะใช้ด้วย เพราะมีทั้งรุ่นที่เป่าลมร้อนด้านข้าง และรุ่นที่เป่าลมร้อนขึ้นด้านบน รวมทั้งลักษณะการนำลมเข้ามาระบาย ความร้อนของเครื่องว่าลมเข้าในลักษณะใด เพื่อให้เครื่องระบายความร้อนได้ดี นอกจากนี้จะต้องพิจารณาไม่ให้ลมร้อนที่เป่าออกจากเครื่องย้อนกลับไปที่เครื่องอีก เพราะจะทำให้ประสิทธิภาพของเครื่องลดลงอย่างมาก

การนำเครื่อง AHU มาตั้งไว้ในห้องปรับอากาศโดยตรง (เป็นเครื่องที่ตั้งไว้ โดยมองเห็นตัวเครื่อง และเป่าลมเย็นจากเครื่องโดยตรงเลย) หากเป็นเครื่องขนาดใหญ่ อาจจะแฉูด เทอะทะ ไม่สวยงาม (ความสวยงามขึ้นกับยี่ห้อ) และการกระจายลมจะไม่ดี เนื่องจากเครื่องจะเป่าลมจำนวนมากออกมาเป็นลำของอากาศเย็น หากตกลงตรงไหน ก็จะเย็นมากเฉพาะตรงนั้น จึงไม่เหมาะกับสำนักงาน เพราะหากนั่งโดนลมเย็นเป่านานๆ อาจจะไม่สบายได้ การติดตั้งในลักษณะนี้ อาจจะใช้ได้เฉพาะบริเวณโถง, ทางเดิน ซึ่งคนมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา หรือการนำ AHU หรือ FCU แขนงซ่อนไว้ในฝ้าเพดาน ก็จะทำให้ซ่อมบำรุงลำบาก เนื่องจากเนื้อที่ในฝ้าเพดานมักจะคับแคบ และมักจะมีโครงเคร่าฝ้า, สายไฟเกะกะ หรือช่องเปิดไม่สะดวก แล้วยังต้องใช้บันไดปีนขึ้นไปเวลาที่ให้บริการเครื่อง ในที่สุดความไม่สะดวกต่างๆ จะทำให้เครื่องขาดการเอาใจใส่ สกปรก และเครื่องจะชำรุดทรุดโทรมเร็วกว่าที่ควร แล้วยังในบริเวณนี้ก็จะพลอยสกปรก ทรุดโทรมไปด้วย และเนื่องจากที่เครื่องจะมี "น้ำทิ้ง" ที่เกิดจากการกลั่นตัวของความชื้นในอากาศออกมาด้วย หากท่อน้ำทิ้ง หรือถาดสกปรก ก็อาจจะทำให้น้ำล้น และหยดลงมาที่ฝ้าเพดาน ทำให้เสียหายได้ ยิ่งในกรณีที่เอาเครื่องไปแขวนไว้ใต้เพดาน หรือ หลังคาที่ร้อน จะยังมีปัญหามาก เพราะเครื่องปรับอากาศมี

ความเย็น เมื่อ โคนอากาศร้อนขึ้นในหลังคา อาจจะทำให้ฝ้าจับตัวเครื่องและหยดลงมาได้ นอกจากนี้จะทำให้ความเย็นลดลง เนื่องจากความร้อนในหลังคาด้วย ในกรณีที่ต้องการจะแขวนเครื่องที่ชั้นบนสุดของอาคาร ควรจะใช้วิธีทำฝ้าเพดานก่อนชั้นหนึ่ง แล้วจึงเอาเครื่องแขวนไว้ใต้เพดานนั้น (เปรียบเสมือนกับแขวนเครื่องไว้ภายในห้องนั่นเอง) แล้วจึงตีกลอง หรือตีฝ้าเพดานปิดเพื่อความสวยงามอีกชั้นหนึ่ง และที่สำคัญจะต้องออกแบบช่องเปิดบริการให้มีขนาดใหญ่เพียงพอ และสามารถเปิดได้โดยสะดวก ไม่หนักจนเกินไป ตัวแผ่นเปิดควรทำจากวัสดุที่ทนความร้อน และน้ำ และสามารถทำความสะอาดได้ง่าย และมีสีไม้ หรือสีคล้ำ เพื่อบดบังรอยนิ้วมือของช่าง และรอยสกปรกต่างๆ

3.6.5 ระบบดับเพลิง

การวางระบบดับเพลิงภายในอาคารสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ

1 ระบบเตือนภัยอัตโนมัติได้แก่

-MANUAL STATION GONGS เป็นระบบกริ่งเตือนภัย ใช้คู่กับระบบคนดิ่งสัญญาณเมื่อพบเห็น

-HEAT DETECTOR SPRINKLER ALARM ระบบตรวจจับความร้อน ติดตั้งบนฝ้าเพดานทำงานเพดานทำงานเมื่อความร้อนถึงระดับหนึ่ง สัญญาณเตือนภัยจะดังทั้งอาคาร และฝักบัวจะปล่อยน้ำดับเพลิง

-SMOKE DIRECTOR IN AIR SYSTEM ระบบตรวจจับควันสัมพันธ์กับระบบกริ่งเตือนภัย

2 ระบบดับเพลิง แบ่งออกเป็น 2 ระบบ ได้แก่

2.1 ระบบฉีดน้ำอัตโนมัติ (Sprinkler System) ติดตั้งในบริเวณพื้นที่ใช้สอยทั่วไป รวมทั้งห้องโถงและห้องประชุม นอกจากนี้ยังต้องติดตั้ง Sprinkler ชนิด Light Harzard บริเวณห้องเรียน ห้องพัก หรือบริเวณที่มีขนาดเล็ก เพราะแต่ละหัวครอบคลุมพื้นที่ 16 ตารางเมตร/หัว ติดห่างกันไม่เกิน 4-6 เมตร แต่สำหรับส่วนห้องครัว ต้องใช้แบบ Ordinary Harzard ซึ่งมีน้ำอยู่ในท่อตลอดเวลา มีความดันสูง พร้อมจะปล่อยน้ำได้ตลอดเวลา

ระบบนี้ ได้จัดการเดินน้ำไว้เหนือฝ้าเพดานไปตามจุดต่างๆของอาคารที่อาจเกิดเพลิงไหม้ได้ จะมีหัว Sprinkler ติดตั้งไว้เป็นหลอดแก้ว เมื่อเกิดเพลิงไหม้ หลอดแก้วได้รับความร้อนประมาณ 135-160 F หลอดแก้วจะแตก ลึนเปิดโดยอัตโนมัติแล้วปล่อยน้ำฉีดออกมา

ระบบ Sprinkler ประกอบด้วย ท่อน้ำหนึ่งท่อ อีกท่อไม่มีน้ำ เมื่อเกิดเพลิงไหม้น้ำในท่อซึ่งมาจากถังสำรองเก็บน้ำไว้ใช้ในการดับเพลิงจะฉีคน้ำออกมาระยะห่างของหัว Sprinkler ขึ้นอยู่กับสิ่งต่างๆดังนี้

ตารางที่ 3.2 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

หัวข้อหลัก	หัวข้อรอง	หัวข้อย่อย	รายละเอียด	การปรับปรุงหรือแก้ไข
บริบท	สภาพแวดล้อม ทางด้านนามธรรม สภาพแวดล้อม ทางด้านรูปธรรม (อาณาบริเวณ)	ความเชื่อ กลุ่มชาติพันธุ์ ประเพณี วัฒนธรรม ทิศเหนือ ทิศตะวันออก ทิศตะวันตก ทิศใต้	พุทธ/คริสต์ -อาคารรังสิตา- นุสรณ์ -วงเวียนสระน้ำ และตึกเสาวภา -พื้นที่ของ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย -ถนนพระรามที่ 4	-
การเข้าถึง	ความยากง่ายใน การเข้าถึง มุมมองระหว่าง การเข้าถึง	ทางบก	-รถยนต์ส่วนตัว -รถแท็กซี่ -รถไฟฟ้า BTS สยาม ต่อรถแท็กซี่ หรือมอเตอร์ไซด์ รับจ้าง -สถานีรถไฟใต้ดิน สามย่าน ถนนอังรีดูนังต์ และถนนพระรามที่ 4 ทำให้มีการเข้า โครงการได้อย่าง ง่าย ๆ และ สะดวกสบายใน	สร้าง culture ขึ้นมา ให้มีความเด่นชัด สูงขึ้น

	ที่จอดรถพาหนะ		การเดินทาง ชั้นใต้ดินของ โครงการ	
	การรับรู้ของ ทางเข้า		ถนนอังรีดูนังค์ ถนนพระรามที่ 4	
ทางเข้า อาคาร	ทางเข้าสำหรับผู้ ให้บริการ	กลุ่มหลัก กลุ่มรอง	- ถนนอังรีดูนังค์ - ถนนพระรามที่ 4	
	ทางเข้าสำหรับผู้ รับบริการ	กลุ่มหลัก กลุ่มรอง	- ถนนอังรีดูนังค์ - ถนนพระรามที่ 4	
ทิศ ทางการ วางอาคาร	ความสัมพันธ์ ระหว่างทิศทางการ วางอาคารกับ ภูมิอากาศ	อาคารที่ตั้ง โครงการ อาคาร โดยรอบ	ตัวโครงการอยู่มุม ถนนทั้งสองฝั่งทำ ให้สภาพภูมิอากาศ ในบริเวณนั้นมี มลพิษมาก อาคาร โดยรอบจะมี ตึกภายในของ สภากาชาด และตึก อาคารของจุฬาฯ ทำให้เมื่อมองจาก ภายในมีความโล่ง ของบรรยากาศ ท้องฟ้าและตึกสูง นอกนั้นก็จะเป็น อาคารเตี้ยๆและ ต้นไม้ปกคลุมทำ ให้รู้สึกถึง บรรยากาศ ธรรมชาติใจกลางเมือง	สร้างภูมิ สถาปัตยกรรมเพื่อ ลดชั้นมลพิษทาง อากาศและเสียง

	ความสัมพันธ์ ระหว่างทิศทางการ วางอาคารกับ มุมมอง		อาคารพิพิธภัณฑ์ ถูกออกแบบให้เป็น กล่องสี่เหลี่ยม ครอบอาคารคลินิก นิรนามเดิมไว้ และ มีหลังคากระจกใส ส่งผลกระทบต่อ พื้นที่ใช้สอยภายใน ที่ทำให้สัดส่วน ของพื้นที่จัดแสดง และพื้นที่รวมของ อาคารแตกต่างกัน ค่อนข้างมาก มุมมองที่เกิดจาก การที่โครงการมีตัว อาคารเก่าอนุรักษ์ และสภาพแวดล้อม ที่รุ่มเย็นอันเกิดจาก วงเวียนสระน้ำ ทำ ให้เกิดพื้นที่ภายใน โครงการเป็นพื้นที่ เปิดโล่ง สร้างความ เป็นส่วนตัวในเรื่อง ของมุมมอง เรื่อง เสียงและฝุ่นควัน จากภายนอกได้ ส่วนหนึ่ง	
สถาปัตยกรรม	การสัญจรทั้ง แนวตั้งและ แนวนอน	การสัญจรทาง นอน	การสัญจร แนวนอนนั้นจะผัง อาคารแสดงให้เห็น ว่าในการชม นิทรรศการนั้นไม่	สร้างบันไดหนีไฟ และทางสัญจรของ พนักงาน

	ที่ว่างภายในอันเกิด จากสถาปัตยกรรม หลัก	การสัญจรทางตั้ง	สามารถสัญจรใน แนวนอนได้ เนื่องจาก สถาปัตยกรรมที่ เป็นทรงสี่เหลี่ยม กรอบอาคารนั้น เชื่อมต่อกันด้วย สะพานแต่ละส่วน ซึ่งมีทางสัญจรใน แนวตั้งเป็น ส่วนมาก	
			จากผังอาคารที่ ทำทางสัญจรใน แนวตั้ง นั้นทำให้ เกิดพื้นที่ภายในที่มี โถงเป็น ส่วนประกอบ สร้างพื้นที่โถง และ จัดนิทรรศการ ภายในได้ไม่มาก นัก ซึ่งแต่ละส่วนมี ความสัมพันธ์กัน เชื่อมต่อกันด้วย สะพานซึ่งสามารถ เดิน ไปอีกอาคารได้	
			จากผังอาคาร นั้น ทำให้เกิดพื้นที่ ภายในที่มีโถงเป็น ส่วนประกอบ สร้างพื้นที่โถง และ	

			จัดนิทรรศการ ภายในได้ไม่มาก นัก ซึ่งแต่ละส่วนมี ความสัมพันธ์กัน เชื่อมต่อกันด้วย สะพานซึ่งสามารถ เดินไปอีกอาคารได้	
โครงสร้าง งาน ระบบ	โครงสร้าง ระบบไฟฟ้า ระบบแสงสว่าง ระบบประปา ระบบปรับอากาศ ระบบดับเพลิง		โครงสร้างเหล็ก จากห้องควบคุม แสงประดิษฐ์ แสงธรรมชาติ การประปานคร หลวง ระบบแยกส่วน (Split Type) -ระบบเตือนภัย อัตโนมัติ -ระบบดับเพลิง	

ที่มา : จากการวิเคราะห์

บทที่ 4

รายละเอียดโครงการ

4.1 วัตถุประสงค์ของการออกแบบ

4.1.1 เพื่อแก้ปัญหาคอขวดไม่ต่อเนื่องในการสัญจรทางราบ เนื่องด้วยตัวโครงสร้างของอาคาร และการตัดกันของทางสัญจรภายใน (Cross Circulation)

4.1.2 เพื่อแก้ปัญหาคารวางผังของโครงการเดิม ที่ก่อให้เกิดปัญหาเรื่องทัศนียภาพที่ไม่เหมาะสม

4.1.3 เพื่อแก้ปัญหาคารขาดพื้นที่และกิจกรรมในการรองรับผู้เข้าชมที่มาเป็นจำนวนมากในคราวเดียวกัน ช่วงก่อนเข้าชมนิทรรศการ

4.2 รายละเอียดโครงการ

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน พิพิธภัณฑ์สภากาชาดไทย สามารถแบ่งพื้นที่ออกได้เป็น 5 ส่วน คือ โถงทางเข้า นิทรรศการ บริการ สำนักงานและระบบ ดังต่อไปนี้คือ

4.2.1 โถงทางเข้า

4.2.1.1 โถงต้อนรับ

4.2.1.2 ประชาสัมพันธ์ และ ขายบัตร

4.2.1.3 จุดฝากสัมภาระ

4.2.2 นิทรรศการ

4.2.2.1 นิทรรศการถาวร

- โถงสถาปนาสันติธรรม
- โถงบูรณาการสถานศึกษา
- โถงไอศถาวรวิรักษ์
- โถงอภิบาลคุณธรรม
- โถงบำเพ็ญคุณงาม
- โถงบุญเกษม
- โถงอมรสาธุการ

4.2.2.2 นิทรรศการชั่วคราว

4.2.3 บริการ

- 4.2.3.1 ส่วนรับบริจาค / ห้องพยาบาล
- 4.2.3.2 ร้านอาหาร (food court)
- 4.2.3.3 ร้านกาแฟ / ห้องสมุด
- 4.2.3.4 ร้านจำหน่ายของที่ระลึก
- 4.2.3.5 ลานอเนกประสงค์
- 4.2.3.6 ห้องน้ำชาย / หญิง
- 4.2.3.7 ที่จอดรถ

4.2.4 สำนักงาน

- 4.2.4.1 ฝ่ายบริหาร
 - ห้องทำงานผู้อำนวยการ
- 4.2.4.2 ฝ่ายธุรการ
 - พื้นที่ทำงานแผนกบัญชี 2 คน
 - พื้นที่ทำงานประชาสัมพันธ์ 1 คน
- 4.2.4.3 พื้นที่ส่วนกลาง
 - ประชาสัมพันธ์ 3 คน
 - ประชุมขนาด 12 ที่นั่ง
- 4.2.4.4 พนักงานนิทรรศการ 12 คน
- 4.2.4.5 ฝ่ายควบคุม 3 คน
- 4.2.4.6 ฝ่ายทำความสะอาด 5 คน
- 4.2.4.7 ฝ่ายดูแลความเรียบร้อย 3 คน

4.2.5 งานระบบ

- 4.2.5.1 ห้องควบคุม
- 4.2.5.2 ห้องระบบไฟฟ้า
- 4.2.5.3 ห้อง A.H.U.

4.3 วัตถุประสงค์ของการออกแบบ

4.3.1 สามารถแก้ปัญหาความไม่ต่อเนื่องในการสัญจรทางราบ เนื่องด้วยตัวโครงสร้างของอาคาร และการตัดกันของทางสัญจรภายใน (Cross Circulation)

4.3.2 สามารถแก้ปัญหาการวางผังของโครงการเดิม ที่ก่อให้เกิดปัญหาเรื่องทัศนียภาพที่ไม่เหมาะสม

4.3.3 สามารถแก้ปัญหาการขาดพื้นที่และกิจกรรมในการรองรับผู้เข้าชมที่มาเป็นจำนวนมากในคราวเดียวกัน ช่วงก่อนเข้าชมนิทรรศการ

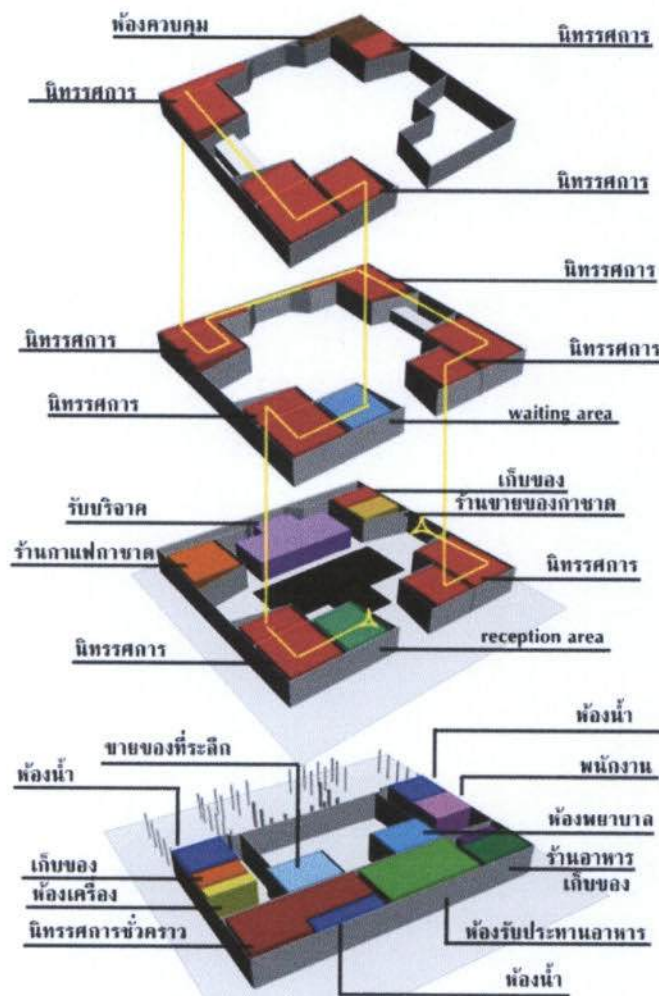
บทที่ 5

การออกแบบทางเลือก

การออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย เพื่อให้เหมาะสมที่สุดกับผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ และที่ตั้งโครงการนั้น จำเป็นต้องทำการทดลองออกแบบ (Experimental Design) โดยการออกแบบทางเลือก (Schematic Design) เพื่อทดลองความเป็นไปได้ (Possibility) ในแบบต่างๆ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) หรือเป้าหมาย (Goal) พร้อมทั้งวิเคราะห์จุดเด่นและจุดด้อยของแต่ละแบบ เพื่อเปรียบเทียบหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการพัฒนาการออกแบบขั้นต่อไป โดยทั้งนี้มีเกณฑ์

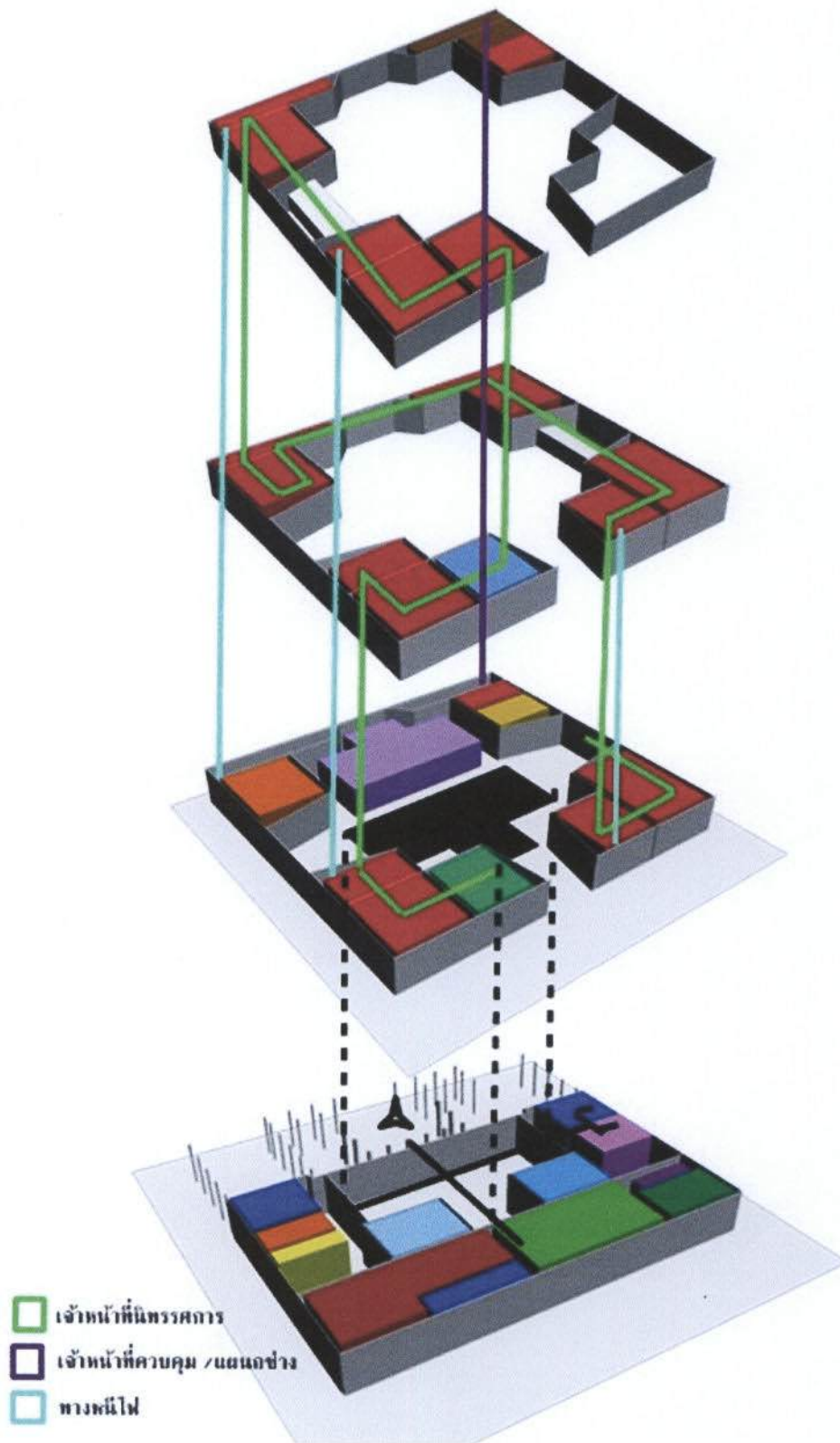
ได้ทดลองออกแบบมาทั้งหมด 3 แบบ ดังนี้คือ ทางเลือกที่ 1, 2 และ 3

5.1 ทางเลือกที่ 1

ภาพที่ 5.1 แสดงผังพื้นที่ทางเลือกที่ 1

ที่มา : จากการวิเคราะห์

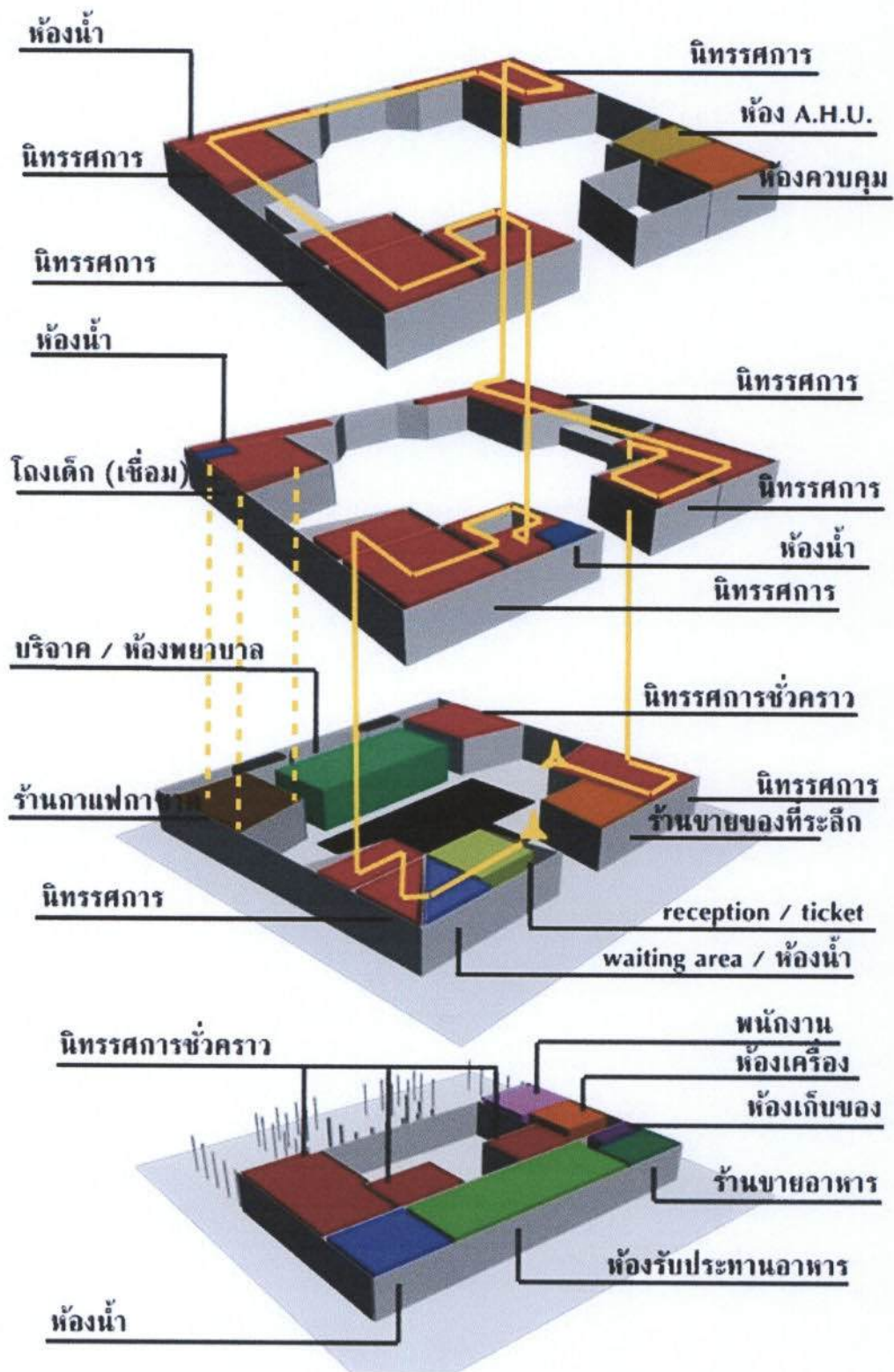

ภาพที่ 5.2 แสดงการสัญจรของผู้ใช้ ทางเลือกที่ 1
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ตารางที่ 5.1 การวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยทางเลือกที่ 1

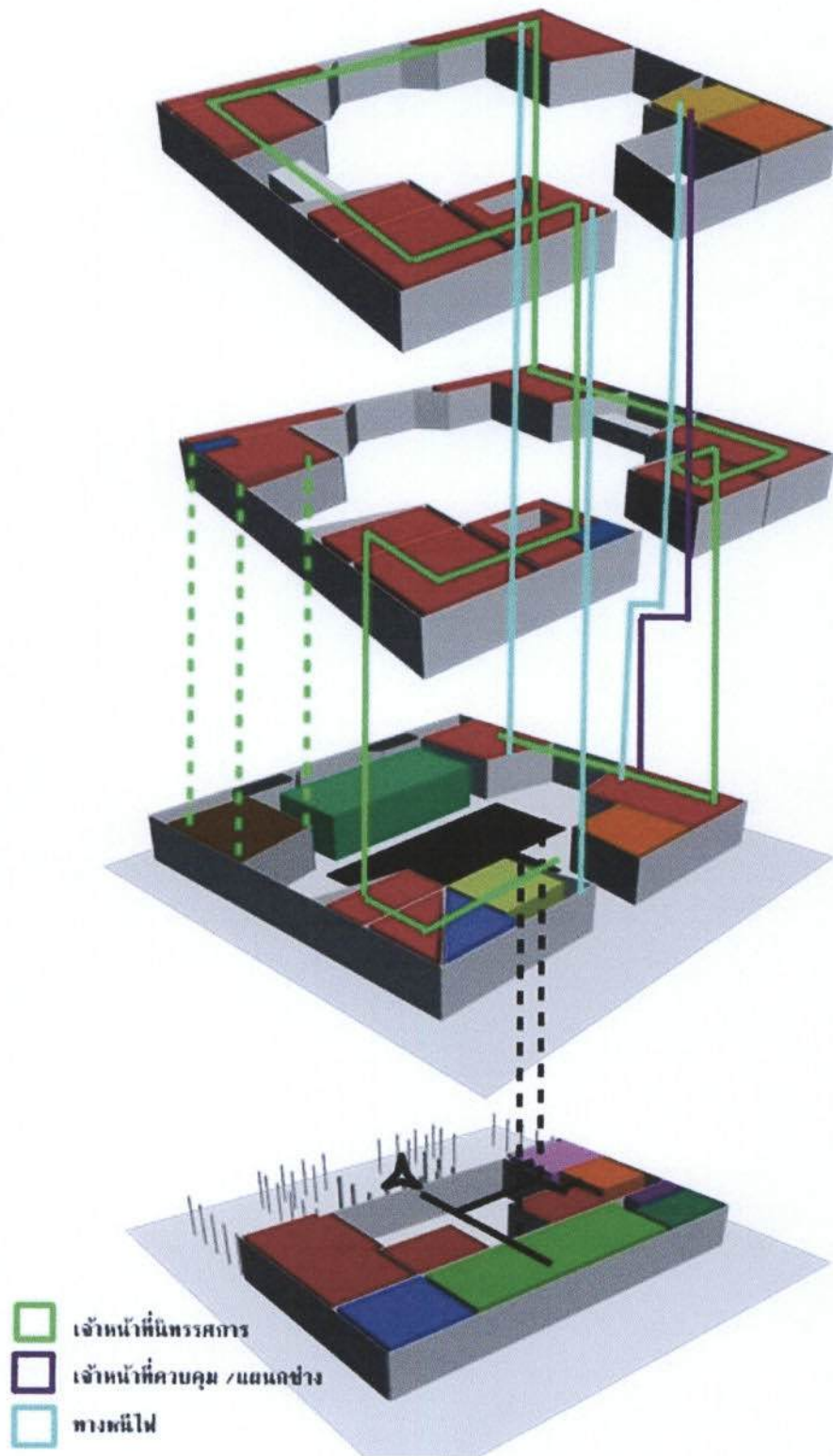
หัวข้อ	รายละเอียด	จุดเด่น	จุดด้อย	หมายเหตุ
ระบบ [ความสัมพันธ์ ของที่ว่าง]	ระบบรวมศูนย์ (Centralized) ตามแนวนอน / ระบบเชิงเส้น (Linear) ตาม แนวตั้ง	ใช้ทางสัญจรแนว เดิม แต่ย้ายส่วน นิทรรศการถาวรไว้ ในส่วนเดียวกันและ ย้ายส่วน food court มาอยู่ชั้นใต้ดินเพื่อ ไม่ให้กลิ่นและเสียง รบกวนนิทรรศการ	โถงต้อนรับมี ขนาดไม่ใหญ่ มาก อาจไม่ เพียงพอต่อจำนวน ผู้เข้าชมที่มาเป็น หมู่คณะ	สร้างพื้นที่โถง ต้อนรับที่ สามารถรองรับผู้ เข้าชมได้เป็น จำนวนมาก
ลำดับของ กิจกรรม	พบปะ ทำงาน พักผ่อน	มีพื้นที่สำหรับ waiting area	มีบางชั้นเท่านั้น	
ความต่อเนื่อง ของกิจกรรม	แยกเป็นส่วนๆ ตาม แนวนอน	มีการเรียงลำดับ ชั้นตอนตามหัวข้อ นิทรรศการ	-	
ความต่อเนื่อง ของการมอง	ไม่มีความ ต่อเนื่อง ของการมองเห็น	สร้างความต่อเนื่อง ด้วยหัวข้อนิทรรศการ และใช้พื้นที่ใน การเชื่อมแต่ละส่วน	-	
ความเข้าใจ/ สับสน	ไม่สามารถเข้าใจ ระบบ ความสัมพันธ์ ของที่ว่างได้ใน ภาพ ครั้งเดียว	การสัญจรอาจจะ สับสนได้ ในชั้นใต้ ดิน ซึ่งมีทางลง หลายทาง	-	

ทางเลือกที่ 1 นั้นน่าจะจัดให้ส่วนบริการอยู่ในชั้นใต้ดิน โดยไม่ให้สร้างความรบกวนแก่ส่วนนิทรรศการ ซึ่งในชั้นใต้ดินได้นำห้องน้ำ ห้องพยาบาล ห้องนิทรรศการชั่วคราว มาอยู่ในชั้นนี้ โขนนิทรรศการถาวรได้เริ่มต้นจากชั้น 1 ถึงชั้น 4 ซึ่งไม่ได้เปลี่ยนทางสัญจรเดิม แต่เพิ่มส่วน waiting area ขึ้นมาเพียงพอต่อผู้เข้าใช้ ในส่วนอาคารนิรนามเก่านั้นทำเป็นส่วนรับบริจาคซึ่งแยกจากตัวอาคารใหม่ เพื่อให้เป็นจุดที่เด่นชัด สามารถเข้าถึงได้ทุกทาง โดยทำตรงกลางให้เป็น garden court เพื่อรองรับผู้เข้าชม เป็นส่วนพักผ่อน สร้างบรรยากาศร่มรื่นแก่ผู้เข้าชมและตัวโครงการ

ภาพที่ 5.3 แสดงผังพื้นทางเลือกที่ 2

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 5.4 แสดงการสัญจรของผู้ใช้ ทางเลือกที่ 2
ที่มา : จากการวิเคราะห์

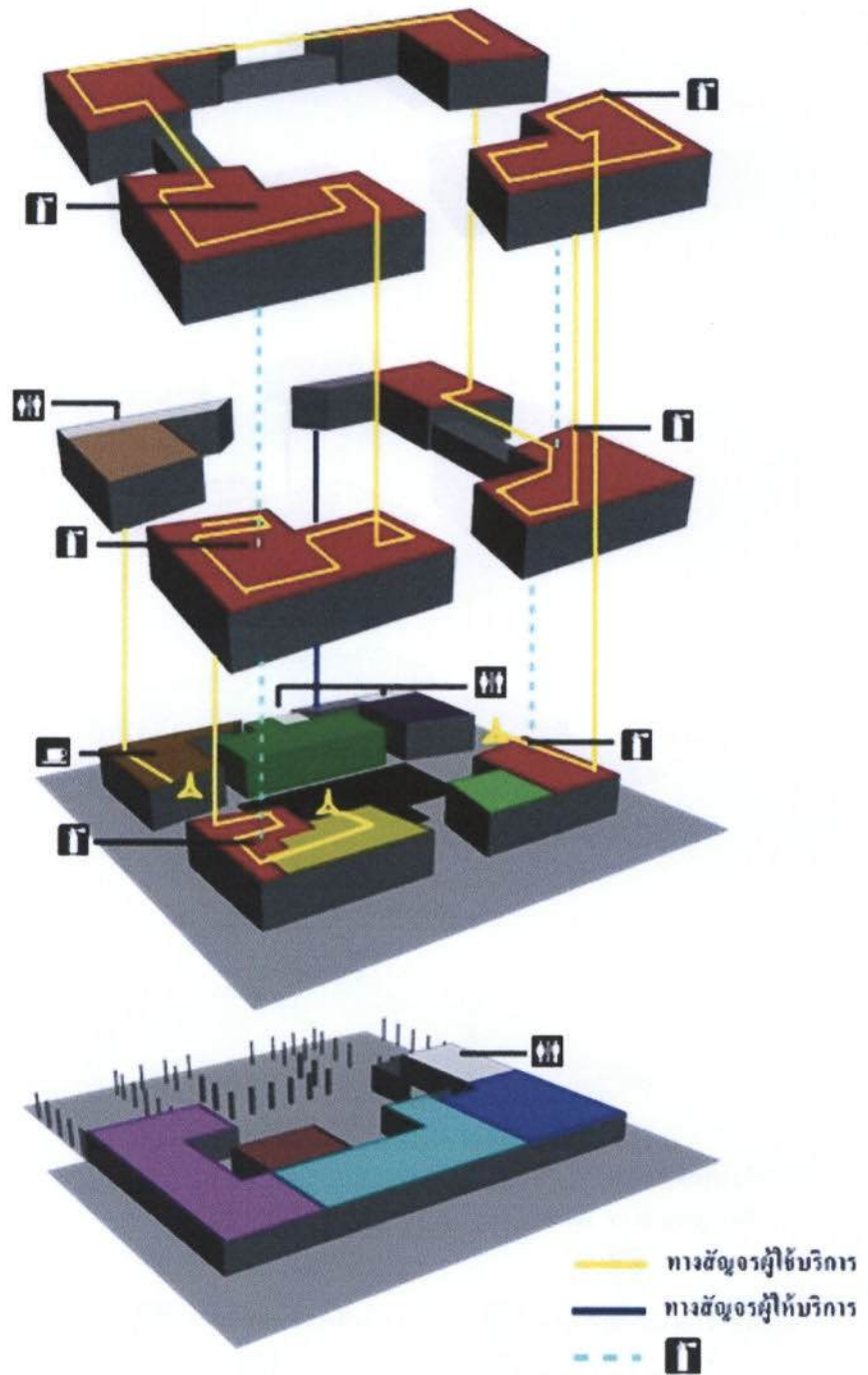
ตารางที่ 5.2 การวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยทางเลือกที่ 2

หัวข้อ	รายละเอียด	จุดเด่น	จุดด้อย	หมายเหตุ
ระบบ [ความสัมพันธ์ ของที่ว่าง]	ระบบรวมศูนย์ (Centralized) ตามแนวนอน / ระบบเชิงเส้น (Linear) ตาม แนวตั้ง	ใช้ทางสัญจรแนว เดิม แต่ย้ายส่วน นิทรรศการถาวรไว้ ในส่วนเดียวกันและ ย้ายส่วน food court มาอยู่ชั้นใต้ดินเพื่อ ไม่ให้กั้นและเสี่ยง รบกวนนิทรรศการ	โถงต้อนรับมี ขนาดไม่ใหญ่ มาก อาจไม่ เพียงพอต่อจำนวน ผู้เข้าชมที่มาเป็น หมู่คณะ	สร้างพื้นที่โถง ต้อนรับ และ waiting area ที่ สามารถรองรับผู้ เข้าชมได้เป็น จำนวนมาก
ลำดับของ กิจกรรม	พบปะ ทำงาน พักผ่อน	มีส่วนร้านกาแฟ กาชาดที่เชื่อมต่อ ห้องสมุด ซึ่ง สามารถหารายได้ แก้ตัวโครงการได้ และยังส่งเสริมให้ รักการอ่านด้วย	อาจทำให้การชม นิทรรศการไม่ต่อ เนื่อง	
ความต่อเนื่อง ของกิจกรรม	แยกเป็นส่วนๆ ตาม แนวนอน	มีการเรียงลำดับ ขั้นตอนตามหัวข้อ นิทรรศการ	-	
ความต่อเนื่อง ของการมองเห็น	ไม่มีความ ต่อเนื่อง ของการมองเห็น	สร้างความต่อเนื่อง ด้วยช่อง void เพื่อ เชื่อมนิทรรศการเข้า ด้วยกัน	-	
ความเข้าใจ/ สับสน	ไม่สามารถเข้าใจ ระบบ ความสัมพันธ์ ของที่ว่างได้ใน ภาพ ครั้งเดียว	การสัญจรในการชม นิทรรศการอาจจะ สับสนได้เนื่องจาก เป็นทางสัญจรใน แนวตั้ง	-	

ทางเลือกที่ 2 นั้นนำได้จัดให้ส่วนบริการอยู่ในชั้นใต้ดิน โดยไม่สร้างความรบกวนแก่ส่วนนิติกรรม ซึ่งในชั้นใต้ดิน ได้นำห้องน้ำ ห้องพยาบาล ห้องนิติกรรมชั่วคราว มาอยู่ในชั้นนี้ โชนนิติกรรมถาวรได้เริ่มต้นจากชั้น 1 ถึงชั้น 4 แต่ได้เพิ่มฟังก์ชัน คือส่วนร้านค้ากาแฟชา และห้องสมุด ซึ่งเป็นโถงใหญ่ที่สามารถเรียกรายได้เข้าตัวโครงการได้ และยังเพิ่มกิจกรรมให้แก่ผู้เข้าชมอีกด้วย

ในส่วนอาคารนิรนามเก่านั้นทำเป็นส่วนรับบริจาคซึ่งแยกจากตัวอาคารใหม่ เพื่อให้เป็นจุดที่เด่นชัด สามารถเข้าถึงได้ทุกทาง และเป็นส่วนสำคัญของพิพิธภัณฑ์

ส่วนลานอเนกประสงค์ ได้ทำตรงกลางให้เป็น garden court เพื่อรองรับผู้เข้าชม เป็นส่วนพักผ่อน สร้างบรรยากาศโดยใส่ต้นไม้เพิ่มความร่มรื่นแก่ผู้เข้าชมและตัวโครงการให้มีพื้นที่สีเขียวอีกด้วย

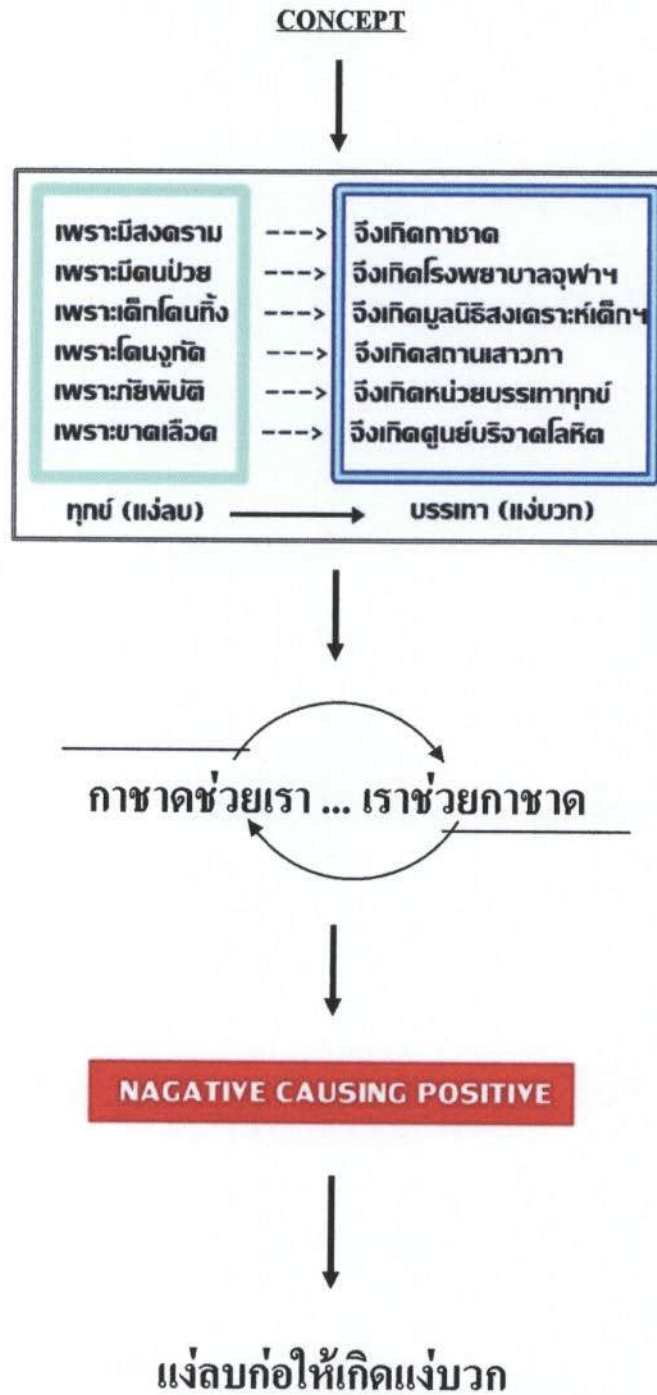
ภาพที่ 5.5 แสดงผังพื้นทางเดินที่ 3

ที่มา : จากการวิเคราะห์

บทที่ 6

แนวความคิดและการออกแบบ

6.1 ที่มาและความสำคัญของแนวความคิดในการออกแบบ

6.2 แนวความคิดกับการออกแบบ

CONCEPT =

เป็นสถานที่ที่จัดแสดง กระตุ้น และสร้างจิตสำนึก เพื่อให้เห็นคุณค่าแห่งการให้ การบริจาค และการอุทิศ หมายถึง สภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงทั่วโลก ที่ปฏิบัติภารกิจเหล่านี้มาโดยตลอด สามารถสะท้อนให้ผู้คนเข้าใจในหลักการและร่วมเป็นส่วนหนึ่งใน “การให้” ที่จะสร้างประโยชน์เกื้อกูลเพื่อนมนุษย์ไม่ว่าจะด้วยทรัพย์สิน ร่างกาย หรือจิตใจ จากประโยชน์ของสภากาชาดไทยที่ว่า “เราช่วยกาชาด กาชาดช่วยเรา” แสดงให้เห็นถึงการให้ที่เกื้อหนุนกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นำไปสู่การระลึกถึงภารกิจมากมายที่สภากาชาดไทยได้ทำมาตลอดระยะเวลากว่า 100 ปีผ่านมา ปัจจุบัน และอนาคตที่จะเกิดขึ้น เพราะความทุกข์ไม่มีวันหมดสิ้นไปจากโลกภารกิจของสภากาชาดไทยจึงไม่มีวันยุติเช่นกัน ความจริงอันเป็นสัจธรรมเหล่านี้ ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะเพียงสภากาชาดไทยเท่านั้น แต่ยังหมายรวมไปถึงสภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงทุกแห่งหนทั่วโลกอีกด้วย

จากความทุกข์ – สุข ของสรรพสิ่งแม้ในความทุกข์ ทำให้เห็นท่วงทำนองของผลซึ่งตามมา จากเหตุ สลับหมุนเวียนเรื่อยไป จึงเกิดเป็นแนวคิด “แง่ลบก่อให้เกิดแง่บวก” ความขัดแย้งที่สามารถรวมกันเป็นสิ่งที่ใหม่ที่มีประโยชน์ หรือที่ดีกว่าเดิม การตีความของแต่ละ โถงนั้น จะกลายเป็นพื้นที่ที่ให้ความรู้สึกชัดเจน เรียบง่าย และตรงไปตรงมา สามารถรับรู้ได้โดยสากล ผ่านความรู้สึกแบบมนุษย์ไปทุกคน

“ลบ” “บวก” ความขัดแย้งที่คู่กันเสมอ ทั้งทุกข์ – สุข มีด – สว่าน อัดอัด – ปลอดภัย หรืออื่น ๆ ตามแต่ความหมายที่ต้องการสื่อสารในแต่ละห้องภายในนิทรรศการ โดยนำความสัมพันธ์ของการเกื้อหนุนกันและกัน มาออกแบบภายในโครงการ โดยการใช้ระนาบพื้นฐานทางสถาปัตยกรรม ซึ่งได้แก่ ระนาบพื้น ระนาบทางตั้ง ระนาบเหนือศีรษะ มาใช้ในการกำหนดขอบเขตของที่ว่าง (Space) สร้างทิศทางในการมองและการสัญจรของผู้เข้าชม นอกจากนี้ยังใช้การออกแบบ ระบบแสงสว่าง ระนาบนูนต่ำ สีที่ต่างกัน พื้นที่โล่งพื้นที่แคบ การใช้ผนังทึบ พนังโปร่ง การใช้วัสดุและองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมที่หลากหลาย ซึ่งทุกอย่างแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างพื้นที่ที่ขัดแย้งกัน เพื่อให้เกิดบรรยากาศและความรู้สึกสอดคล้องกับความหมายและการตีความของ โถงนั้น ๆ

โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน

โถง 1 ภาษาถิ่นกำเนิด

โถง 2 ก่อเกิดภารกิจ

โถง 3 ร่วมจิตอาสา

โถง 4 พังพาดตลอดไป

ซึ่งภายในแต่ละ โถงนั้น ประกอบด้วย โถงย่อย ซึ่งแบ่งตามห้องที่จัดแสดงได้ดังนี้

1. ภาษาถิ่นกำเนิด

- สถาปนาสันติธรรม

สื่อถึงอุณาโลมอันเป็นอุดมการณ์ของสภาภาษา จัดแสดงประวัติ กำเนิดและสัญลักษณ์

ของสภาภาษาไทย

2. ก่อเกิดภารกิจ

- บูรณาการสถานศึกษา

สื่อถึงพระอาทิตย์หรือพลังแห่งการรักษา จัดแสดงภารกิจของสภาภาษาไทยด้าน

การแพทย์ การพยาบาล และการให้การศึกษาด้านการแพทย์และการพยาบาล

- โอสถบริรักษ์

สื่อถึงความนุ่มนวล จัดแสดงภารกิจการผลิตเซรัม และวัคซีน เพื่อการป้องกันและรักษา

โรคต่างๆ

- อภิบาลครุณ

สื่อถึงการเจริญเติบโต ถือเป็นกำลังและอนาคตของชาติ จัดแสดงภารกิจของมูลนิธิ

สงเคราะห์เด็กของสภาภาษาไทย

3. ร่วมจิตอาสา

- บุญเกษม

สื่อถึงทรัพย์และการให้ จัดแสดงภารกิจของศูนย์รับบริจาคต่างๆ ของสภาภาษาไทย

- บำเพ็ญคุณากร

สื่อถึงการช่วยเหลือของสภาภาษาไทยที่แพร่ไปใน โลกกว้าง จัดแสดงภารกิจการบรรเทา

ทุกข์ของสภาภาษาไทย

4. พังพาดตลอดไป

- อมรสาธุการ

สื่อถึงสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จัดแสดงยกย่องผู้ที่ทำประโยชน์

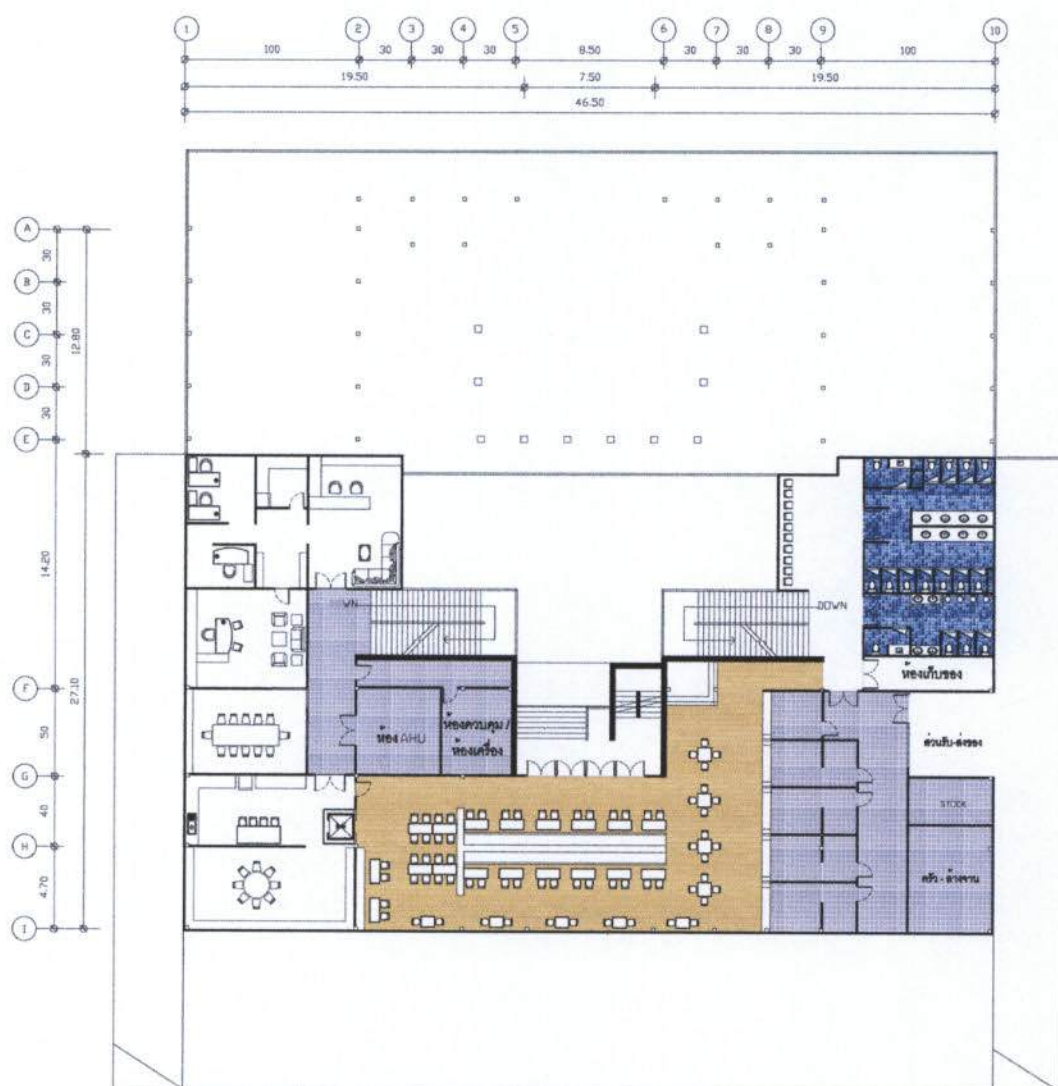
ให้แก่สภาภาษาไทย รวมทั้งของที่ระลึกต่างๆ ที่มอบให้ผู้มีอุปการคุณต่อสภาภาษาไทย

DISPLAY OBJECT

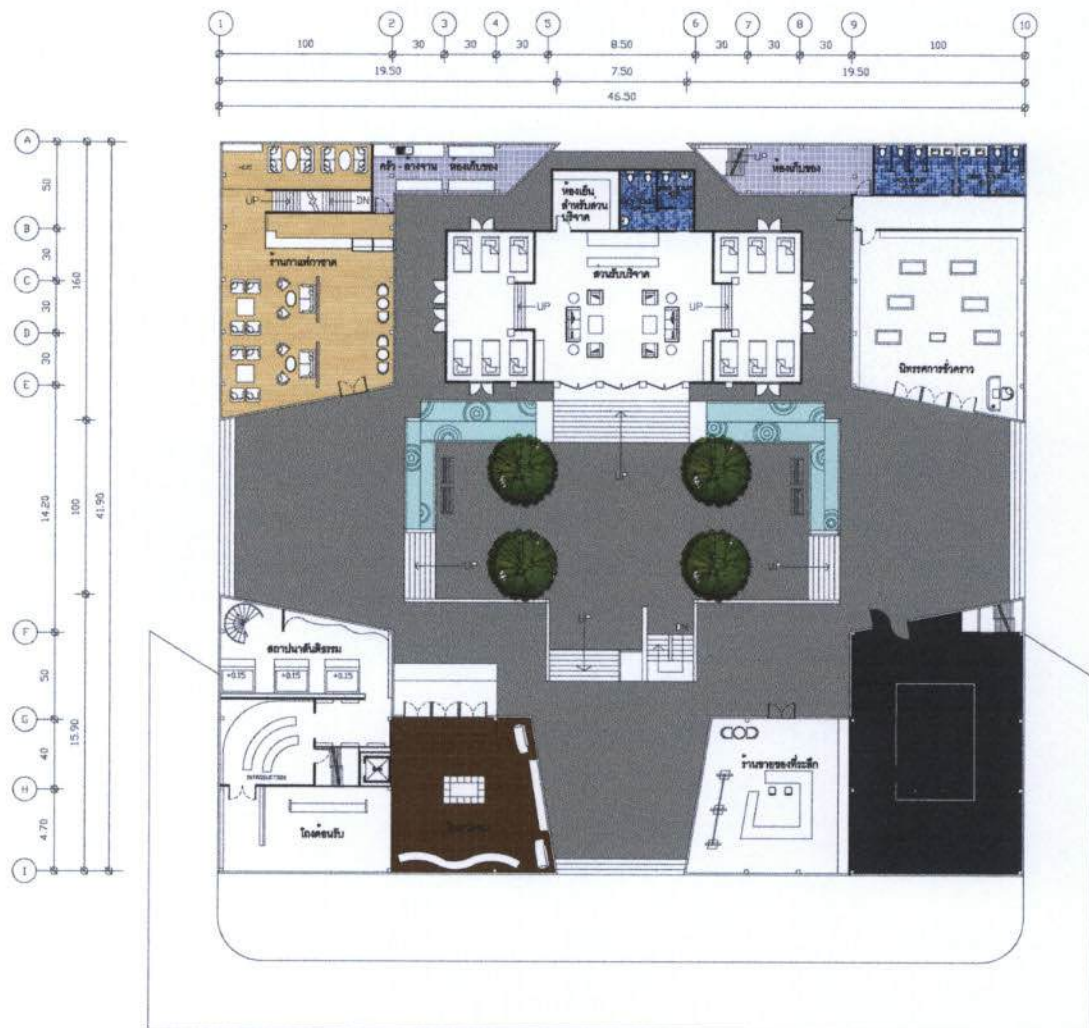
ตารางที่ 6.1 แสดง Exhibition Program ภายในโถงนิทรรศการ

Exhibition Program				
หัวข้อ	เนื้อหา	วัตถุการจัดแสดง	จำนวน	เทคนิคการจัดแสดง
1.ภาษาท่ากำเนิด	- สถาปนาสันติธรรม	- สัญลักษณ์ภาษาสากล - สัญลักษณ์อุณาโลม - รูปอังกูร คุนังค์ - สนธิสัญญาจากสวิสฯ - ประเทศร่วมสภากาชาด - กำเนิดสภากาชาดไทย	30% 15% 10% 10% 20% 15%	- หน้าจอ LCD TV พร้อมเสียง และปุ่มกด - บอร์ดประกอบภาพ พร้อมเสียง - หุ่นจำลอง
2.ก่อเกิดภารกิจ	- บูรณาการสถานศึกษา - โอสถบวิริรักษ์ - อภิบาลครูณ	- รูปโรงพยาบาลจุฬาเริ่มแรก - รูปโรงพยาบาลศรีราชา - ถ้วยรางวัลแข่งขันกีฬา - ชุดพยาบาลรุ่นเก่า - ประกาศนียบัตรพยาบาล - ถ้วยมยาเก่า - เครื่องมือแพทย์โบราณ - เซอร์มรีดพิฆง - ของเล่นเด็ก - งาน ชามอาหารเด็ก - เสมาคดองคอดเด็ก - เหรียญที่ระลึกการเลี้ยงเด็ก	10% 10% 5% 10% 5% 5% 5% 10% 10% 10% 10% 10%	- หุ่นจำลอง - หน้าจอ LCD TV พร้อมเสียง และปุ่มกด - Interactive Touch Screen พร้อมเสียง ประกอบ - Projecter ติดถ้ำโพงหัว ห้อง
3.ร่วมจิตอาสา	- บำเพ็ญคุณากร - บุญเกษม	- ภาพเหตุการณ์ในสมรภูมิ - ชุดยงชีพ - ชุดอุปกรณ์แพทย์เคลื่อนที่ - หุ่นจำลองเครื่องบินเก่า - ภาพการช่วยเหลือจาก เหตุการณ์สีนามี	40% 5% 5% 10% 40%	- Interactive Touch Screen พร้อมเสียง - Projecter ประกอบ เสียงและ ภาพเคลื่อนไหว - หน้าจอ LCD TV พร้อมเสียง และปุ่มกด
5.ฟังพา ตลอดไป	- อมรสาธุการ	- ของเก่า - โล่รางวัลผู้บริจาคต่างๆ - ภาพผู้มีอุปการะเรียง ฐานันดรศักดิ์	30% 30% 40%	- หุ่นจำลอง - Projecter ประกอบ เสียง, ภาพเคลื่อนไหว - หน้าจอ LCD TV

6.3 พังเครื่องเรือน (Furniture Plan)

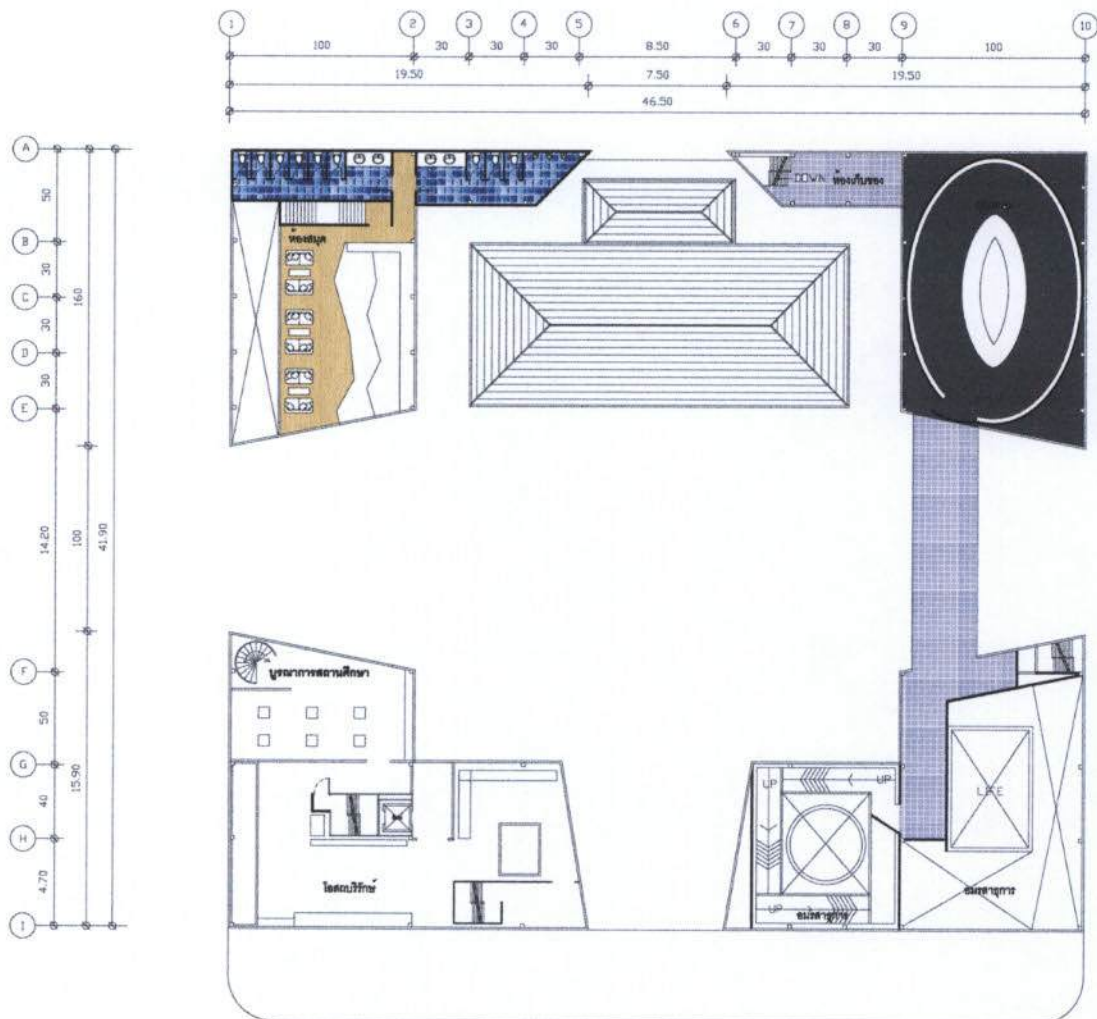

ภาพที่ 6.1 แสดงแปลนชั้นใต้ดิน 2
ที่มา : จากการวิเคราะห์

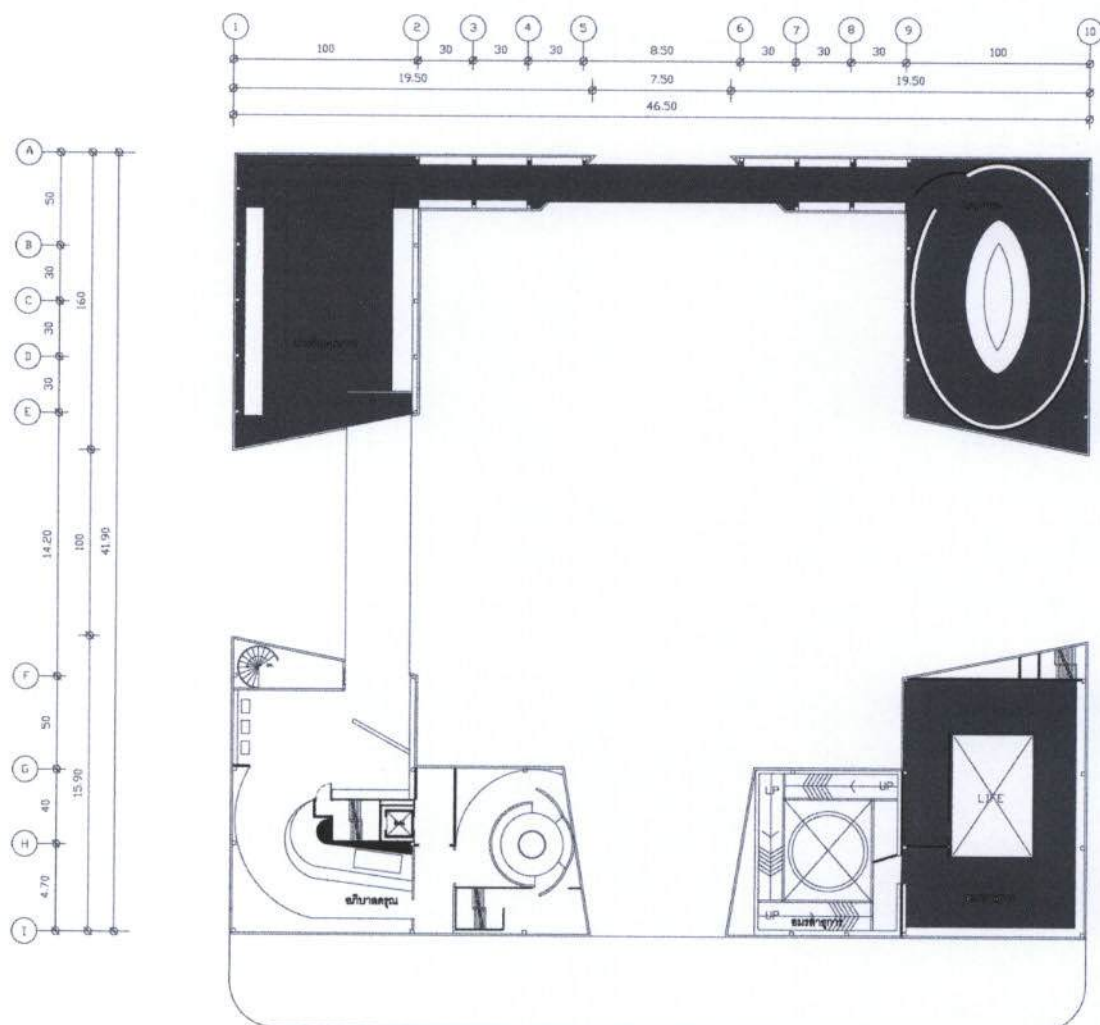

ภาพที่ 6.2 แสดงแปลนชั้น 1

ที่มา : จากการวิเคราะห์

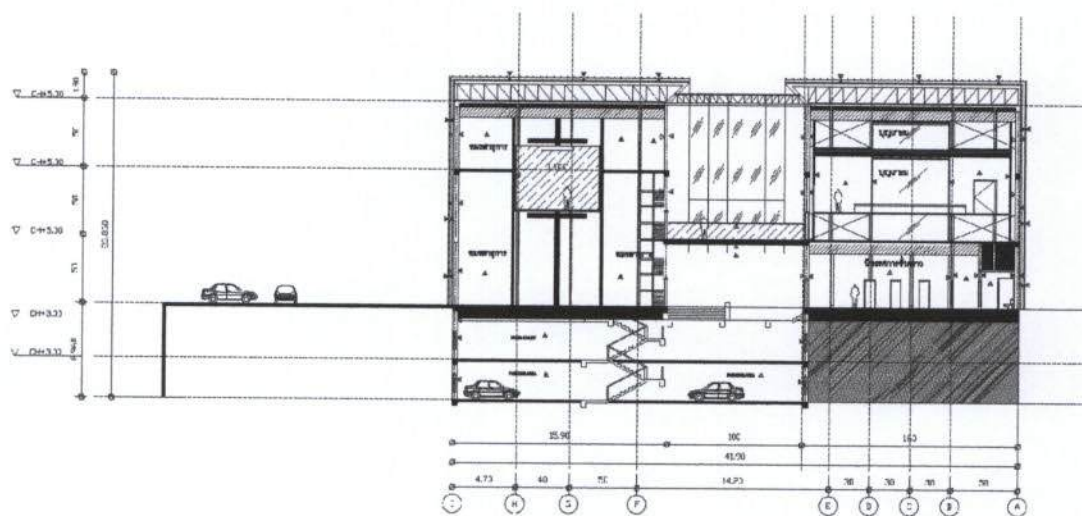

ภาพที่ 6.3 แสดงแปลนชั้น 2
 ที่มา : จากการวิเคราะห์

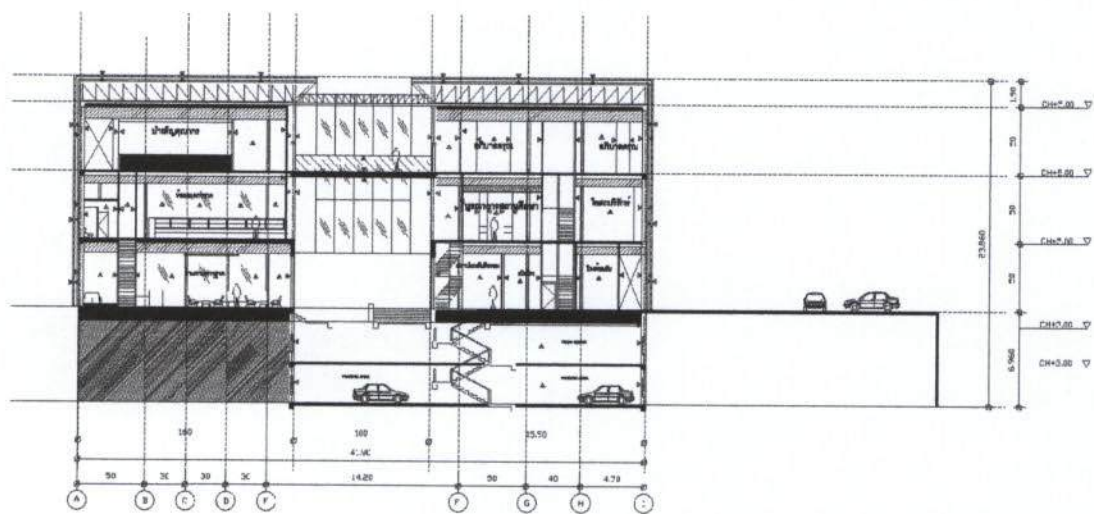
ภาพที่ 6.4 แสดงแปลนชั้น 3
ที่มา : จากการวิเคราะห์

6.4 รูปตัด (Section)

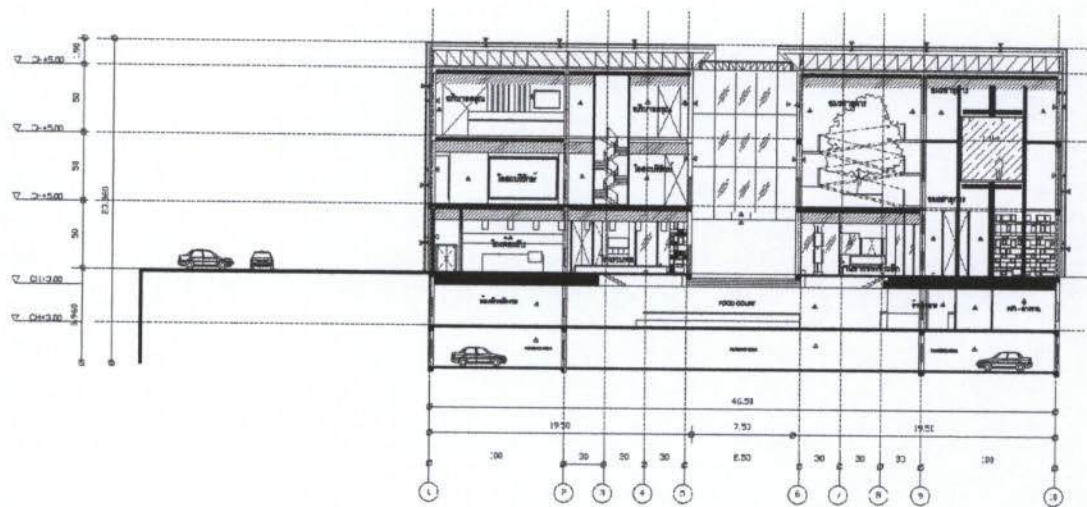
ภาพที่ 6.5 แสดงรูปตัดอาคาร A

ที่มา : จากการวิเคราะห์

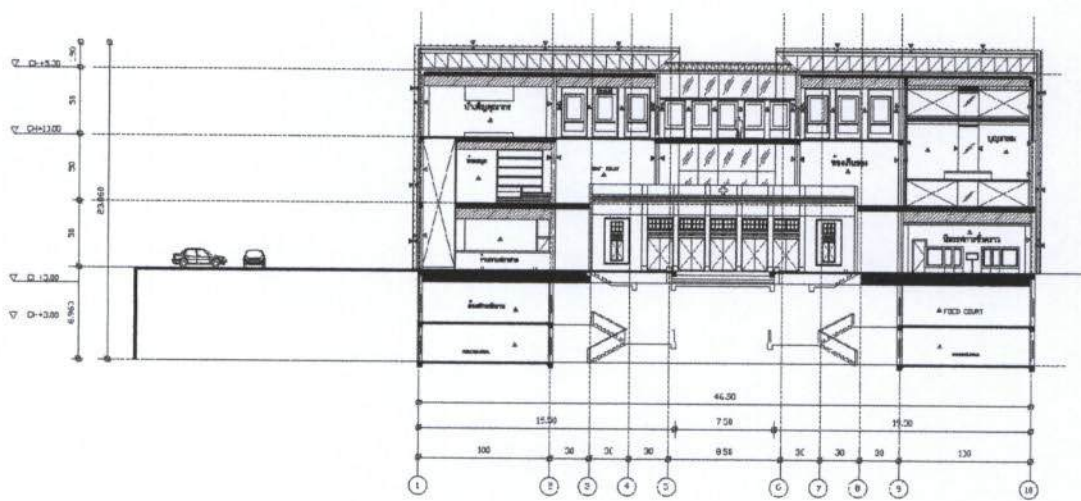

ภาพที่ 6.6 แสดงรูปตัดอาคาร B

ที่มา : จากการวิเคราะห์

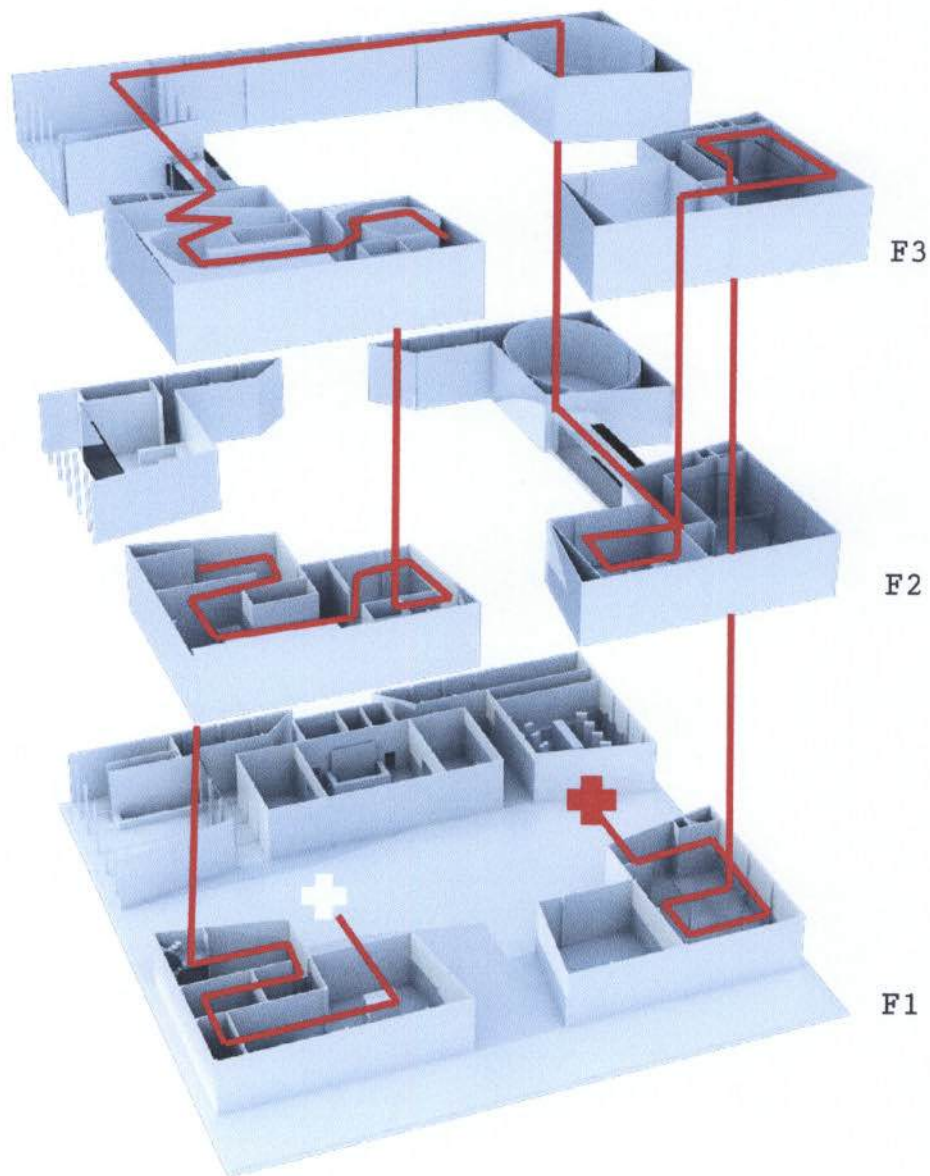

ภาพที่ 6.7 แสดงรูปตัดอาคาร C
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.8 แสดงรูปตัดอาคาร D
ที่มา : จากการวิเคราะห์

6.5 ฟังทางสัญจร (Circulation)

ภาพที่ 6.9 แสดงผังทางสัญจรภายในพิพิธภัณฑ์สภากาชาดไทย
ที่มา : จากการวิเคราะห์

6.6 ทักษะทัศนียภาพ (Perspective)

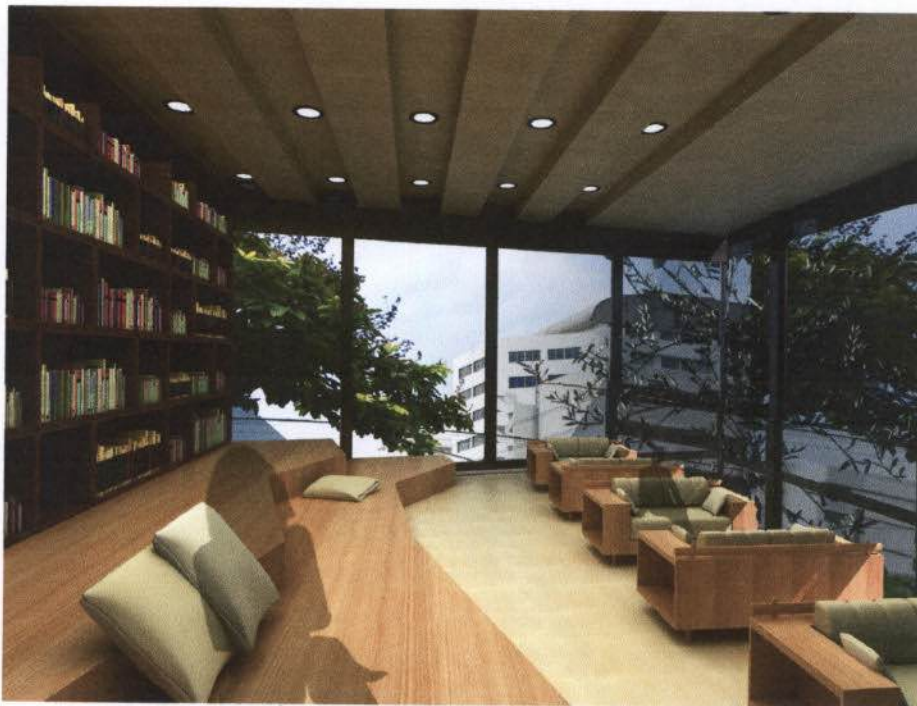
ภาพที่ 6.10 แสดงทัศนียภาพ Lobby ส่วนรับบริจาค โลหิต
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.11 แสดงทัศนียภาพ ห้องรับบริจาค โลหิต
ที่มา : จากการวิเคราะห์

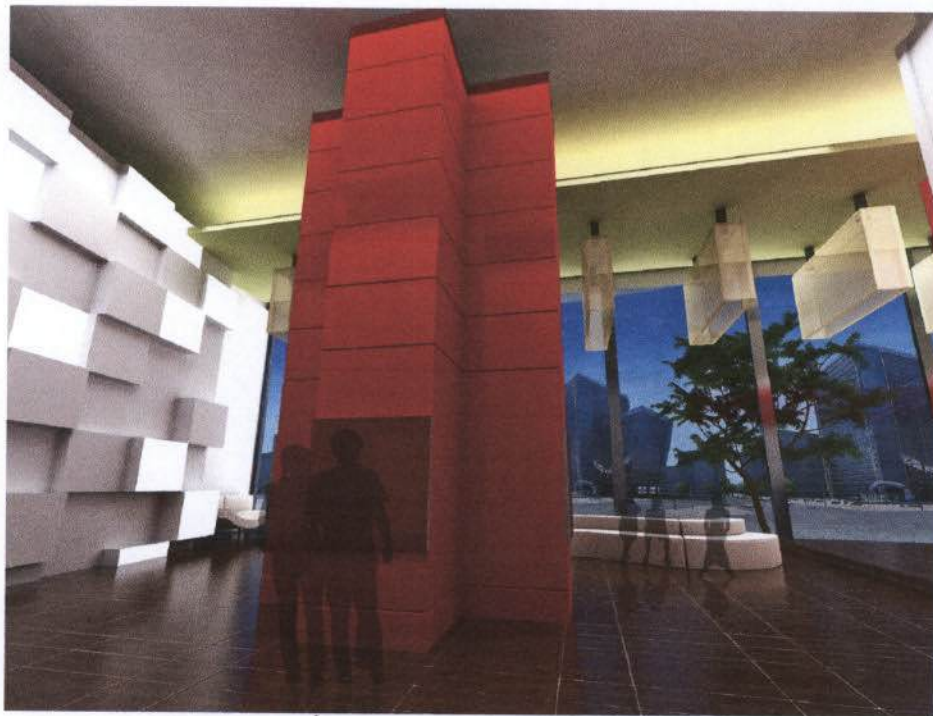
ภาพที่ 6.12 แสดงทัศนียภาพ ร้านกาแฟกลางแจ้ง
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.13 แสดงทัศนียภาพ ห้องสมุดกลางแจ้ง
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.14 แสดงทัศนียภาพ นิทรรศการชั่วคราว
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.15 แสดงทัศนียภาพ Ticket hall
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.16 แสดงทัศนียภาพ Reception Area

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.17 แสดงทัศนียภาพ โถงสถาปนาสันติกรรม

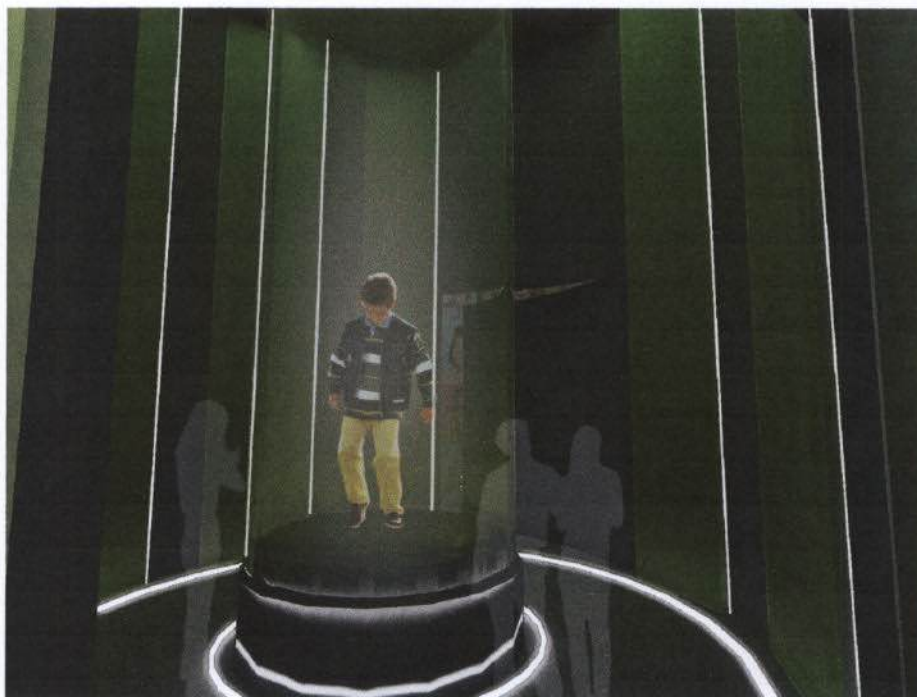
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.18 แสดงทัศนียภาพ โถงบูรณาการสถานศึกษา
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.19 แสดงทัศนียภาพ โถงโอสถปริรักษ์
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.20 แสดงทัศนียภาพ โถงอภิบาลธรรม
ที่มา : จากการวิเคราะห์

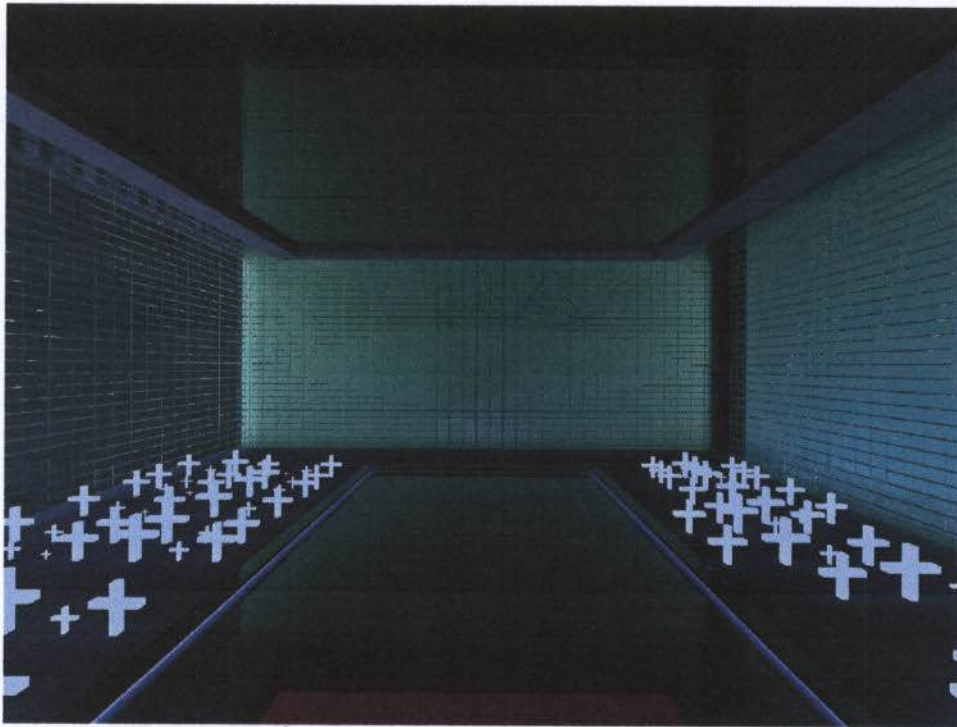
ภาพที่ 6.21 แสดงทัศนียภาพ โถงอภิบาลธรรม
ที่มา : จากการวิเคราะห์

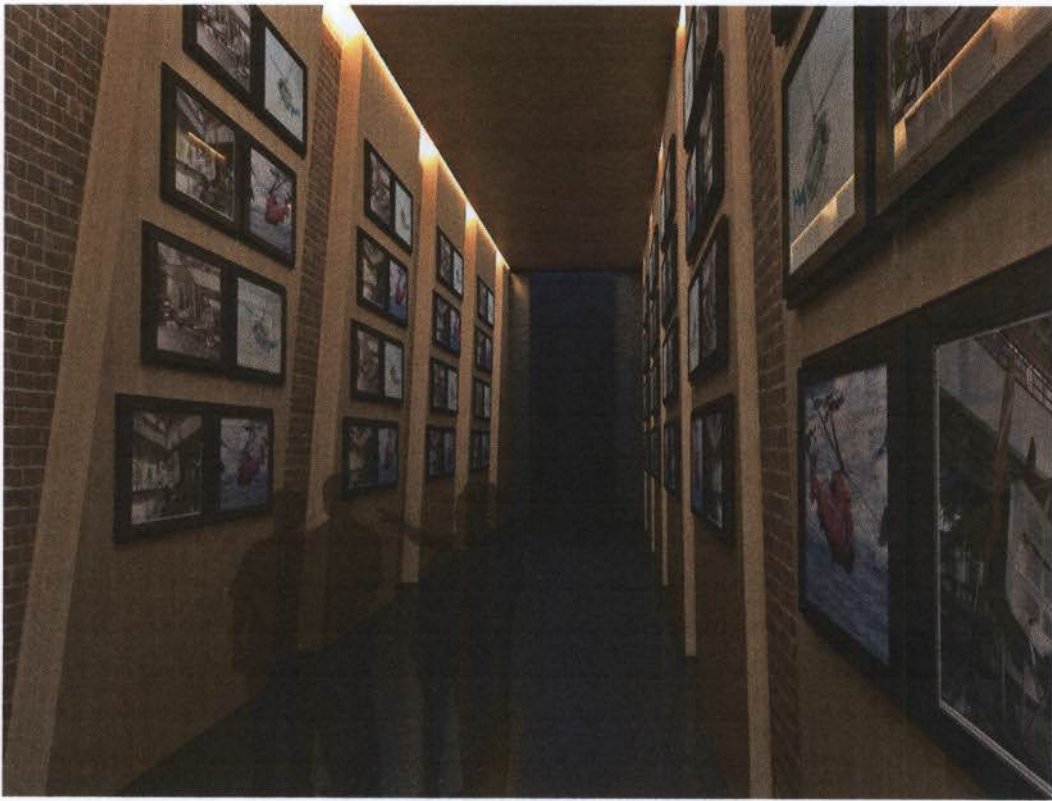
ภาพที่ 6.22 แสดงทัศนียภาพ โถงอภิบาลครูณ
ที่มา : จากการวิเคราะห์

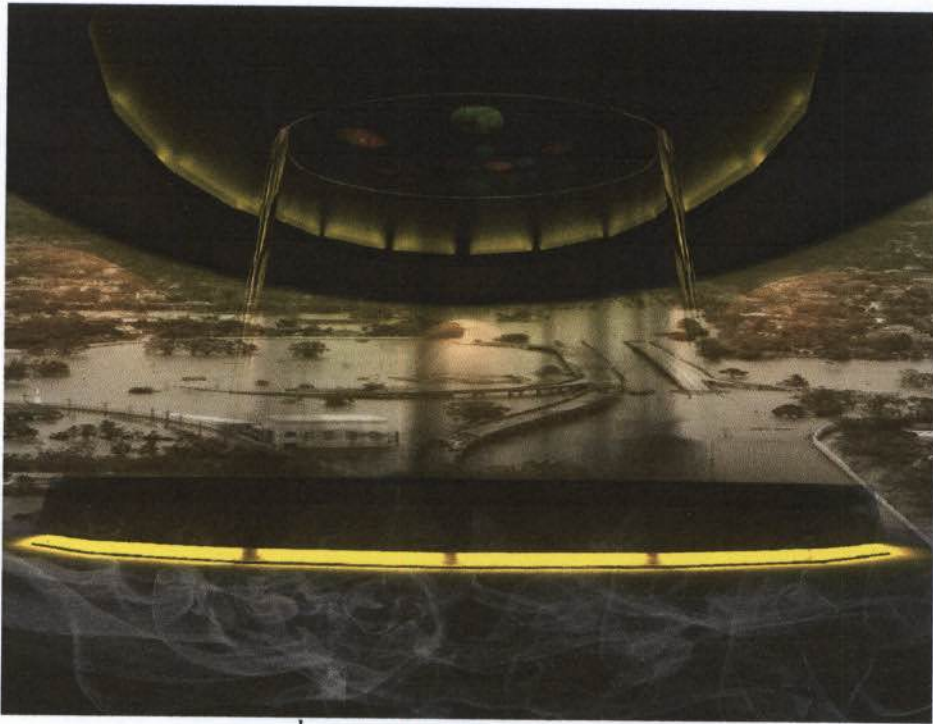
ภาพที่ 6.23 แสดงทัศนียภาพ โถงบำเพ็ญคุณากร
ที่มา : จากการวิเคราะห์

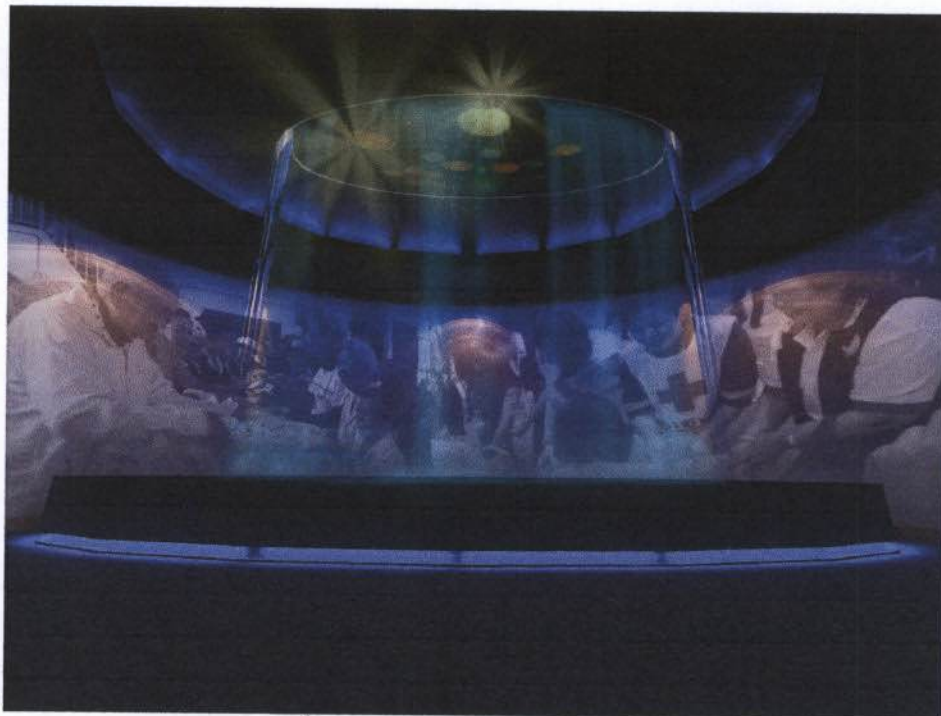
ภาพที่ 6.24 แสดงทัศนียภาพ โถงบำเพ็ญคุณากร
ที่มา : จากการวิเคราะห์

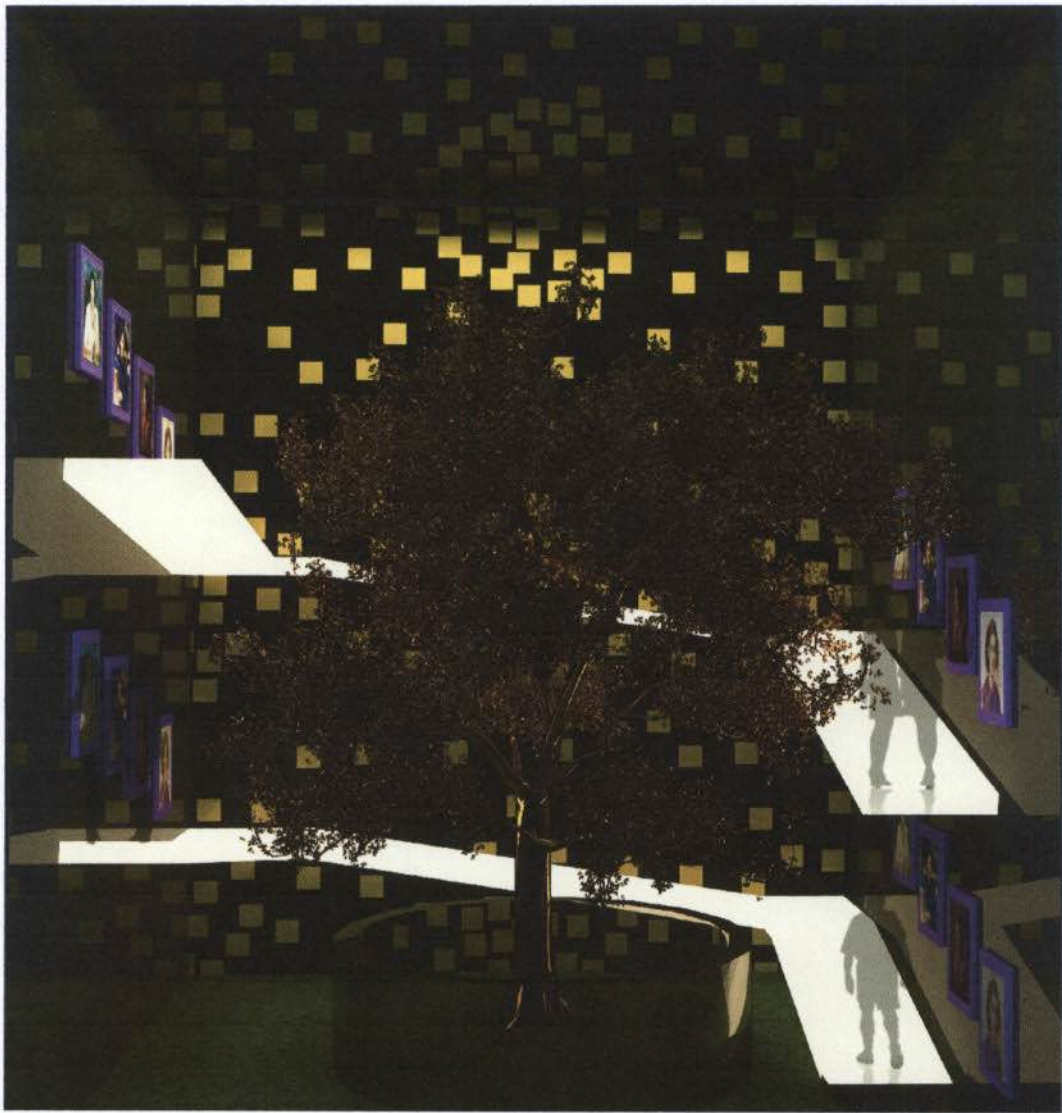
ภาพที่ 6.25 แสดงทัศนียภาพ โถงอุโมงค์
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.26 แสดงทัศนียภาพ โถงบุญเกษม
ที่มา : จากการวิเคราะห์

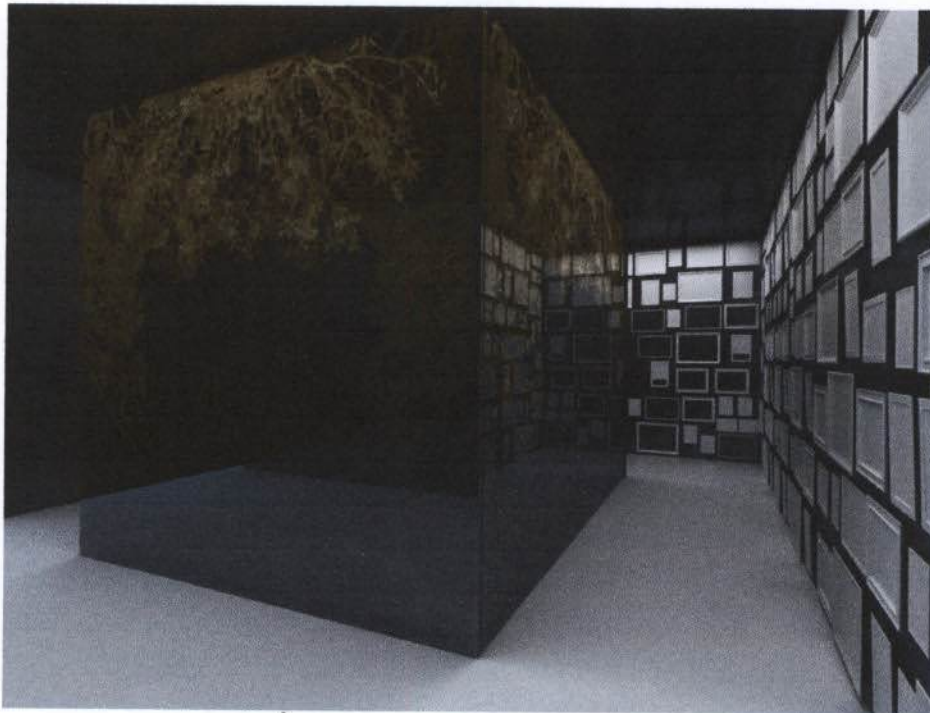
ภาพที่ 6.27 แสดงทัศนียภาพ โถงบุญเกษม
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.28 แสดงทัศนียภาพ โถงอมรสารุการ
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.29 แสดงทัศนียภาพ โถงอมรสาธุการ
ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.30 แสดงทัศนียภาพ โถงอมรสาธุการ
ที่มา : จากการวิเคราะห์

6.7 แบบจำลอง (Model)

ภาพที่ 6.31 แสดงแบบจำลอง

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.32 แสดงแบบจำลอง

ที่มา : จากการวิเคราะห์

ภาพที่ 6.38 แสดงแบบจำลอง
ที่มา : จากการวิเคราะห์

บรรณานุกรม

- กลุ่มองค์กรกาชาดและเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ. 2550. “สัญลักษณ์แห่ง-
นมนุษยธรรม.” กรุงเทพมหานคร:สภากาชาดไทย. (อัคราณา)
- คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์. 2546. “สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราช-
กุมารี ทรงพระราชดำริก่อตั้ง โครงการพิพิธภัณฑสถานกาชาดไทย.” สารสัมพันธ์.
ปีที่ 14. ฉบับที่ 24 (ธันวาคม) : 3-5.
- แผนกวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานกลาง. 2537. “เมื่อทุกข์ทับ กาชาดให้.”
สนองโอษฐสภากาชาดไทย. ปีที่ 17. ฉบับที่ 30 (ธันวาคม) :32-35.
- สภากาชาดไทย. 2550. “ประวัติกาชาด.” กรุงเทพมหานคร : แผนกประชาสัมพันธ์
สำนักงานกลาง. (อัคราณา)
- สภากาชาดไทย. 2553. โครงการพิพิธภัณฑสถานกาชาดไทย (ออนไลน์)
เข้าถึงได้จาก : <http://museum.redcross.or.th/emuseum/aboutt.html>.
- สำนักงานยุวกาชาด. 2553. ประวัติความเป็นมาสภากาชาดไทย (ออนไลน์)
เข้าถึงได้จาก : <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=27&sub=37>.
- สำนักงานยุวกาชาด. 2553. ประวัติความเป็นมาสภากาชาดสากล (ออนไลน์)
เข้าถึงได้จาก : <http://www.rajini.ac.th/patana/uva/uva1.html>.

ประวัติ

ชื่อ – นามสกุล นางสาวปฐมพร ภักดี

เกิด 12 กันยายน พ.ศ. 2530

ที่อยู่ 135/13 ม.2 ถ.แจ้งวัฒนะ ทุ่งสองห้อง หลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 0829894154

E-mail ruthz_y@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ระดับประถม สำเร็จชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเคหะทุ่งสองห้องวิทยา ๑

ระดับมัธยมต้น สำเร็จการศึกษามัธยมต้น โรงเรียนคอนเมืองจตุรจินดา

ระดับมัธยมปลาย สำเร็จการศึกษามัธยมปลาย โรงเรียนคอนเมืองจตุรจินดา

อังรี ดูนังต์ ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ ซึ่งมีการมอบให้เป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๔ ขณะที่เขามีอายุได้ ๓๗ ปี เขาถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ เมื่ออายุ ๘๒ ปี ข้อมูลจาก <http://www.rajini.ac.th/patana/uva/uva1.html>

-หลักการกาชาด

การปฏิบัติการด้านการเผยแพร่กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศยึดหลักการกาชาด 7 ประการ เป็นหลัก ปฏิบัติในการดำเนินงานขององค์กรกาชาดทั่วโลก ซึ่งเป็นผลมาจากมติการประชุมกาชาดระหว่างประเทศ คือ

๑.มนุษยธรรม (Humanity)

กาชาด เกิดขึ้นมาจากความปรารถนาที่จะนำความช่วยเหลือโดยมิเลือกปฏิบัติมาสู่ผู้บาดเจ็บในสนามรบ กาชาดเพียรพยายามทั้งในฐานะระหว่างประเทศและในระดับชาติเพื่อป้องกัน และบรรเทาความทุกข์ทรมานของมนุษย์ไม่ว่าจะพบได้ในที่ใด ความมุ่งประสงค์ของกาชาดได้แก่การคุ้มครองชีวิตและสุขภาพ และการประกันความเคารพนับถือต่อมนุษยชน กาชาดส่งเสริมความเข้าใจ มิตรภาพ ความร่วมมือระหว่างกัน และสันติภาพยั่งยืนระหว่างประชากรทั้งมวล

๒.ความไม่ลำเอียง (Impartiality)

กาชาดไม่เลือกปฏิบัติในเรื่องสัญชาติ เชื้อชาติ ความเชื่อทางศาสนา ชั้น วรณะ หรือความคิดเห็นทางการเมือง กาชาดเพียรพยายามอย่างเดียวกันที่จะบรรเทาความทุกข์ทรมาน โดยให้การปฏิบัติเป็นลำดับแรกต่อกรณีความทุกข์ยากที่เร่งด่วนที่สุด

๓.ความเป็นกลาง (Neutrality)

เพื่อที่จะได้รับความไว้วางใจสืบต่อไปจากทุกฝ่าย กาชาดไม่อาจเข้ากับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในการสู้รบ หรือเกี่ยวข้องไม่ว่าในเวลาในการขัดแย้ง ซึ่งมีลักษณะทางการเมือง เชื้อชาติ ศาสนา และลัทธินิยม

๔.ความเป็นอิสระ (Independence)

กาชาดเป็นอิสระ สภากาชาดแม้จะมีส่วนช่วยเหลือในบริการด้านมนุษยธรรมของรัฐบาลของตน และอยู่ในบังคับแห่งกฎหมายของประเทศตน จะต้องธำรงความเป็นอิสระอยู่ต่อไป เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติตามหลักการกาชาดได้ตลอดเวลา

๕.บริการอาสาสมัคร (Voluntary Service)

กาชาดเป็นองค์กรอาสาสมัครในการบรรเทาทุกข์ โดยไม่มีความปรารถนาผลประโยชน์ในประการใด ๆ

๖.ความเป็นเอกภาพ (Unity)

ในประเทศพึงมีสภากาชาดได้เพียงแห่งเดียว สภากาชาดต้องเปิดให้กับคนทั่วไป สภากาชาดต้องปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรมตลอดทั่วดินแดนของตน

๑.ความเป็นสากล (University)

กาชาดเป็นสถาบันสากล ซึ่งสภากาชาดทั้งมวลสังกัดอยู่ในฐานะเท่าเทียมกัน และมีส่วนความรับผิดชอบและหน้าที่เท่าเทียมกันในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ข้อมูลจาก <http://www.redcross.or.th/principles>

- กำเนิดสภากาชาดไทย

เมื่อ ร.ศ. ๑๑๒ (พ.ศ. ๒๔๓๖) มีกรณีพิพาท ระหว่าง ประเทศไทย กับฝรั่งเศส เรื่อง ดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง ได้ทวีความรุนแรงจนถึงการสู้รบ เป็นเหตุให้ทหารบาดเจ็บล้มตายมาก ไม่มีองค์การกุศล ทำหน้าที่ช่วยเหลือ พยาบาลบรรเทาทุกข์อย่างเป็นทางการเป็นลำเป็นสัน ท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์ ได้ดำเนินการชักชวนและรวบรวมสตรีอาสาสมัครขึ้น และได้ทำบันทึกกราบบังคมทูล สมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนา พระบรมราชเทวี (สมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า) ขอให้เพิ่มความขึ้น กราบบังคมทูล พระกรุณาขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต ตั้ง "สภาอุณาโลมแดงแห่งชาติสยาม" ขึ้นเพื่อปฏิบัติการ บรรเทาทุกข์ทหารที่บาดเจ็บ เมื่อความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระราชกระแสว่า เป็นความคิดอันดีตามแบบอย่างประเทศที่เจริญแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์ และพระบรมราชานุญาต ให้เรียไร ได้เงินถึง ๔๔๓,๖๑๖ บาท ซึ่งเป็นเงินจำนวนมหาศาล ในสมัยนั้น กับทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนา พระบรมราชเทวี (สมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า) ทรงเป็น "สภานนี" สมเด็จพระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรี พระวรราชเทวี (สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนี พันปีหลวง) ทรงเป็น "สภานายิกา" และท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์ เป็นเลขานุการนิสิตสภาอุณาโลมแดง นับว่าท่านผู้หญิงเปลี่ยน เป็นสตรีที่ทันสมัย มีความคิดริเริ่ม เฉลียวฉลาดมีความสามารถ ในด้านต่างๆ ในสมัยนั้นอย่างยิ่งท่านหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่า ท่านเป็นผู้ที่ได้ริเริ่ม กิจการกาชาดขึ้น เป็นคนแรกในประเทศไทย

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชดำริว่า เป็นความคิดที่ต้องด้วยแบบอย่าง อารยประเทศที่ เจริญแล้วทั้งหลาย จึงทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาตให้จัดตั้ง "สภาอุณาโลมแดง" ขึ้น ในวันที่ ๒๖ เมษายน ร.ศ. ๑๑๒ (พ.ศ. ๒๔๓๖) ซึ่งถือเป็นวันสถาปนา สภากาชาดไทย

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อทรงดำรงตำแหน่งพระยุพราชเสด็จ กลับจากการศึกษา ในประเทศอังกฤษผ่านมาทางประเทศญี่ปุ่น ได้เสด็จทอดพระเนตร โรงพยาบาลของกาชาดญี่ปุ่น ทำให้ทรงพระดำริว่า ถ้าได้จัดโรงพยาบาลของกาชาดขึ้น ในเมืองไทย ก็จะเป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง ฉะนั้น เมื่อ สมเด็จพระราชบิดา เสด็จสู่ สวรรคาลัย พระองค์จึงได้ร่วมกับพระราชภราดาภคินี ทรงบริจาคทรัพย์ร่วมกับทุนของสภาอุณาโลมแดงที่มีอยู่ สร้างโรงพยาบาลขึ้น

ในที่คืนส่วนพระองค์ แล้วโปรดเกล้าฯ ขนานนามตามพระปรมาภิไธย พระบาทสมเด็จพระ
รามาธิบดีศรีสินทร มหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวว่า "โรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์" เพื่อ
เป็นอนุสรณ์ ในพระราชบิดา ให้โรงพยาบาลนี้เป็นของสภากาชาดสยาม เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๗ ชื่อสภา
อุณาโลมแดง และสภากาชาดนี้ เรียกปะปนกันตลอดมา แต่เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๓ ชื่อสภาอุณาโลมแดง
ก็สูญไป คงใช้กันแต่ สภากาชาดสยาม หรือสภากาชาดไทย ตามชื่อประเทศ ซึ่งเปลี่ยนจาก สยาม
เป็นไทย มาจนบัดนี้

ส่วนการรับรอง ระหว่างประเทศ คณะกรรมการกาชาดระหว่าง ประเทศ ได้รับรอง
สภากาชาดไทย เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๔๖๓ และ สหพันธ์สภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือน
แดงระหว่างประเทศ (เดิมคือ สันนิบาตสภากาชาด) ได้รับเข้า เป็นสมาชิก เมื่อวันที่ ๘ เมษายน
๒๔๖๔

ข้อมูลจาก <http://www.redcross.or.th/aboutus/history>

๒.บูรณาการสถานศึกษา

2.INTEGRATION OF MEDICAL TRAINING

- โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

สร้างขึ้นโดยพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระมกุฎเกล้า
เจ้าอยู่หัว พระองค์มีพระประสงค์ ที่จะทรงบำเพ็ญพระราชกุศล พร้อมด้วยพระราชภาดา และภคินี
สนองพระเดชพระคุณ สมเด็จพระบรมชนกนาถ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวด้วย
เมื่อครั้งพระพุทธเจ้าหลวง ทรงพระชนม์อยู่นั้น ได้ทรงพระราชดำริ จัดตั้งสภากาชาด ซึ่ง
เรียกกันในเวลานั้นว่า สภาอุณาโลมแดง ขึ้นไว้สำหรับ การรักษาพยาบาล เจ็บไข้ได้ป่วย ตามคติของ
นานาชาติที่เจริญแล้ว แต่การสภากาชาดไทย ยังไม่แล้วเสร็จบริบูรณ์ ถ้าจะทรงบริจาคทรัพย์ สร้าง
โรงพยาบาลสภากาชาดขึ้น ก็จะเป็นพระกุศลอันประกอบ ด้วยถาวรประโยชน์ อนุโลมตามพระราช
ประสงค์ ของสมเด็จพระบรมชนกนาถ และเป็นเกียรติ แก่ราชอาณาจักร เมื่อทรงพระดำริเห็นพ้อง
กัน บรรดาพระราชโอรส พระธิดา ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงบริจาค
ทรัพย์ร่วมกันสมทบ กับทุนของสภากาชาด สร้างโรงพยาบาลขึ้น และทรงโปรดให้พระราชทาน
นาม ตามพระปรมาภิไธยสมเด็จพระบรมชนกนาถว่า "โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์" เสด็จพระราช
ดำเนินทรงเปิดโรงพยาบาล เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พุทธศักราช 2457 ตามแจ้งความของสภากาชาด
เมื่อ 1 พฤษภาคม 2457 ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย ให้โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เป็นโรงพยาบาลที่จริงจัง
ต้องตามวิทยาศาสตร์แก่พระเกียรติในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระ
พระมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว กับทั้งแพร่เกียรติยศของชาติไทย บริการรักษาพยาบาล ช่วยแบ่งเบาภาระ
ของรัฐบาล ให้บริการรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บ และผู้ป่วยไข้ทั้งในยามสงคราม และยามปกติ โดยยึด

มั่นในปณิธานอันแน่วแน่ ที่จะให้ความช่วยเหลือผู้บาดเจ็บทั่วไป โดยไม่เลือกชาติ ชั้น วรรณะ ลัทธิ ศาสนา หรือ ความคิดเห็นทางการเมือง โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ได้ให้บริการทางการแพทย์ พยาบาล ตลอดจนการนำเทคโนโลยีทางการแพทย์ และวิทยาศาสตร์ที่ทันสมัย รวมทั้งระบบ คอมพิวเตอร์ มาใช้ในการรักษาพยาบาล มีการค้นคว้าวิจัย พัฒนาการรักษา และพัฒนาบุคลากรทุกระดับอย่างต่อเนื่อง ทำให้โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ มีความก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ในด้านการ รักษาพยาบาล ทั้งนี้ด้วยการประสานงานกันเป็นอย่างดีระหว่าง โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และคณะ แพทย์ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นอกจากการรักษาพยาบาลผู้ป่วยแล้ว โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ยังเป็นสถานที่ฝึกอบรม นิสิต แพทย์ แพทย์ประจำบ้าน ของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝึกอบรมนักศึกษา พยาบาล จากวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย และ โรงเรียนรังสีเทคนิค ซึ่งผลิตบุคลากรทางการแพทย์ในสายงาน เจ้าหน้าที่รังสีเทคนิค จึงถือได้ว่า โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เป็นศูนย์กลางของความ ดีเด่นทางวิทยาการ ในหลายสาขาวิชาของวงการแพทย์ในปัจจุบัน และยังคงมุ่งมั่นที่จะพัฒนางาน บริการของโรงพยาบาลต่อไป

ข้อมูลจาก <http://www.chulalongkornhospital.go.th/>

- โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา

โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา ได้รับพระราชทานกำเนิดจากสมเด็จพระ ศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๕ ปัจจุบันเป็น โรงพยาบาลขนาด ๕00 เตียง ซึ่งให้บริการการแพทย์แบบองค์รวมครบวงจรตามหลักมนุษยธรรม แก่ประชาชนในเขต จังหวัดชลบุรี และจังหวัดใกล้เคียงในภาคตะวันออก

ข้อมูลจาก <http://www.srirachaoutlook.com/sriracha/chonburi-sriracha-somdej-hospital-01.php>

- วิทยาลัยพยาบาล สภากาชาดไทย

วิทยาลัยพยาบาล สภากาชาดไทย จัดการเรียนการสอน ๒ ประเภทหลักสูตร คือ หลักสูตร พยาบาลศาสตร์บัณฑิต และหลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทาง ๕ สาขา มีผู้สำเร็จการศึกษารวม ประมาณปีละ ๒๐๐ คน ผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีงานทำร้อยละ ๑๐๐ ภายในเวลา ๒.๕ เดือน

ข้อมูลจาก <http://www.trcn.ac.th/trcn65.html>

- ศูนย์วิจัยโรคเอดส์

ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย ได้เริ่มดำเนินงานอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนธันวาคม ปี ๒๕๓๒ โดยโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของสภากาชาดไทย ได้ให้การดูแลรักษาและ ช่วยเหลือผู้ติดเชื้อและผู้ป่วย โรคเอดส์รวมทั้งครอบครัวมานับตั้งแต่นั้นปี พ.ศ. ๒๕๒๘

งานวิจัยของศูนย์วิจัยโรคเอดส์ ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาผลดีและผลเสียของยาต้านไวรัสเอดส์สูตรต่าง ๆ โดยเฉพาะสูตรสำหรับคนที่มีปัญหาเชื้อคื้อยา

นอกจากนั้นสภาอากาศไทยได้ดำเนินการรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจแก่สาธารณชน และทำการวิจัยโรคเอดส์นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้นมา ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นปีแรกที่องค์การอนามัยโลกได้กำหนดให้วันที่ 1 ธันวาคมของทุกปีเป็นวันแห่งการรณรงค์โรคเอดส์ของสภาอากาศไทย ซึ่งสภาอากาศไทยได้ขานรับนโยบายขององค์การอนามัยโลก โดยมีการขอจัดตั้งคลินิกนิรนามของสภาอากาศไทย ซึ่งเป็นคลินิกแห่งแรกของประเทศไทยที่ได้รับการยกเว้น ไม่ต้องรายงานผู้ติดเชื้อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลทราบ เป็นการบริการตรวจเลือด และให้คำปรึกษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ โรคซิฟิลิส ไวรัสตับอักเสบบี ฯลฯ โดยไม่ถามชื่อ ที่อยู่ หรือสถานภาพที่แท้จริงของผู้ใช้บริการ

ข้อมูลจาก http://www.trcarc.org/index.php?option=com_content&view=article&id=19&Itemid=2

- ศูนย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู

ศูนย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู ให้การรักษาพยาบาล ฟื้นฟูสมรรถภาพแก่ผู้ป่วยและผู้พิการที่ด้อยโอกาส และยังให้การรักษาทางกิจกรรมบำบัด การกระตุ้นการรับรู้ ผักกิ้น เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถประกอบกิจวัตรประจำวันได้ นอกจากนี้ ยังมีการฝึกพูด คนตรีบำบัด จิตบำบัด รวมถึงการบริการด้านสังคมสงเคราะห์และเยี่ยมบ้านอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ป่วยพิการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและจิตใจ และกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ

ข้อมูลจาก <http://www.redcross.or.th/aboutus/bureau/rehabitation>

- สำนักงานยุวกาชาด

กิจการยุวกาชาดไทย ได้รับการสถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๔๖๕ โดย จอมพลสมเด็จพระเจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต อุปนายกผู้อำนวยการ สภาอากาศสยาม มีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังเยาวชนให้มีอุดมคติในสานตีสุข มีความรู้ความชำนาญ ในการรักษาอนามัยของตนเองและส่งเสริมอนามัยของผู้อื่น รู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ และรู้จักสร้างสัมพันธภาพอันดีต่อผู้อื่น

เมื่อแรกก่อตั้งนั้น กิจการนี้เรียกว่า "อนุสภาอากาศสยาม" รับเด็กชาย - หญิง อายุระหว่าง ๗ - ๑๘ ปี เข้าเป็นสมาชิก และโดยที่กิจการนี้มีความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับการศึกษาของเยาวชนอย่างใกล้ชิด ดังนั้น สภาอากาศสยามจึงได้ฝากการดำเนินงานนี้ไว้กับกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ.๒๔๘๖ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "อนุกาชาด" ภายหลังได้พิจารณาเห็นว่า กิจการนี้ น่าจะขยายไปจนถึงเยาวชนในระดับอุดมศึกษามีอายุระหว่าง ๗ - ๒๕ ปี จึงได้เปลี่ยนชื่ออีกครั้งเป็น "ยุวกาชาด" ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๑ จนถึงทุกวันนี้

ปัจจุบันกิจการยูวกาชาด ดำเนินงานโดย ๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานยูวกาชาด สภากาชาดไทยและสำนักงานลูกเสือยูวกาชาดและกิจการนักเรียน สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มุ่งเน้นอบรมให้แก่เยาวชน อายุ ๗ - ๒๕ ปี ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาสังกัดต่างๆ รวมถึงเยาวชนกลุ่มพิเศษ ในความรับผิดชอบของหน่วยงานต่างๆ อาทิ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย กรมราชทัณฑ์ ทั้งนี้เพื่อปลูกฝังและเผยแพร่ให้เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและอุดมการณ์ของกาชาดและยูวกาชาด รู้จักการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม

ยูวกาชาด มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกอบรมเยาวชนชายและหญิง ดังนี้

๑. มีอุดมคติในศานตนิสฺส มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๒. มีความรู้ ความชำนาญในการรักษาอนามัยของตนเองและของผู้อื่น ตลอดจนการพัฒนาตนเองทางร่างกาย จิตใจ คุณธรรม และธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ
๓. มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและอุดมการณ์กาชาด มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจ เมตตา กรุณาต่อเพื่อนมนุษย์
๔. บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นชุมชนสังคมและประเทศชาติ
๕. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลทั่วไป

คติธรรม ::

ยูวกาชาด คือ เก่ง รอบรู้ สุขภาพดี

ข้อมูลจาก <http://www.thaircy.org/index.php?option=custom&lang=th&id=19&sub=37>

๓. โอสถบริรักษ์

3. PREVENTION OF FATAL DISEASES

- การกิจของสถานเสาวภา

เนื่องในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงดำเนินถึงพระอนุสาวรีย์ของสมเด็จพระราชชนนี ได้ทรงปรารภว่าใครจะสร้างสิ่งซึ่งเป็นสาธารณประโยชน์อันยั่งยืนอยู่ในประเทศไทย เพื่อให้เป็นที่เชิดชูพระเกียรติยศสมเด็จพระราชชนนีเคียงคู่กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ อันเป็นสถานที่เฉลิมพระเกียรติยศสมเด็จพระบรมชนกาศิราชอยู่ก่อนแล้ว จึงทรงอุทิศที่ดินตรงบริเวณมูมถนนสนามม้ายัดกับถนนพระราม 4 จังหวัดพระนครซึ่งอยู่ใกล้กับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มีจำนวนเนื้อที่ ๔๖ ไร่ ๓ งาน ๗๑ ตารางวา พร้อมกับพระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์อีกจำนวน ๒๕๘,๐๐๐ บาท มอบให้สภากาชาดไทย

นำไปใช้อำนวยการสร้างอาคารใหญ่ขึ้นหลังหนึ่งบนที่ดินดังกล่าว เพื่อใช้เป็นที่ทำการแห่งใหม่ของสถานปาสเตอร์ พระบรมวงศานุวงศ์และข้าทูลละอองธุลีพระบาททั้งฝ่ายหน้าฝ่ายใน ต่างได้ทรงบริจาคและบริจาคเงินโดยเสด็จพระราชกุศลได้เงินอีกจำนวนหนึ่ง เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดหาเครื่องตกแต่งอาคารและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ อาคารนี้เป็นอาคารทรงยุโรปที่ได้ดัดแปลงสำหรับเมืองร้อน เป็นอาคารที่งดงามและมีคุณค่าทางสถาปัตยกรรม และเป็นอาคารอนุรักษ์ โดยมีของสมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์

สมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี องค์สถานายิกาสภาภาษาไทยได้ทรงบริจาคเงินเพื่อสร้างตึกขึ้นหลังหนึ่งทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของตึกใหญ่ขนานนามว่า “ตึกสถานายิกา”

(๑) เพื่อให้ใช้เป็นที่ทำพันธุ์หนองผีและเลี้ยงสัตว์ สภาภาษาไทยเองจึงได้ลงทุนสร้างตึกอีกหลังหนึ่ง

(๒) เป็นตึกบริวารในลักษณะเดียวกันทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ เพื่อให้ดูสง่างาม โดยหวังว่าจะมีผู้เลื่อมใสศรัทธามาริจาคเงินทุนส่วนนี้คืนให้ภายหลังพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานสถานที่แห่งใหม่นี้ว่า “สถานเสาวภา” และเสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีเปิดเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๕ กิจการทั้งหมดของกองวิทยาศาสตร์ที่สถานปาสเตอร์ ถนนบำรุงเมือง จึงได้ย้ายมาดำเนินการอย่างถาวร ณ สถานบันใหม่นี้

(๑) ปัจจุบันถูกแทนที่ด้วย “ตึกสถานายิกา” หลังใหม่ซึ่งใช้เป็นอาคารผลิตเซรัมและห้องปฏิบัติการอื่น ๆ

(๒) ตึกราชูทิศ ปัจจุบันใช้เป็นอาคารผลิตน้ำยาฉีด

สถานเสาวภาได้ก่อตั้งมาตั้งแต่วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๕ มีความเจริญรุ่งเรืองมากในอดีต สถานเสาวภามุ่งมั่นที่จะสนองพระปณิธาน “เพื่อปิตุภูมิ เพื่อวิทยา เพื่อมนุษยชาติ” ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวผู้ทรงสถาปนาสถาบันนี้ ด้วยการผลิต การวิจัยและการบริการที่มีคุณภาพ แม้ประวัติของสถานเสาวภาจะเริ่มด้วยโรคพิษสุนัขบ้า แต่ภารกิจของสถาบันครอบคลุมการผลิตเซรัมแก้พิษงู เซรัมป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และวัคซีนป้องกันโรคต่างๆ อย่างกว้างขวาง มิได้เจาะจงวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าแต่อย่างเดียว มีการค้นคว้าในเรื่องสัตว์พิษและพืชพิษร่วมด้วย

ภารกิจของสถานเสาวภาในปัจจุบันมีการบริการและให้ความรู้แก่ประชาชนเรื่องพิษสุนัขบ้า งูพิษ และพิษงูโดยเน้นความพอใจและประโยชน์ของประชาชนและนักท่องเที่ยว มีการผลิตชีววัตถุและน้ำยาฉีด การผลิตในปัจจุบันเน้นหนักด้านคุณภาพมาตรฐานสากลตามหลักเกณฑ์ GMP (Good manufacturing practice) มีกระบวนการผลิตที่เข้มงวด มีการพัฒนาบุคลากร สถานที่ ด้านการประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ สถานเสาวภาได้รับการรับรองมาตรฐานห้องปฏิบัติการ ISO/IEC 17025 จาก ilac MRA DMSc ส่วนด้านการวิจัยเป็นการวิจัยเพื่อการผลิตและการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์ แต่ก็ให้ความสำคัญต่อการวิจัยระดับพื้นฐาน และการวิจัยทางคลินิก สถานเสาวภา

ได้รับการยอมรับโดยองค์การอนามัยโลกให้เป็น WHO Collaborating Center for Research on Rabies Pathogenesis and Prevention และ WHO Collaborating Center for Venomous Snake Toxicology and Research

วิสัยทัศน์

เพื่อการผลิตชีววัตถุที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ดีในการผลิต (GMP) และตามมาตรฐานสากลขององค์การอนามัยโลก (WHO) เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ ภารกิจหลัก

๑. ผลิต แบ่งบรรจุวัคซีน เซรัม ชีววัตถุอื่นๆ และน้ำยาปราศจากเชื้อ
๒. วิจัยและตรวจบริการทางวิทยาศาสตร์
๓. บริการเกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า ให้คำแนะนำในเรื่องสัตว์มีพิษกัดและโรคเมื่องรื้อน รวมทั้งฉีดวัคซีนให้แก่ประชาชน

ข้อมูลจาก <http://www.saovabha.com/th/aboutus.asp>

๔.อภิบาลครุณ

4. PROVISION OF CHILDCARE SERVICES

- มูลนิธิสงเคราะห์เด็กสภากาชาดไทย

ประวัติความเป็นมา

มูลนิธิสงเคราะห์เด็กของสภากาชาดไทยจัดตั้งขึ้น โดยพระ ราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อุปนายิกาผู้อำนวยการสภากาชาดไทย ซึ่งทรงห่วงใยเด็กกำพร้าที่มารดาคลอดแล้วทิ้งไว้ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ใน โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา และหน่วยงานอื่นๆของสภากาชาดไทยมูลนิธิฯ จะรับอุปการะเลี้ยงดูและหาครอบครัวที่เหมาะสมให้เพื่อให้เด็กได้รับความรัก ความอบอุ่นและมีอนาคตที่ดีต่อไป มูลนิธิสงเคราะห์เด็กของสภากาชาดไทย (Thai Red Cross Children Home) จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๒๔ โดยมีสำนักงานและสถานสงเคราะห์เด็ก อยู่ที่ตึกวชิราลงกรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และได้รับอนุญาตให้ดำเนินการจัดหาครอบครัวบุญธรรมให้แก่เด็กอย่างถูกต้องตาม กฎหมาย

วัตถุประสงค์

มูลนิธิฯ มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้การสงเคราะห์แก่เด็กและผู้เยาว์ที่ถูกทอดทิ้งดังต่อไปนี้

๑. สืบหาบิดามารดาที่แท้จริงของเด็กหรือผู้เยาว์และช่วยเหลือเด็กหรือผู้เยาว์ ให้มีชีวิตที่อบอุ่นในครอบครัวของตนเอง

๒. จัดหาครอบครัวทดแทนให้แก่เด็กหรือผู้เยาว์ในกรณีที่ไม่สามารถสืบหาบิดามารดาได้ หรือในกรณีที่เด็กหรือผู้เยาว์ไม่อาจอยู่กับครอบครัวของตนเองได้ โดยจัดบริการบุตรบุญธรรมอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

๓. ให้การอุปการะเลี้ยงดูเด็กหรือผู้เยาว์ ที่อยู่หรือเคยอยู่ในสถานสงเคราะห์ของมูลนิธิฯ รวมทั้งให้การศึกษา การฝึกวิชาชีพ การอบรมทางศาสนาและจริยธรรม การรักษาพยาบาล การจัดหางาน และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ตามความสามารถ และความต้องการของเด็กหรือผู้เยาว์ แต่ละราย

๔. ส่งเสริมการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับงานสวัสดิภาพเด็ก และครอบครัว หน้าที่ความรับผิดชอบ

๑. งานสถานสงเคราะห์ อบรม เลี้ยงดูเด็กที่ถูกทอดทิ้งไว้กับสภากาชาดไทยให้เจริญเติบโต และมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากพี่เลี้ยง พยาบาล และกุมารแพทย์ เพื่อให้เด็กมีความพร้อมที่จะไปอยู่กับครอบครัวบุญธรรมและเติบโตเป็นพลเมือง ที่มีคุณภาพต่อไป มูลนิธิฯ สามารถเลี้ยงดูเด็กได้ ทั้งหมดประมาณ 50 คน

๒. งานสวัสดิภาพเด็ก

- จัดหาครอบครัวบุญธรรม ทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่มีคุณสมบัติเหมาะสมพร้อมที่จะรับเด็กไปเลี้ยงดู เป็นบุตรบุญธรรมตามกฎหมาย

- ติดตามครอบครัวที่รับเด็กไปเป็นบุตรบุญธรรมอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับครอบครัวและเด็ก

- ให้การสงเคราะห์แก่เด็กที่เคยอยู่ในมูลนิธิฯ และกลับไปอยู่กับครอบครัวเดิมในกรณี ที่จำเป็น

๓. ฝ่ายบริหารงานทั่วไป มีบุคลากรรับผิดชอบงานบริหารงานทั่วไป ทั้งหมด ๑๓ คน โดยแบ่งการทำงาน ออกเป็น ๖ ฝ่าย ดังนี้ คือ ๑. งานพัสดุ มีหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบ และจ่ายของใช้ต่าง ๆ ในมูลนิธิฯ เช่น เครื่องเขียน เครื่องใช้สำนักงาน และของใช้เบ็ดเตล็ดต่าง ๆ ในมูลนิธิฯ เป็นต้น รวมถึงการรับเงินบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธาและหน่วยงานต่าง ๆ ๒. งานสารบัญญ มีหน้าที่รับผิดชอบในการรับเรื่อง/ส่งเรื่อง ของมูลนิธิฯ ทำการออกหนังสือต่าง ๆ และยังมีหน้าที่ในการจัดเก็บเอกสารต่าง ๆ ของมูลนิธิฯ ด้วย ๓. การเงิน - บัญชี มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลในเรื่อง การเงิน การบัญชี รายรับ-รายจ่ายของมูลนิธิฯ ๔. งานประชาสัมพันธ์ รับผิดชอบในเรื่องการเผยแพร่ข่าวสารของมูลนิธิฯ ๕. งานบุคลากร มีหน้าที่รับผิดชอบในเงินเดือน การเลื่อนขั้น การลาหยุด และการพักร้อนของบุคลากรและเจ้าหน้าที่ ในฝ่ายต่าง ๆ ของมูลนิธิฯ ๖. งานบริการและยานพาหนะ รับผิดชอบเรื่องการจัดรถรับ-ส่งเด็กในมูลนิธิฯ ไปโรงพยาบาล จุฬาฯ และ โรงเรียน

ข้อมูลจาก <http://www.redcross.or.th/aboutus/bureau/childrenhome>

๕.บุญเกษม

5. CAMPAIGNING FOR CHARITABLE DONATIONS

- ศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ

ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ มีทหารของฝ่ายกองทัพพันธมิตร ได้รับบาดเจ็บและล้มตายเป็นจำนวนมาก แพทย์ประจำกองทัพพันธมิตรจึงได้ร้องขอให้สภากาชาดของแต่ละประเทศจัดตั้งหน่วยบริการโลหิตขึ้น เพื่อเรียกร้องให้ประชาชนบริจาคโลหิตช่วยชีวิตทหารที่บาดเจ็บในสนามรบ จนกระทั่งสงครามสงบลงหน่วยรับถ่ายโลหิตที่จัดตั้งขึ้นในขณะนั้นก็ยังดำเนินการต่อมา

สำหรับประเทศไทยในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ คนไทยไม่นิยมและยังไม่ยินยอมบริจาคโลหิตกัน เมื่อโรงพยาบาลจำเป็นต้องใช้โลหิตรักษาคนไข้ จะต้องเจาะจากญาติคนไข้ หรือไม่ก็มีการซื้อขาย

จวบจนในปีพุทธศักราช ๒๔๙๔ ได้มีการประชุมสันนิบาตกาชาด ครั้งที่ ๑๗ ที่กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ได้มีมติให้สภากาชาดแต่ละประเทศพยายามจัดตั้งงานบริการโลหิตขึ้น โดยให้ยึดถือหลักที่ว่า บริจาคโลหิตด้วยจิตศรัทธา ไม่ต้องการสิ่งตอบแทนหรือหวังผลตอบแทนใด ๆ

หลังจากการประชุมสันนิบาตกาชาดครั้งที่ ๑๗ เสร็จสิ้นลง ศาสตราจารย์นายแพทย์ เฉลิม บุรณะนนท์ ผู้อำนวยการกองวิทยาศาสตร์ สภากาชาดไทย ในขณะนั้นได้นำมติดังกล่าวเสนอต่อกรรมการสภากาชาดไทยขอจัดตั้งแผนกบริการโลหิตขึ้นในกองวิทยาศาสตร์ งานบริการโลหิตของสภากาชาดไทยจึงได้เริ่มกิจการขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๔๙๕ เพื่อตอบสนองต่อข้อเสนอของสภากาชาดสากล

ต่อมา พ.ศ.๒๔๙๖ ราชสกุลรังสิต ได้บริจาคเงินสร้างตึกที่ทำการงานบริการโลหิต ขึ้นชื่อว่า ตึกรังสิตานุสรณ์ โดยมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินเปิดตึก เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๙๖

การบริจาคโลหิตในปีแรก ๆ นั้น จะกระทำเฉพาะภายในสถานที่เท่านั้น มีผู้บริจาควันละไม่ ถึง ๑๐ ราย โดยมีพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุมภฏพงษ์บริพัตร กรมหมื่นนครสวรรค์ศักดิพินิต เป็นผู้บริจาคหมายเลข ๑ ต่อมาในปี พ.ศ.๒๔๙๘ จึงได้เริ่มออกรับบริจาคโลหิตภายนอกสถานที่ โดยได้รับบริจาครถยนต์จากสมาคมเซนต์แอนดรูแห่งกรุงเทพฯ

ในปี พ.ศ.๒๕๐๖ รัฐบาลฝรั่งเศส ได้แสดงความสนใจ ที่จะช่วยเหลืองานบริการโลหิตในประเทศไทย และเสนอให้ความช่วยเหลือในด้านการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่และเครื่องมือเครื่องมือ เพื่อจัดตั้งศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ และรัฐบาลไทย ได้มอบหมายให้สภากาชาดไทยรับไปดำเนินการ ที่ประชุมกรรมการสภากาชาดไทย มีมติอนุมติให้แยกแผนกบริการโลหิตออกจากกองวิทยาศาสตร์ ตั้งเป็นศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ สภากาชาดไทย และแต่งตั้งนายแพทย์เฉลิม บุรณะนนท์ เป็นผู้อำนวยการคนแรก ของศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ

ปี พ.ศ.๒๕๑๑ รัฐบาลได้จัดตั้งงบประมาณเป็นค่าก่อสร้างอาคารศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ พร้อมเครื่องเรือน เมื่ออาคารแล้วเสร็จ ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดอาคาร เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๒

ปี พ.ศ.๒๕๒๐ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณก่อสร้างอาคารขึ้นอีกหลังหนึ่งเป็นอาคาร ๔ ชั้น ใช้สำหรับการผลิตพลาสมาแห้งและแยกส่วนประกอบพลาสมา โดยสร้างแล้วเสร็จในปลายปี พ.ศ.๒๕๒๒

ปี พ.ศ.๒๕๓๕ คณะกรรมการจัดหาและส่งเสริมผู้ให้โลหิตแห่งสภาอากาศไทย ได้ริเริ่มจัดสร้างอาคารหลังใหม่ขึ้นเพื่อรองรับปริมาณงานที่ขยายมากขึ้น โดยถือเอาโรกาศพิเศษที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๕ รอบ ซึ่งได้รับพระราชทานนามว่า “อาคารเฉลิมพระเกียรติบรมราชินีนาถ” เป็นอาคารสูง ๑๑ ชั้น (รวมคาดฟ้าและลานเฮลิคอปเตอร์) ใช้งบประมาณในการก่อสร้างรวมค่าตกแต่งและอุปกรณ์กว่า ๕๐๐ ล้านบาท โดยได้รับงบประมาณจากรัฐบาล และเงินกลางสภาอากาศไทย รวมทั้งเงินบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธา และการจัดกิจกรรมหาทุนของคณะกรรมการจัดหาและส่งเสริมผู้ให้โลหิตแห่งสภาอากาศไทย โดยเริ่มก่อสร้างในปี พ.ศ. ๒๕๓๘

ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๘ ศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ ได้ย้ายมาเปิดรับบริจาคโลหิตและส่วนประกอบโลหิต ที่อาคารเฉลิมพระเกียรติบรมราชินีนาถ เป็นวันแรก และได้จัดกิจกรรมรับบริจาคโลหิตเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้รับโลหิต จำนวน ๒,๐๐๒ ยูนิท จากนั้นได้ทยอยย้ายงานฝ่ายต่างๆเข้ามายังอาคารเฉลิมพระเกียรติฯจนกระทั่งในเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ โรงงานผลิตจุลบรรจุโลหิต ได้ย้ายมาเป็นลำดับสุดท้าย

๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อุปนายิกาผู้อำนวยการสภาอากาศไทย เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีเปิดอาคารเฉลิมพระเกียรติบรมราชินีนาถปัจจุบัน อาคารเฉลิมพระเกียรติบรมราชินีนาถ เป็นอาคารที่ทำการของศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ สภาอากาศไทย ซึ่งเป็นสถานที่ดำเนินกิจกรรมต่างๆตลอดจนการพัฒนาทางวิชาการ เพื่อให้มีโลหิตเพียงพอและปลอดภัยสำหรับรักษาผู้ป่วยทั่วประเทศ

ข้อมูลจาก <http://blood.redcross.or.th/>

- ศูนย์ดวงตา

เนื่องด้วยในประเทศไทย มีคนตาบอดหรือมีคมัวอยู่เป็นจำนวนมากที่มีสาเหตุจากโรคกระจกตา หรือตาคำ ซึ่งศัพท์ทางแพทย์ เรียกว่า Cornea อันอาจจะรักษาให้หายหรือทุเลาได้ โดยวิธีการผ่าตัด ที่เรียกว่าการผ่าตัดเปลี่ยนกระจกตา หรือ Corneal Transplantaiton (Keratoplasty)

ปัญหาสำคัญจึงอยู่ที่ว่า จักษุแพทย์ได้กระจกตามาด้วยวิธีใด ในสมัยก่อน ประเทศไทย
ได้รับความช่วยเหลือจากศูนย์ดวงตาสากล (International Eye Bank) ซึ่งสำนักงานตั้งอยู่ ณ กรุง
วอชิงตัน ดี.ซี ประเทศสหรัฐอเมริกา มีศาสตราจารย์ นายแพทย์ John Harry King, Jr. เป็น
ผู้อำนวยการ จัดส่งดวงตามาให้ทางเครื่องบิน และบางโอกาสจักษุแพทย์ในประเทศไทยก็พยายาม
ช่วยตัวเอง โดยการแสวงหาดวงตาสภาพที่ไม่มียุติ ซึ่งถึงแก่กรรมในโรงพยาบาล ซึ่งทั้ง ๒
ประการนี้ นานๆ ถึงจะได้ดวงตาสักครั้ง ไม่เพียงพอกับผู้ป่วยที่รออยู่เป็นจำนวนมาก

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ประเทศไทยควรมีศูนย์ดวงตาตนเอง เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยคามืด
มัวอย่างในอารยะประเทศ ด้วยการปรึกษาร่วมกันระหว่าง พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าสุพ
มาภินันท์ (ในขณะนั้นทรงดำรงตำแหน่ง เลขาธิการสภาอากาศไทย) ศาสตราจารย์นายแพทย์ กอบ
ชัย พรหมินทะโรจน์ และนายแพทย์พิศักดิ์ ลุ่มสวัสดิ์ มีความเห็นพ้องกันว่า สภาอากาศไทยซึ่งเป็น
องค์กรสาธารณกุศลมีความเหมาะสมทุกประการที่จะเป็นศูนย์กลางในการรับบริจาคดวงตา เพื่อจะ
ได้นำดวงตาเหล่านั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติต่อไป ในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ สภาอากาศไทย
ได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดหาและบริจาคดวงตาสภาอากาศไทยชุดแรก เมื่อ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๘
คณะกรรมการชุดแรกได้บัญญัติคำว่า ศูนย์ดวงตาสภาอากาศไทย ซึ่งตรงกับคำในภาษาอังกฤษที่ว่า
Thai Red Cross Eye Bank ซึ่งสภาอากาศไทยได้ใช้เป็นชื่อของหน่วยงานนี้ตลอดมา

เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๑๒ ศูนย์ดวงตาสภาอากาศไทย ได้รับดวงตาจากผู้บริจาคที่ถึงแก่
กรรมเป็นคู่แรก นำมาใช้ทำผ่าตัดให้ผู้ป่วยสำเร็จ ๒ ราย เพื่อเป็นการระลึกถึงคณะกรรมการมิมติให้
ถือเอาวันที่ ๑๗ สิงหาคมของทุกปี เป็นวันศูนย์ดวงตาสภาอากาศไทย ซึ่งต่อมา สมเด็จพระนางเจ้าฯ
พระบรมราชินีนาถ สภานายิกาสภาอากาศไทย ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานคำขวัญเพื่อ
ใช้ประชาสัมพันธ์เชิญชวนประชาชนให้แสดงความจำนงอุทิศดวงตา ความว่า "ดวงตาเรานี้แสนมี
ค่า เกินกว่าจะทิ้งไปให้สูญเปล่า เราไม่อยู่ เราไม่ใช้นัยน์ตาเรา ให้คนเขาเก็บไว้ใช้เราได้บุญ "

ข้อมูลจาก <http://www.eyebankthai.com/index.asp>

- ศูนย์รับบริจาคอวัยวะ

การปลูกถ่ายอวัยวะในปัจจุบัน เป็นวิธีการรักษาที่ช่วยต่อชีวิตใหม่ให้แก่ผู้ป่วยที่หมดหวังที่
จะรักษาด้วยวิธีการอื่นๆ เพื่อให้มีชีวิตอยู่ต่อไปได้ ปัจจัยสำคัญที่สุดในการรักษานี้คือ การให้ได้มา
ซึ่งอวัยวะบริจาคจากผู้เสียชีวิตในประเทศไทย แต่ละปีคาดคะเนว่ามีผู้เสียชีวิตที่อยู่ในเกณฑ์บริจาค
อวัยวะได้เกือบ ๒,๐๐๐ คน แต่ในความเป็นจริงยังมีข้อจำกัดในการนำอวัยวะบริจาคจากผู้เสียชีวิต
มาใช้รักษาผู้ป่วยอยู่มาก อุปสรรคที่สำคัญคือ การขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกรบริจาค
อวัยวะภายหลังที่เสียชีวิตแล้วทั้งในวงการแพทย์และสาธารณสุข การส่งตัวผู้ป่วยที่เสียชีวิตแล้วจาก
โรงพยาบาลนอกปริมณฑล กรุงเทพมหานคร รวมทั้งการประสานงานระหว่างสถาบันต่างๆ ทำให้
อวัยวะที่ได้มาต้องสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ อุปสรรคดังกล่าว นอกจากเป็นสาเหตุให้เกิดการ

สูญเสียอวัยวะบริจาค อันเป็นทรัพยากรทางการแพทย์ที่สำคัญเป็นจำนวนมากแล้วยังเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดความเหลื่อมล้ำ ในการนำอวัยวะบริจาค ไปใช้ในการรักษา ตลอดจนอาจนำไปสู่การซื้อขายอวัยวะในที่สุด

สภากาชาดไทยได้พิจารณาเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะเข้ามาช่วยเหลือโดยเป็นศูนย์กลางในการดำเนินการ เพราะเป็นองค์กรกลางการกุศล ได้รับความไว้วางใจจากสาธารณชนและวงการแพทย์ จึงได้เริ่มเสนอ โครงการจัดตั้งศูนย์รับบริจาคอวัยวะแห่งสภากาชาดไทย โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการจัดตั้งศูนย์รับบริจาคอวัยวะฯ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๓๑ และคณะกรรมการฯ นี้ได้มีการประชุมร่วมกับแพทย์จากสถาบันต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน หลังจากนั้นได้เสนอโครงการจัดตั้งศูนย์ฯ ต่อคณะกรรมการเจ้าหน้าที่ และได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๓๑ จากนั้นเสนอให้คณะกรรมการสภากาชาดไทยรับทราบเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๑ ต่อมาได้มีคำสั่งจัดตั้งศูนย์รับบริจาคอวัยวะแห่งสภากาชาดไทย เป็นการภายในในสังกัดของสำนักงานกลาง เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๑ แต่เนื่องจากยังขาดสถานที่ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น

ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๓๖ อันเป็นโอกาสครบรอบร้อยปีสภากาชาดไทย สภากาชาดไทยได้จัดตั้งศูนย์รับบริจาคอวัยวะ และแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการศูนย์ฯ ขึ้นเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ โดยมี พลตำรวจเอก เภา สารสิน เป็นประธานกรรมการ และในต้นปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้จัดหาสถานที่ทำการของศูนย์ฯ และได้เริ่มปฏิบัติงานเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ ข้อมูลจาก http://www.organdonate.in.th/About_Us/history.html

๖. ป่าปัญญาคุณากร

6. ALLEVIATING HUMAN SUFFERING

- สำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์

สำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์ เป็นองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส และส่งเสริมการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนบนพื้นฐานข้อมูลวิชาการที่ทันสมัย ภายใต้การจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักการกาชาด โดยดำเนินการบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยพิบัติในระยะก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัยและหลังเกิดภัย ด้วยการให้บริการด้านการแพทย์และสงเคราะห์เครื่องอุปโภคบริโภค ตลอดจนการฟื้นฟูหลังเกิดภัย และยังสนับสนุนยา เวชภัณฑ์และเครื่องอุปโภคแก่ผู้ประสบภัยในต่างประเทศด้วย

เมื่อใดที่มีภัยพิบัติเกิดขึ้น ไม่ว่าจะป็นอุทกภัย อัคคีภัย วาดภัย หรือภัยหนาว สำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์ จะออกปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น เหล่ากาชาดจังหวัด หน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน และหน่วยบรรเทาสาธารณภัยเอกชนต่าง ๆ

เมื่อมีเหตุการณ์ความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ สำนักงานบรรเทาทุกข์และ
ประชานามัยพิทักษ์ ได้จัดส่งชุดธารน้ำใจไปช่วยเหลือเพื่อปลอบขวัญเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ผ่าน
คณะกรรมการเหล่ากาชาดจังหวัดทั้ง ๓ จังหวัด คือ ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส และได้จัดส่งผู้ยา
สามัญประจำบ้าน และเวชภัณฑ์ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก บริษัทหลักทรัพย์ ภัทร จำกัด ให้
คณะกรรมการเหล่ากาชาดจังหวัด เพื่อแจกจ่ายไปยังหมู่บ้าน และ โรงเรียนที่ห่างไกล

นอกจากนี้ ยังจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ทั้งทางบกและทางน้ำให้บริการประชาชน
ผู้ด้อยโอกาส สำหรับหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ทางน้ำนั้น ใช้เรือเวหาหนซึ่งเป็นเรือที่พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวพระราชทานให้เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๘ เป็นพาหนะในการเดินทางไปให้บริการ
ผู้ด้อยโอกาสที่อยู่ริมฝั่งแม่น้ำ

ข้อมูลจาก http://www.rtrc.in.th/ewt_news.php?nid=2

- สำนักงานอาสาภาค

สำนักงานอาสาภาค เป็นแหล่งสรรหา ฝึกอบรมและระดมอาสาภาคที่มีคุณภาพ
เพิ่มขึ้น เพื่อปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ผู้ประสบภัย และรับใช้สังคมตามภารกิจหลักของ
สภาอาสาภาคไทย

สำนักงานอาสาภาคยินดีรับบุคคลทั้งชายและหญิง ผู้มีจิตเมตตาและศรัทธาในกาชาด
ปรารถนาที่จะใช้เวลา สติปัญญา ตลอดจนความรู้ความสามารถช่วยงานของสำนักงานอาสาภาค
รวมทั้งกิจการของสภาอาสาภาคไทย โดยผู้สมัครต้องอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ สามารถอ่าน เขียน
ได้ มีสุขภาพแข็งแรง และไม่โรคติดต่อร้ายแรง

นอกจากนี้นักเรียน นักศึกษาอายุ ๑๕-๒๕ ปี ที่เป็นสมาชิกชมรมอาสาอายุภาค ที่
สถานศึกษารองรับ มีใจรักที่จะเสียสละ มีเมตตากรุณา พร้อมทั้งจะเข้าใจผู้อื่น และช่วยเหลือสังคม
โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน มีมนุษยสัมพันธ์และมีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมสามารถสมัคร
เป็นอาสาอายุภาค (RCY Volunteer) ได้

ข้อมูลจาก <http://vb.redcross.or.th/aboutus>

- เหล่ากาชาดจังหวัดและกิ่งกาชาดอำเภอ

การปฏิบัติการกิจต่าง ๆ ของสภาอาสาภาคไทยให้แก่ประชาชนในส่วนภูมิภาค มีเหล่ากาชาด
จังหวัดและกิ่งกาชาดอำเภอ เป็นองค์กรหลักในการดำเนินงาน กิจกรรมที่ดำเนินการ ได้แก่ การ
บรรเทาทุกข์เมื่อเกิดภัยพิบัติ การรับบริจาคโลหิต ดวงตา และอวัยวะ รวมทั้งการให้บริการสังคม
สงเคราะห์และส่งเสริมคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนในแต่ละท้องถิ่น ปัจจุบันนอกจากสำนักงานเหล่า
กาชาดใน ๗๕ จังหวัดทั่วราชอาณาจักรแล้ว ยังมีกิ่งกาชาดอำเภออีก ๒๑๑ แห่ง ที่ช่วยปฏิบัติการกิจ
ของสภาอาสาภาคไทยในส่วนภูมิภาค

ข้อมูลจาก <http://museum.redcross.or.th/emuseum/ex-humant.html>

๗.อมรสาธุการ

7.HONOURING PATRONS AND DONORS

ผู้มีคุณูปการ

นับแต่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้งสภาอุณาโลมแดงแห่งชาติสยามขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๖ และต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น สภาอากาศสยามและสภาอากาศไทยเป็นลำดับจนถึงปัจจุบันซึ่งสภาอากาศไทยได้ดำเนินการมาเป็นเวลากว่าศตวรรษ

มีผู้มีคุณูปการต่อกิจการของสภาอากาศไทยในระดับต่าง ๆ จำนวนมากอาทิ พระบรมราชูปถัมภ์ ได้แก่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ถึงรัชกาลที่ ๖ ทุกพระองค์

สภานายิกา ได้แก่ สมเด็จพระศรีพัชรินทิราบรมราชินีนาถ สมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี ในรัชกาลที่ ๕ และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลปัจจุบัน

สภาอากาศไทยมีความผูกพันใกล้ชิดกับพระราชวงศ์มาโดยตลอด จะเห็นว่า อุปนายิกาสภาอุณาโลมแดง อุปนายก-อุปนายิกาผู้อำนวยการ สภาอากาศสยามและสภาอากาศไทย ตลอดจนสมาชิกพิเศษของสภาอากาศสยาม และสภาอากาศไทย เป็นสมาชิกในพระราชวงศ์หลายพระองค์

ในสมัยปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี ดำรงตำแหน่งอุปนายิกาผู้อำนวยการสภาอากาศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

สำหรับตำแหน่งเลขานุการสภาอากาศสยามและสภาอากาศไทยนั้น ก่อนหน้านั้นผู้ดำรงตำแหน่งทั้งสิ้น ๕ ท่าน เลขานุการสภาอากาศไทยคนปัจจุบัน คือ นายแผน วรธเมธี ดำรงตำแหน่งนี้เป็นลำดับที่ ๑๐ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๔

ข้อมูลจาก <http://museum.redcross.or.th/emuseum/ex-donorst.html>

เข็มเครื่องหมายและเหรียญกาชาดสมนาคุณ

ผู้ที่มีอุปการคุณต่อสภาอากาศไทยจะได้รับเข็มเครื่องหมายและเหรียญกาชาดสมมาคุณดังนี้

๑. ผู้อุปถัมภ์กองอาสาอากาศ ใช้เข็มเครื่องหมายที่มีอักษรว่า ผู้อุปถัมภ์อาสาอากาศ
๒. ผู้อุปการคุณต่อกองอาสาอากาศ ใช้เข็มเครื่องหมายที่มีอักษรว่า ผู้อุปการคุณกองอาสาอากาศ

